

THE CHURCH WEEKLY

വാല്യം 13

1959 ഡിസംബർ 20

ലക്കം 50

Thought for the week

I will honour Christmas in my heart. I will live in the Past, the Present and the Future. The spirits of all three strive within me. I will not shut out the lessons which they teach.

Dickens.

താളുകൾ മറിക്കുമ്പോൾ

ആധുനിക ഭാരതത്തിൽ ക്രിസ്തീയ ഇടവകയുടെ ദൗത്യം-	3
മടയനായ ജൂണിപ്പർ-	4
ഫെളിവിന്റെ ചികിത്സ	6
അർപ്പിക്കു ഉത്തമമേന്മാവിനെ നൽകുക-	7
പേദവായനക്കുറിപ്പുകൾ-	10
പ്രതിവാരപ്രഭാഷണം-	12
ക്രിസ്തുമസ്സിന്റെ ഹൃദയത്തുടിച്ചു	14
അവരുടെ ആ ചുമട്ട് ഒന്നിറക്കി വയ്ക്കാൻ സഹായിക്കണം-	17
ദൈവത്തേപ്പറ്റി ചില തെറ്റായ ധാരണകൾ-	19
അമേരിക്കൻകത്ത്-	21
പ്രസിഡൻറ് ഡോ. രാജേന്ദ്രപ്രസാദ് ഐസൻഹോവറും പള്ളി ശുശ്രൂഷയിൽ സംബന്ധിച്ചു-	22
A Christmas Message	22
Discovery of the "Gospel of Thomas"	23

ചർച്ചവീക്കിലി വരിസംഖ്യ

ഒരു വർഷത്തേക്ക്	6
6 മാസത്തേക്ക്	3
റെറുപ്രതി	13
ഇൻഡസ്ത്രിയലിലിൽ 8	
മാനേജർ, ചർച്ച് വീക്കിലി, കോട്ടയം.	

ക്രിസ്തുമസ്സ്

1959-ലെ ക്രിസ്തുമസ്സ് ക്രൈസ്തവലോകം ആഘോഷിക്കുന്ന ഒരു വെള്ളിയാഴ്ചയാണ്. ക്രിസ്തുമസ്സ് ദിനത്തിൽ മാലാഖമാർ പാടിത്തായി സുവിശേഷങ്ങളിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന ഗാനം രചിച്ചതായിരിക്കണം എന്നൊരു പ്രശ്നം ഒരു ശാസ്ത്രീയഗുണത്തിൽ ആക്കെങ്കിലും തോന്നിയാൽ അതിൽ ആക്ഷം വിസ്മയം തോന്നുകയില്ല. എല്ലാം ശാസ്ത്രീയഗവേഷണത്തിന് വിധേയമാക്കുന്ന കാലമാണല്ലോ ഇത്. ശാസ്ത്രീയമായ സമീപനം എത്ര കാര്യത്തിലും സ്വീകരിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ അത് ബുദ്ധിമുട്ടുള്ളതായിരിക്കും. ഇക്കാര്യം ആരും വകവെക്കുകയില്ല. അതുകൊണ്ട് ബുദ്ധിപരമായി ആ ഗാനത്തെ സമീപിക്കാൻ ഞങ്ങൾ ശ്രമിക്കുകയാണ്. ദൈവദൂതന്മാർ പാടിയതുകേട്ടത് കുറെ ആട്ടിടയന്മാരാണെന്നാണ് സുവിശേഷങ്ങളിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. ദൈവദൂതന്മാർ പാടുന്നതെന്തുകൊണ്ടാണോ ഈ ആട്ടിടയന്മാർ മാത്രം കേട്ടത്? കൌതുകം തോന്നിക്കുന്ന ഒരു ചോദ്യാണത്. ഇസ്രായേലിൽ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും ശാസ്ത്രീയസമീപനമറിയാവുന്നവരും ഇല്ലായിരുന്നു എന്നു വിചാരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിൽ സർവ്വലോകപ്രശസ്തനും ശാസ്ത്രീയലോകത്തിൽ അനഭിഷിക്ത സമ്രാട്ടുമായിരുന്ന ഏയിൻസ്റ്റൈൻ ഒരു ജർമ്മൻ യഹൂദനായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പൗരാണിക പൂർവന്മാർ പലസ്തീൻ നാട്ടിലാണല്ലോ ജീവിച്ചിരുന്നത്. അദ്ദേഹത്തിന് 20 ശതാബ്ദങ്ങൾക്കപ്പുറമുള്ള പൂർവ്വികന്മാർ ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരായി അറിയപ്പെട്ടിട്ടില്ലെങ്കിലും, ശാസ്ത്രീയമായ സമീപനം അക്കാലത്ത് അജ്ഞാതമായിരുന്നിരിക്കുകയില്ല. പരിശുദ്ധന്മാരും താ

ക്കിന്മാരായ ശാസ്ത്രീമാരും സാമൂഹ്യകൃതം എല്ലാം അന്നുണ്ടായിരുന്നല്ലോ. യെറുശലേം ദേവാലയത്തിൽ മഹാപുരോഹിതന്മാരും, വേദശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും താമസിച്ചിരുന്നു. എന്താണാവോ അവരും ഈ പാട്ടുകേൾക്കാതിരുന്നത്. ഡിസംബർ മാസത്തിലെ തണുപ്പും മഞ്ഞും സഹിക്കാവുന്നതെങ്കിൽ തീർത്തുകൊണ്ടിരുന്ന ഈ ആട്ടിടയന്മാർ മാത്രമേ രാത്രിയിൽ ഉറങ്ങാതിരുന്നള്ളൂവെന്ന് വിചാരിക്കാനും നിവൃത്തിയില്ല. ബേത്ലഹേമിൽ പേർവഴിചാർത്താൻ തിങ്ങിക്കൂടിയ മഹാപുരുഷാരമെല്ലാം സുഖനിദ്രയിൽ ആണ്ടുകിടക്കുകയായിരുന്നു എന്ന് ഊഹിക്കുന്നതു ശരിയായിരിക്കുകയില്ല. അന്നു താമസിക്കാൻ ഇടം കിട്ടാതിരുന്നവർ വി: കന്യകമറിയാമിന്റെ കടുംബം മാത്രമായിരുന്നുവെന്ന് പരിഗണിക്കാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. ഒരു പുൽക്കൂട്ടിൽ കയറി വിശ്രമിക്കാനും അവിടുത്തെ അസൗകര്യങ്ങൾക്കിടയിൽ പ്രസവാരിഷ്ടതകൾ സഹിക്കാനും ഇടയായെന്നു പിന്നീട് ചരിത്ര പ്രസിദ്ധമായിത്തീർന്ന ഒരു സംഭവം മാത്രമേ ചരിത്രത്തിന്റെ ഏടുകളിൽ രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിട്ടുള്ളായിരിക്കാം. എങ്കിലും അതുപോലെതന്നെ തികിലും തെരക്കിലും അസൗകര്യങ്ങൾക്കിടയിലും ആ രാത്രി നിദ്രാവിഹീനരായിക്കഴിഞ്ഞവർ കുറച്ചൊന്നുമായിരിക്കുകയില്ല. അവരും മാലാഖമാരുടെ ഗാനം കേട്ടതായി ബൈബിളിൽ രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിട്ടില്ല. വി. ലൂക്കോസിന്റെ സുവിശേഷം രണ്ടാമദ്ധ്യായം ഒന്നുമുതൽ പതിനാലു വരെയുള്ള വാക്യങ്ങൾ വായിച്ചുനോക്കിയാൽ ആട്ടിടയന്മാർ മാത്രം കേട്ട ഒരു ഗാനമായിട്ടാണ് അവിടെ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നത്. അവരുടെ അടുക്കൽ ഒരു ദൈവദൂതൻ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയും ഒരു മഹാസംഭവം അറിയിക്കുകയും ചെയ്തശേഷം ആ ദൂത

ഉദ്ധരിക്കാനുള്ള പദ്ധതികൾ പാർലമെന്റിലായിട്ടാണ് ഈ പാട്ടിനെപ്പറ്റി പറയുന്നത്. ആട്ടിടയന്മാർക്കു എന്തെങ്കിലും അബദ്ധം പറ്റിയതായിരിക്കുമോ. കേവലം ഒരു കഥ അവർ കെട്ടിച്ചമച്ചതാണെന്ന് വിചാരിക്കാൻ ചിലയുക്തികൾ ആ നിഗമനത്തെ സാധ്യമാക്കുന്നില്ല. ആട്ടിൻപറ്റങ്ങളെ മേയിച്ചു നടക്കുന്ന ഇവർ പാട്ടുകാരായിരിക്കാം. എന്നാൽ ഇങ്ങനെ ഒരു മനോഹരഗാനം രചിക്കത്തക്ക പാടവമോ, കവിസാമർത്ഥ്യമോ അവർക്കുണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. ആ ഗാനത്തിന്റെ ഉള്ളടക്കമായ ആശയങ്ങൾ ഈ ആട്ടിടയന്മാരുടെ ഭാവനയിൽനിന്നോ മസ്തിഷ്കത്തിൽനിന്നോ പുറപ്പെട്ടവനാണെന്ന് അനുമാനിക്കുന്നതും യുക്തിപൂർവ്വമായി തോന്നുന്നില്ല. “അത്യുന്നതങ്ങളിൽ ദൈവത്തിന്റേ മഹത്വവും, ഭൂമിയിൽ ദൈവപ്രസാദമുള്ള മനുഷ്യർക്കു് സമാധാനവും” എന്നു ഒരുശിശുവിന്റെ ജനനത്തോടനുബന്ധിച്ച് പാടാനുള്ള ദർശനശക്തിയും, തത്വചിന്തയും ഈ ആട്ടിടയന്മാർക്കുണ്ടായിരിക്കുമെന്ന് രണ്ടായിരം വർഷങ്ങൾക്കുശേഷമുള്ള മനുഷ്യസംസ്കാരത്തോടു ബന്ധപ്പെട്ട ഇന്നത്തെ മനുഷ്യനുപോലും ചിന്തിക്കുവാൻ വൈഷമ്യം തോന്നുന്നു. മനുഷ്യൻ നിർമ്മിച്ച റോക്കറ്റ് ചന്ദ്രനിൽ എത്തിക്കഴിഞ്ഞു. ഈ ശാസ്ത്രീയനേട്ടങ്ങളുടെ പരമകാഴ്ചയിൽ എത്തിയിരിക്കുന്നതായി വിചാരിക്കപ്പെടുന്ന പശ്ചിമ രാഷ്ട്രങ്ങളിൽ ഏറ്റവും സമുന്നത നിലയിൽ പരിഗണിക്കപ്പെടുന്ന അമേരിക്കയുടെ ഭരണാധിപൻ ഇന്ത്യയിൽ പറന്നെത്തി നൽകിയ സന്ദേശം “Peace and Friendship in Freedom”—സ്വാതന്ത്ര്യത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമായ സമാധാനവും സൗഹാർദ്ദവും—ആയിരുന്നു. ആട്ടിടയന്മാർ കേട്ട ക്രിസ്തുമസ്സ് ഗാനത്തിന്റെ ഒരു വ്യാഖ്യാനമാണ് ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിലെ അമേരിക്കയുടെ പ്രസിദ്ധങ്ങളിന് നൽകാൻ കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്ന സന്ദേശം. ഇരുപതു ശതാബ്ദങ്ങൾക്കു് മുമ്പ് ആട്ടിടയന്മാർ ചമച്ചുണ്ടാക്കിയ ഒരു ഗാനമാണതെന്ന് എങ്ങിനെ വിധിക്കാം. അവർ കേട്ടതാണ്, കേൾക്കാനുള്ള ചെവിയും ഹൃദയം സന്നദ്ധതയും അവർക്കുണ്ടായിരുന്നിരിക്കാം. എന്നാലും അവർ കേട്ടറിയാതെ ഈ ഗാനം

ഉദ്ധരിക്കാനുള്ള പദ്ധതികൾ അവർക്കില്ല. ദൈവത്തിന്റെതെന്ന് പ്രത്യേകം ചിന്തിക്കേണ്ട ഒരു ലക്ഷ്യമാണ് ഗാനത്തിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്നത്. സർവ്വലോകത്തിനും നിത്യമുല്പാദന നിലനിൽക്കുന്ന ഒരു ആശയം ദൈവദൂതന്മാർ പാടിയ ഗാനത്തിൽ തങ്ങി നിൽക്കുന്നു. “അത്യുന്നതങ്ങളിൽ ദൈവത്തിന്റേ മഹത്വം.” എന്നുപാടിയ ദൂതന്മാർ അതേദിനത്തിൽ ഭൂജാതം ചെയ്ത ശിശു പിന്നീടു് ലോകത്തിന്റേ ചൊല്ലിക്കൊടുത്ത പ്രാർത്ഥനയുടെ പ്രഥമ വാചകത്തിന്റെ നാനാവിളംബരം ചെയ്തു. “സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ പിതാവേ നിന്റെനാമം പരിശുദ്ധമാകപ്പെടണമെ” ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വമാണ് മനുഷ്യൻ പ്രഥമമായി ആഗ്രഹിക്കേണ്ടതെന്ന് പഠിപ്പിച്ച ലോക രക്ഷകന്റെ ജനനത്തിൽ മാലാഖമാർ പാടിയതു് ദൈവത്തിന്റേ മഹത്വമുണ്ടാകട്ടെയെന്നാണ്. അതു കേട്ടതു് ആട്ടിടയന്മാരും. ആ ഗാനത്തിന്റെ രണ്ടാമത്തെ ഭാഗം ഭൂമിയിൽ സമാധാനവും ദൈവ പ്രസാദമുള്ള മനുഷ്യർക്കു് സംപ്രീതിയുമാണാശംസിക്കുന്നതു്. പ്രസിദ്ധങ്സ് ഐസ നോവർ 2200 മൈൽ വിമാനയാത്രചെയ്തു് ഇൻഡ്യയിൽ വന്നു് പ്രഖ്യാപിച്ച സന്ദേശം ആട്ടിടയന്മാർ കേട്ട ഈ ഗാനത്തോടു് സാമ്യം വഹിക്കുന്നത് ശ്രദ്ധേയമായിരിക്കുന്നു. പുതു മഹാകാതെ ഇരുപതു ശതാബ്ദങ്ങൾ മനുഷ്യഹൃദയത്തിൽ മാറ്റൊലിക്കൊള്ളുന്ന ഒരു ഗാനം ആട്ടിടയന്മാർ കേട്ടതു് ദൈവദൂതന്മാരിൽ നിന്നുതന്നെ ആയിരിക്കാതെ നിവൃത്തിയുള്ളൂ. എന്ന ഒരു നിഗമനത്തിലാണെത്തിച്ചേരുന്നത്. അവർതന്നെ രചിച്ചതായിരിക്കുകയില്ല ആ ഗാനം. അവർ കേട്ടതു് പാണ്ഡിത്യമുള്ള ഒരു കവി പാടിയതും ആയിരിക്കുകയില്ല. അപ്രധാനമായ ഒരു പുസ്തകത്തിൽ നടന്ന സംഭവത്തെപ്പറ്റി ബന്ധപ്പെടുത്തിയാണോ ഗാനം അവർ കേട്ടതും. ആ ഗാനം കേൾക്കാനുള്ള ചെവിയും മാനസിക പശ്ചാത്തലവും ആ ആട്ടിടയന്മാർക്കുണ്ടായിരുന്നിരിക്കണമെന്നേ അനുമാനിക്കാൻ കഴിയൂ. പാണ്ഡിതന്മാരും ശാസ്ത്രീമാരും കേൾക്കാത്തതും മനസ്സിലാക്കാത്തതും ശിശുക്കൾക്കു് മനസ്സിലാക്കി കൊടുത്ത ക്രിസ്തുവാണല്ലോ ലോകത്തിൽ ആ സമയ

ത്തുജനിച്ചതു്. അത്തരം കരമായ ഈ ജനനം നൈസർഗ്ഗികമായ ഹൃദയ നൈർമല്യമുള്ള ഒരു കന്യകയിൽ നിന്നും സംഭവിച്ചതുപോലെ സാധ്യമായ ആട്ടിടയന്മാർക്കാണ് ഈ ഗാനം കേൾക്കാനും ആസ്വദിക്കാനുമുള്ള കഴിവു് ഈ ശ്വരൻ പ്രദാനം ചെയ്തതു്. ക്രിസ്തുവിന്റെ ജനനം രാജകൊട്ടാരത്തിലായിരുന്നില്ല. കവികൾ അല്ല അന്നു മഹദ്ഗാനങ്ങൾ എഴുതിയതും പാടിയതും. ദിവ്യമായ ഒരു ലളിതത്വം (Divine simplicity) ആ മഹാ സംഭവത്തോടു് ബന്ധപ്പെട്ടു നിൽക്കുന്നു. അമാനുഷികമാണെന്ന് ആട്ടിടയന്മാർ ധരിച്ച ആ ഗാനം, അമാനുഷികമായിതന്നെ ഇന്നും മനുഷ്യ ഹൃദയത്തെ ആകർഷിക്കുകയാണ്. മനുഷ്യൻ രചിക്കാവുന്ന ഒരു ഗാനമല്ലതു്. “ദൈവപ്രസാദമുള്ള” ആട്ടിടയന്മാരേ ആ ദൈവ ദൂതന്മാർ പാട്ടുപാടുന്നത് കേൾക്ക. ഈ അത്ഭുത ഗാനത്തിൽ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിരിക്കുന്ന മഹദ്ഗാശാസകൾ ഞങ്ങളുടെ മാനു വായനക്കാർക്കു് നേരുകയാണ്—“ഭൂമിയിൽ സമാധാനവും ദൈവ പ്രസാദമുള്ള മനുഷ്യർക്കു് സംപ്രീതിയും”

“അത്യുന്നതങ്ങളിൽ ദൈവത്തിന്റേ മഹത്വം” എന്നുപാടാൻ ക്രിസ്തുവിന്റെ ജനനം സമുചിതമായ ഒരു സന്ദർഭവുമാണ്

അറിയിപ്പ്

ക്രിസ്തുമസ്സ് പ്രമാണിച്ചു് ആ ഫീസ് അവധിയാകയാൽ ഡിസംബർ 27—ാം തീയതി ചർച്ചവീക്കിലി ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതല്ല. അടുത്തലക്ക 1961 ജനുവരി 3—ാം തീയതി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതാണ്.

മാനേജർ.

ഇതു പക്കിത്തിൽ

- ഡിസം: 21. മാർത്തോമ്മാശു്ചി ഹായുടെ മരണം
- 25. ക്രിസ്തുമസ്സ്
- 26. ദൈവമാതാവിന്റെ പു കഴ്ച.
- ജനു: 1. കന്യാവിന്റെ ചേലാ കർമ്മം, മാർ ബസ്സേലിയോ സ്കാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് എന്നിവരുടെ ഓർമ്മ.

ആധുനികഭാരതത്തിൽ, ക്രിസ്തീയ ഇടവകയുടെ ദൗത്യം

ഡോ. സി. ഇ. എബ്രഹാം.

(നാഷണൽ ക്രിസ്ത്യൻ കൗൺസിലിന്റെ ട്രൈവാർഷിക സമ്മേളനം ക്ലോബർ അവസാനം അഹമ്മദാബാദിൽ വെച്ച് നടന്നു. 'ആധുനിക ഭാരതത്തിൽ ഇടവകയുടെ ദൗത്യം' എന്ന പ്രധാന ചിന്താവിഷയം കേന്ദ്രമാക്കിയായിരുന്നു സമ്മേളനത്തിലെ പ്രധാന ചർച്ചകൾ. സമ്മേളനം അംഗീകരിച്ച റിപ്പോർട്ട് ആസ്പദമാക്കി, സമ്മേളനത്തിലെ ഒരു പ്രതിനിധിയായിരുന്ന ഡോ. സി. ഇ. എബ്രഹാം എഴുതിയ ഒരു ലേഖനമാണിത്:—ച. പ)

പട്ടക്കാതും മറ്റു സഭാ സ്ഥാനികളും മാത്രമല്ല സഭ എന്ന പദത്തിന്റെ വിവക്ഷയിൽ പെടുന്നത്. പട്ടക്കാതും അയ്‌മേനികളും ഉൾപ്പെടുന്ന വിശ്വാസികളുടെ സമൂഹമത്രെ സഭ. പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ കൂട്ടായ്മ ആയി ഗണിച്ചുവരുന്ന ക്രൈസ്തവ സഭയുടെ അംഗങ്ങൾ അത്തരം സ്ഥലത്തു ഈ കൂട്ടായ്മയുടെ പ്രതിനിധികൾ എന്ന രീതിയിൽ ജീവിക്കേണ്ടതാണ്. എന്നാൽ നാം എന്താണ് കാണുന്നത്? ഉത്തരപ്രദേശത്തുള്ള ഒരു രസികൻ, ക്രിസ്ത്യാനികളെ നാലായി തരംതിരിച്ചിരിക്കുന്നു. —അസ്‌ളി, നക്‌ളി, ഫസ്‌ളി, നസ്‌ളി—അതായത്: 1. അസൽ (പരമാർത്ഥ) ക്രിസ്ത്യാനികൾ. 2. പകർത്തു (ഇമിറ്റേഷൻ) ക്രിസ്ത്യാനികൾ, 3. ഉത്സവ (ഉത്സവദിവസങ്ങളായ ക്രിസ്‌മസ്, ഈസ്റ്റർ എന്നീ പെരുനാളുകളിൽ പള്ളിയിൽ പേരുന്ന) ക്രിസ്ത്യാനികൾ, 4. ജന്മ (ജനനംകൊണ്ടു മാത്രം) ക്രിസ്ത്യാനികൾ. ഈ വിവരണം മറ്റു പ്രവിശ്യകൾക്കും പറ്റിയേക്കുമെന്നു തോന്നുന്നു.

ഒരു ഇടവകയ്ക്കു രണ്ടു തരത്തിലുള്ള ചുമതലകൾ ഉണ്ട്. ഒന്നാമതായി ഇടവകാംഗങ്ങളോടു്. രണ്ടാമത് ക്രിസ്തേതരരോടു്.

ഇടവകാംഗങ്ങളോടുള്ള ചുമതലകൾ

മാമോദീസാമൂലം ക്രിസ്തുസഭയുടെ അംഗങ്ങളായി തീർന്നവരെങ്കിലും നാമധേയ ക്രിസ്ത്യാനികളായി ഇട

വക ജീവിതത്തിൽ പങ്കെടുക്കാതെ വക്കിലും പരപ്പിലും ഇരുന്നു കാലം കഴിക്കുന്ന ഒരു നല്ല പങ്കു ആളുകൾ ഓരോ ഇടവകയിലും ഉണ്ട്. ഇവരെ ക്രിസ്തീയ കൂട്ടായ്മയിലേക്കു ആകർഷിക്കുന്നതിനുള്ള ചുമതല പട്ടക്കാരുന്റെ മേൽ മാത്രമല്ല ഇരിക്കുന്നതു്. ദൈവസ്നേഹവും സഭാസ്നേഹവും നിറഞ്ഞ അയ്‌മേനികൾ ഇങ്ങനെയുള്ളവരുടെ ഭവനങ്ങൾ സന്ദർശിച്ചു അവരെ ആത്മിക മന്ദിരത്തിൽനിന്നു് ഉണർത്തി സഭയുടെ കൂട്ടായ്മയുമായി ഇണക്കിച്ചേർക്കേണ്ടതാണ്. ഇങ്ങനെയുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കു അമേരിക്കയിൽ Visitation Evangelism—സന്ദർശനം മൂലമുള്ള സുവിശേഷീകരണം—എന്നു പറഞ്ഞു വരുന്നു.

നാമധേയ ക്രിസ്ത്യാനികൾ പള്ളിയിൽ വന്നതുകൊണ്ടു് തൃപ്തിപ്പെടരുതു്. ക്രിസ്തീയ ഉപദേശം ഇടവകജീവിതത്തിന്റെ ഒരു പ്രധാന പോഷകാംശമായി തീരണം. ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്നതിന്റെ അർത്ഥം എന്തു്? ക്രിസ്തുവിശ്വാസിയുടെ പ്രജീവിതപ്രമാണങ്ങൾ എന്തു്? വിശ്വാസപ്രമാണത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന സംഗതികൾ ഏവ? ക്രിസ്തുവിനുവേണ്ടി സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നതെങ്ങനെ? ഇത്യാദി വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ചു പട്ടക്കാരുൻ പ്രസംഗങ്ങൾ വഴിയായും ക്ലാസ്സുകൾ വഴിയായും ജനങ്ങൾക്കു നിരന്തരം പത്മോപദേശം നൽകിക്കൊണ്ടിരിക്കണം.

ഇതുകൂടാതെ, സാമൂഹ്യസേവന പദ്ധതികൾ ആവിഷ്‌ക്കരിച്ചു് ഇടവകാംഗങ്ങളെ—പ്രത്യേകിച്ചു് യുവജനങ്ങളെ— സേവനസന്നദ്ധരാക്കുന്നതിൽ പട്ടക്കാരുൻ ശ്രദ്ധപതിക്കണം. ഗവർണ്മെന്റിന്റെ ഗ്രാമവികസന പരിപാടികളിൽ സഹകരിക്കുക, ഗവണ്മെന്റിന്റെ ശ്രദ്ധപതിയാതെ കിടക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളിലും സേവനമേഖലകളിലും പുതിയ സേവനമാർഗ്ഗങ്ങൾ നടപ്പിൽ വരുത്തുക; ഉദാഹരണമായി വാഹനങ്ങൾ വഴിയായി നടത്തുന്ന വൈദ്യസേവനവും (Mobile Dispensaries), അംഗതികൾ, സ്വജനങ്ങളുടെ

ശുശ്രൂഷ ലഭിക്കാത്ത മുൻപാളികൾ, അശരണരായ വാർദ്ധ്യക്കാരും, അന്ധന്മാർ, ബധിരന്മാരും എന്നിവരെ ഉദ്ദേശിച്ചുള്ള സേവന പരിപാടികളും ഒരു ഇടവകയുടെ ഭൂഷണമായി കരുതണം. ക്രിസ്തേതരരേയും ഈ ദൂര സേവനത്തിന്റെ പരിധിയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുന്നതു മൂലം സുവിശേഷഘോഷണത്തിനുള്ള വഴികൾ താനെ തുറന്നുവരും.

ക്രിസ്തേതരരോടുള്ള ചുമതലകൾ

ഇന്നത്തെ ലോകത്തിന്റെ സർവ്വ പ്രധാനമായ ആവശ്യം സുവിശേഷം തന്നെ. ക്രിസ്തുവിനു മാത്രമേ, മനുഷ്യജാതിക്കു് കൂടിച്ചാൽ പിന്നെയും ദാഹിക്കാത്ത ജീവജലം പകർന്നു കൊടുക്കുന്നതിനുശക്തിയുള്ളു. സുവിശേഷഘോഷണത്തിനു അംഗീകരിച്ചിരിക്കുന്ന മാർഗ്ഗങ്ങളെല്ലാം എടുത്തുപറയേണ്ട ആവശ്യം ഇല്ല. രണ്ടു മൂന്നു സംഗതികൾ മാത്രം ഊന്നിച്ചു വരാം.

നമ്മുടെ ജീവിതം മൂലമുള്ള സാക്ഷ്യം ഒഴിച്ചുകൂടാത്തതാണ്. ഉടമസ്ഥന്റെ കണ്ണു മറയുന്ന സമയത്തും ആത്മത്വമായി പണിയെടുക്കുന്ന കൃഷിപ്പണിക്കാരൻ, അദ്ധ്യാപകവൃദ്ധിസുവിശേഷവേലയായി ഗണിച്ചു് സമയക്കണിശം പാലിച്ചു, പാങ്ങുതയ്യാറാക്കികളുകളുടെ സ്നേഹം ആർജ്ജിച്ചു്, തന്റെ സേവനത്തിൽ സത്തുചുനാകുന്ന അദ്ധ്യാപകൻ, ലാഭം ഓർത്തു മനസ്സാക്ഷിയെ വിൽക്കാൻ തയ്യാറില്ലാത്ത കച്ചവടക്കാരൻ—ഇങ്ങനെയുള്ളവർ അനുഷ്ഠിക്കുന്ന സുവിശേഷഘോഷണത്തിന്റെ മാറ്റു് ഒന്നു വേറെതന്നെയാണ്.

ഗവർണ്മെന്റിന്റെ വ്യവസായ നയം മൂലം രൂപമെടുത്തുവരുന്ന പുതിയ വ്യവസായ കേന്ദ്രങ്ങളായ ദുർഗപ്പൂർ, ഭിലായി, റൂർക്കല എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിൽ എല്ലാം ഒട്ടുവളരെ അക്രൈസ്തവരും ഒരു പങ്കു ക്രിസ്ത്യാനികളും ഒന്നിച്ചു താമസിക്കുകയും അടുത്തു സമ്പക്കം പുലർത്തുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. ഇതിൽ ഒരു സ്ഥലത്തു അടുത്ത സമയത്തു് 80 ക്രിസ്തേതരർ സ്നാനമേറ്റു ക്രിസ്ത്യാനികളായി തീർന്നിരിക്കുന്നു. ഈ സ്ഥലങ്ങളിലുള്ള ക്രിസ്ത്യാനികൾ ആരാധനയിലും സുവിശേഷഘോഷണത്തിലും ഒന്നിച്ചുനിന്നു പ്രവർത്തിക്കുന്നതു് ആശാസ്യമാണ്. ക്രിസ്ത്യാനി

ശ്രമഫലമായി സാമൂഹ്യ സങ്കേതങ്ങൾ (Community Centres) സ്ഥാപിച്ച് ക്രിസ്തേതരരായി ജീവൽബന്ധങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ച് അവരെ ക്രിസ്തുവിനേക്കു വഴി നടത്തുന്നതിന് ക്രിസ്ത്യാനികൾ തൈതാരുമിച്ച് പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതാണ്.

യുവജനങ്ങളുടെ പ്രവർത്തന പരിപാടിയിൽ തൊഴിൽ ക്യാമ്പുകൾ, ചലച്ചിത്രം വഴിയായുള്ള സുവിശേഷലോഷണം, അഭ്യസ്തവിദ്യരെ ഉദ്ദേശിച്ചുള്ള ക്രൈസ്തവതത്വ ചർച്ചായോഗങ്ങൾ, പ്രത്യേക സന്ദർഭങ്ങളിൽ മുദ്രാവാക്യങ്ങളും കൊടികളും ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ലോഷയാത്രകൾ എന്നിത്യാദി ഉദ്യമങ്ങൾക്ക് പ്രയോജനകരമായ സ്ഥാനം ഉണ്ട്.

ഇത്തരഗണത്തിൽ ആസ്സാമിലെ ക്രൈസ്തവ യുവജനങ്ങൾ സുവിശേഷലോഷണത്തിൽ കാണിക്കുന്ന താല്പര്യം നമുക്ക് മാർഗ്ഗദർശകമായിരിക്കേണ്ടതാണ്. ആസ്സാമിലെ, പ്രത്യേകിച്ച് നാഗജാതിക്കാരായ യുവതീയുവാക്കന്മാർ ഹൈസ്കൂൾ വിദ്യാഭ്യാസം പൂർത്തിയാക്കിയ ശേഷം 3 മാസം ഒരു ബൈബിൾ സ്കൂളിൽ ചേർന്ന് പഠിക്കുകയും, തദനന്തരം 6 മാസം സ്വന്ത ചെലവിൽ ഓരോ സ്ഥലത്തുപോയി ക്രിസ്തേതരരായ സ്വജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ സുവിശേഷവേല നിവർത്തിച്ചുവരികയും ചെയ്യുന്നു. ഈവിധമുള്ള സ്വമേധാ പ്രവർത്തനം വൻപിച്ച തോതിൽ കേരളക്കരയിലും ഇൻഡ്യാ ഒട്ടേക്കും ചെയ്തു തുടങ്ങേണ്ട കാലം അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്നു.

യുവ ജനങ്ങളെ പ്ലോലെ തന്നെ, സ്ത്രീകളും സുവിശേഷലോഷണത്തിൽ മുന്നണിയിൽ സ്ഥാനം പിടിക്കേണ്ടതാണ്. ക്രിസ്തേതരരായ സ്ത്രീകളോടു ക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ചു സാക്ഷിക്കുന്നതിനു ക്രിസ്തുവിശ്വാസികളായ വിദ്യാർത്ഥിനികൾക്കും അമ്മമാർക്കും അദ്ധ്യാപികമാർക്കും, എന്നുവേണ്ട എല്ലാ തുറയിലുള്ള സഹോദരിമാർക്കും പ്രത്യേക സൗകര്യങ്ങൾ ഉണ്ട്. ക്രിസ്തീയ വനിതകൾ ലഭിക്കുന്ന അവസരങ്ങൾ ശരിയായി ഉപയോഗിക്കുന്നതിൽ ശ്രദ്ധിക്കുന്നുണ്ടോ എന്ന് സ്വയം പരിശോധന ചെയ്യട്ടെ.

‘എന്നെ അനുഗമിപ്പിൻ’ എന്ന് യേശുക്രിസ്തു ഇന്നും നമ്മോടു കല്പിക്കുന്നു. അവനെ അനുഗമിക്കുന്ന

മടയനായ ജൂണിപ്പർ

കോപശമനത്തിനു നരകരിക്കേണ്ടതി

(എം. കെ.)

രംഗം 2 തുടർച്ച

മത്തീയോ:— (മന്ദസ്വരത്തിൽ) ശരിയാണ്, ദൈവം നമ്മെപ്പോലെ ചിന്തിക്കാൻ തുടങ്ങുന്നപക്ഷം, അദ്ദേഹത്തിനു തെറ്റു പററിയെന്നു വരും.

ജൂണിപ്പർ:—പരസ്പരം സ്നേഹമില്ലാതെ കലഹിച്ചു മാറിനിൽക്കുന്ന മനുഷ്യരെപ്പോലെ, ദൈവവും നമ്മിൽനിന്നു അകന്നുപോകും.

മത്തീയോ:—പാപികളെ പോലെ അകന്നു മാറിയോ?

ജൂണിപ്പർ:—പിതാവേ, ഞാൻ ചിന്തിക്കുകയാണ്. എനിക്കു തോന്നുന്നു...

മത്തീയോ:—എന്താണ് സഹോദരാ...

ജൂണിപ്പർ:—ഞാൻ ഒരു മഹാപാപിയാണ്...

മത്തീയോ:—നമ്മൾ എല്ലാവരും അങ്ങനെയല്ലേ?

ജൂണിപ്പർ:—പിതാവേ, എനിക്കു ചിലപ്പോൾ തോന്നാറുണ്ട് ഞാൻ ഒരു പാപിയെന്നതിനേക്കാൾ കൂടുതലായി ഒരു വലിയ മടയനാണെന്ന്.

മത്തീയോ:—മടയനോ?...

ജൂണിപ്പർ:—അതേ, ഒരു പക്ഷെ, അതായിരിക്കും ഭേദം. ഒരു മടയനെക്കാൾ വലിയ പാപിയാകുന്നതിനേക്കാൾ, പാപിയേക്കാൾ വലിയ മടയനാകുന്നതല്ലേ നന്ന്.

മത്തീയോ:—ശരിയാണ്, ജൂണിപ്പർ, പക്ഷെ ആ മടയത്തരം നിന്റേതുപോലെ ഉള്ളതായിരിക്കണം.

ജൂണിപ്പർ:—അങ്ങനെയെങ്കിൽ ദൈവം എന്നെ ഒരു വലിയ മടയനായി സൃഷ്ടിച്ചത് ഒരു വലിയ കരുണയായിരിക്കണം.

മത്തീയോ:—ദൈവം നമ്മോടെല്ലാം കരുണ കാണിക്കുന്നുണ്ട്.

ജൂണിപ്പർ:—ഞാൻ പരിചയ

തിന്നും, മറ്റുള്ളവരെ അവന്റെ അടുക്കൽ കൊണ്ടുവരുന്നതിനും ദൈവം നമുക്കു കൃപ ചെയ്യട്ടെ.

—യുവലോകം

പ്പെട്ട അന്നു മുതൽ ഫ്രാൻസിസ് പിതാവ് എന്നോടു പറയുന്നതാണ് ത്. ഒരു തിരുമടയൻ ഏറ്റവും ധീര കരുണ ലഭിച്ചവനാണെന്ന്.

മത്തീയോ:—അതെന്തുകൊണ്ടാണ്?

ജൂണിപ്പർ:—ഞാൻ കാരണം ചോദിച്ചു. അപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറയുകയാണ്, ദൈവം അയാളെ ബുദ്ധിമാനാക്കാതെ രക്ഷിച്ചുവെന്ന്. എന്താ, കൊള്ളാമോ? പക്ഷെ, അന്നൊന്നും എനിക്കതിന്റെ അർത്ഥം പിടികിട്ടിയില്ല ഇന്നാകട്ടെ, എനിക്കതു കുറെ ഏറെ മനസ്സിലാകുന്നുണ്ട്. ഫ്രാൻസിസ് പിതാവിനെ മനസ്സിലാക്കാൻ എനിക്കു കഴിയുന്നുണ്ട്. ആ ഒരൊറ്റക്കാര്യം മാത്രമേ എനിക്കറിയാവൂ.

മത്തീയോ:—അതൊരു വലിയ സാഗതിയാണല്ലോ.

ജൂണിപ്പർ:—അതേ പക്ഷെ, അതു മനസ്സിലാക്കാത്ത പല മിടുക്കന്മാരുമുണ്ട്.

മത്തീയോ:—മിടുക്കന്മാരോ?

ജൂണിപ്പർ:—ഞാൻ മടയനായി, എന്തുകൊണ്ട്? അതു ദൈവഹിതമാണെന്ന് എനിക്കറിയാം. പക്ഷെ എന്തുകൊണ്ട് അതു ദൈവവേഷമായി? ഒരു മനുഷ്യനും പാപിയായിത്തീരണമെന്ന് ദൈവം ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല, ഉദ്യോ?

മത്തീയോ:—ഇല്ല.

ജൂണിപ്പർ:—പക്ഷെ, ഞാൻ ഒരു മടയനായിരിക്കണമെന്ന് ദൈവം ഉദ്ദേശിച്ചു.

മത്തീയോ:—അതുകൊണ്ട്?

ജൂണിപ്പർ:—ദൈവത്തിന് ഒരു ഉദ്ദേശമുണ്ടായിരുന്നിരിക്കണം.

മത്തീയോ:—ശരിതന്നെ

ജൂണിപ്പർ:—എനിക്കു തോന്നുന്നു, ലോകത്തിലേക്കും ഏറ്റവും വലിയ മടയൻ ഞാനാണെന്ന്.

മത്തീയോ:—അതു ശരിയായി കൊള്ളണമെന്നില്ല.

ജൂണിപ്പർ:—ഞാൻ അത്ര വലിയ മടയനാണെങ്കിലും, ഞാൻ ശപിക്കപ്പെട്ട മടയനല്ല. ദൈവം എന്നെ ഒരിക്കലും ശപിച്ചിട്ടില്ല. ശ

പിന്നെ...
മാത്തിയോ:—ശരിയാണ് സഹോദരാ.

ജൂണിപ്പർ:—അങ്ങനെയെങ്കിൽ ദൈവത്തിന് എന്തെങ്കൊണ്ടുള്ള ഉദ്ദേശം, ലോകത്തിൽ ശപിക്കപ്പെട്ട മടയൻ ഉണ്ടായിട്ടാവശ്യമില്ലെന്നു തെളിയിക്കുകയായിരിക്കണം.

മാത്തിയോ:—അത് സുന്ദരമായ ഒരു ചിന്തയാണ്. ഫ്രാൻസിസ് പിതാവിനോടു ഇക്കാര്യം പറഞ്ഞുനോക്കൂ.

ജൂണിപ്പർ:—അതു ശരിയാണെന്നു വരുകിൽ, അദ്ദേഹത്തിനതു അറിയാമായിരിക്കണം.

മാത്തിയോ:—ശരിതന്നെ. അതു കൊണ്ടാവണം ഫ്രാൻസിസിന് ജൂണിപ്പറെ ഇത്രയധികം ഇഷ്ടം. ബ്രദർലെയോ കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ ഫ്രാൻസിസിനു ഏറ്റവും കൂടുതൽ പ്രിയപ്പെട്ട വ്യക്തി ജൂണിപ്പറാണ്.

ജൂണിപ്പർ:—പക്ഷേ, അദ്ദേഹത്തിനു എങ്ങനെ എന്നേപ്പോലൊരുവനെ സ്നേഹിക്കാൻ കഴിയുമെന്ന് മനസ്സിലാകുന്നില്ല.

മാത്തിയോ:—ദൈവം നിന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നതിനേക്കാൾ കൂടുതലായി ഫ്രാൻസിസ് സ്നേഹിക്കുന്നില്ല.

ജൂണിപ്പർ:—പിതാവേ! അതൊന്നും മനസ്സിലാക്കാൻ എനിക്ക് പ്രാപ്തമില്ല. അത് വാസ്തവമല്ലെന്ന് ഞാൻ വാദിക്കുകയില്ല ആ വാസ്തവം മനസ്സിലാക്കാൻ എനിക്ക് കഴിവില്ലെന്നു പറയുന്നള്ളു.

മാത്തിയോ —മനസ്സിലാക്കാനൊന്നും ശ്രമിക്കേണ്ട സഹോദരാ! വിശ്വസിക്കുക മാത്രം ചെയ്യുക. മനസ്സിലാക്കാതെ വിശ്വസിക്കാൻ ഒരു മടയന് എളുപ്പം കഴിയും—വിവേകിക്കാതിരുന്ന യോഗമില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് ലളിതമാനസരായ മടയന്മാർ ദൈവത്തോടു കൂടുതൽ സമീപസ്ഥമാണെന്നു പറയുന്നത്. അതേ, ജൂണിപ്പർ, ഒരു പടിവാതിലിലൂടെയെന്നോണം ഞാൻ ഒരു സ്നേഹസാമ്രാജ്യത്തെ കാണുന്നു. അവിടെ സ്നേഹത്തിനാണ് സർവ പ്രാധാന്യം. പക്ഷേ, സഹോദരാ, നിനക്കുള്ളിടത്തോളം സ്നേഹം എനിക്കില്ല.

(ഫാദർ മാത്തിയോ, ക്ഷീണാധിക്യത്താൽ കിടക്കുന്നു. സംഭാഷണം തുടരുകയാണ്.)

സഹോദരാ ജൂണിപ്പർ, നീ വളരെയധികം സത്തുഷ്ടനായിരിക്ക

ണം. സംഭാഷണം പൂർത്തിയാക്കുകയില്ല—എല്ലാവിധ വിഷമതകളിൽ നിന്നും മോചനം ലഭിച്ച വ്യക്തിയാണ് നീ. ഇപ്പോൾ നേരമറിച്ചൊരു ജീവിതരീതി തെരഞ്ഞെടുക്കാൻ നിനക്ക് സ്വാതന്ത്ര്യം നൽകുന്നപക്ഷം നീ അതു തെരഞ്ഞെടുക്കുമോ?

ജൂണിപ്പർ—പിതാവേ, ഒരിക്കലുമില്ല. ദൈവം ഉദ്ദേശിക്കുന്നതിൽ നിന്നു തെന്നി മാറിപ്പോകുവാൻ മനുഷ്യനു കഴിയുമോ? ഞാൻ ഒരു മടയനാണ്. അതെന്നെ വിഷമിപ്പിക്കുന്ന സന്ദർഭങ്ങളുമുണ്ട്. പ്രത്യേകിച്ചു ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ നമ്മുടെ കർത്താവ് എന്നോടു് ഒരു കാര്യം ചെയ്യാൻ കല്പിക്കും. എന്നാൽ വിശുദ്ധ സഭയും ഫാദർ ഏലിയാസും പറയുന്നു, ഞാൻ മററാനാണ് ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നതെന്ന്. അങ്ങനെ വരുമ്പോൾ പ്രയാസമാണ്.

മർച്ചവീക്കിലി
പത്രാധിപസമിതി
റവ. ഡോ. കെ. സി. ജോസഫ്.
ശ്രീ. എം. തൊമ്മൻ.
„ കെ. വി. മാമ്മൻ.
„ എം. കുര്യൻ.
„ എൻ. എം. ഏബ്രഹാം.
(ചീഫ് എഡിറ്റർ)

അപ്പോൾ എന്താണ് ചെയ്യേണ്ടത് പിതാവേ!

മാത്തിയോ—സഹോദരാ, ശരിയാണെന്ന് നീ വിശ്വസിക്കുന്നത് ചെയ്തുകൊള്ളുക. അതു തെറ്റിപ്പോയെന്നു വരുകിൽ പിന്നീടു് അതു പിടിക്കണം.

ജൂണിപ്പർ—പിതാവേ, അങ്ങനെയാണ് ഞാൻ ചെയ്യുന്നത്.

മാത്തിയോ—അതേയോ?

ജൂണിപ്പർ—ഒരാഴ്ചമുമ്പ് ഒരു സംഭവമുണ്ടായി. ഫാദർ ഏലിയാസ എവിടേയ്ക്കോ യാത്രയാരംഭിക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിനു വിവരം കിട്ടി. ഞാൻ ചെയ്തത് ശരിയാണെന്നായിരുന്നു എന്റെ വിശ്വാസം. പക്ഷേ ഫാ: ഏലിയാസ അതിനെപ്പറ്റി പറഞ്ഞുകേട്ടപ്പോൾ മുതൽ എനിക്ക് അനന്തപിക്കാതെ നേരമുള്ളു.

മാത്തിയോ—എന്തായിരുന്നു സംഭവം?

ജൂണിപ്പർ—പറയത്തക്കകാര്യമൊന്നുമില്ല. പിതാവേ, ഫാദർ ഏലി

സ് അതിനെപ്പറ്റി എന്തെങ്കൊണ്ടുള്ള ഉദ്ദേശം ചെയ്തതിരുന്നുവെങ്കിൽ ഞാൻ ഇതിനടുത്തു അക്കാര്യം മറന്നുപോകുമായിരുന്നു. പക്ഷേ അതു തെറ്റായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഇനി എന്തുചെയ്യാനും ഞാൻ പേടിക്കണം.

മാത്തിയോ— എന്തു ചെയ്തുവെന്നാണ് പറയുന്നത്?

ജൂണിപ്പർ—പോർടുകലയിലേക്കു വരുന്നവഴിക്കായിരുന്നു അത്. നല്ല മഴയുണ്ടായിരുന്നു. ശക്തിയായി കാര്യം അടിക്കുന്നുമുണ്ട്. വഴിക്കു വെച്ച് ഒരു സ്ത്രീയെ ഞാൻ കണ്ടു. നന്നേ ചെറുപ്പമായിരിക്കണം. കയ്യിൽ പെററിട്ടധികമാകാത്ത ഒരു പൊടിക്കഞ്ഞുമുണ്ട്. മഴ നന്നയകയാണ്. എനിക്ക് സങ്കടം തോന്നി. ഞാൻ ഏന്റെ പുറം കുപ്പായം ഉൾക്കൊണ്ടു അവിടെ ദേഹത്തു് ഇടുവിച്ചു. ഞാൻ കാൽച്ചുട്ട മാത്രം ധരിച്ചുകൊണ്ടു് അവളുടെ കൂടെ നടന്നു. എന്റെ പുറത്തു് യാതൊരു വസ്തുവുമില്ലായിരുന്നു. ശുദ്ധമായ ഒരു മനസ്സാക്ഷിമാത്രം. റോഡിലൂടെ അങ്ങനെപോയതു ശരിയായില്ലെന്നാണ് ചിലരുടെ അഭിപ്രായം. ഞങ്ങൾ അസ്സീസിയെ സമീപിച്ചപ്പോൾ ബിഷപ്പ് തിരുമേനി വെള്ളക്കഴുതയുടെ പുറത്തുകയറി സവാരിക്ക് എഴുന്നള്ളുന്നു. തിരുമേനിയുടെ അനുഗ്രഹമിരുന്ന, ഞാനും അവളും മുട്ടുകുത്തി. അദ്ദേഹം ഞങ്ങളുടെ നേരെ നോക്കുകയോ ഒരു വിരലെങ്കിലും നീട്ടിത്തരികയോ ചെയ്തിട്ടില്ല. രണ്ടു മണിക്കൂർ കഴിഞ്ഞപ്പോഴേക്കും ഫാദർ ഏലിയാസ് ഇക്കഥ കേൾക്കാനിടവന്നു....പിതാവേ, ഞാൻ എന്താണ് ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നത്?

മാത്തിയോ—സഹോദരാ, ഞാൻ മുന്നമേ പറഞ്ഞില്ലേ? ശരിയെന്നു തോന്നുന്ന വിധത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കണം. അനന്തരം അതിന്റെ കുറ്റമേൽക്കണം.

ജൂണിപ്പർ—അങ്ങനെയാണ് ഞാൻ ചെയ്തത്.

മാത്തിയോ—കുറ്റപ്പെടുത്തുന്നത് നമുക്ക് നല്ലതാണ്. നാം അർഹിക്കാത്ത സന്ദർഭങ്ങളിൽപ്പോലും. അതു നാം സ്വീകരിക്കുന്നപക്ഷം ദൈവം നമ്മോടു കോപിക്കുകയില്ലായിരിക്കണം. എനിക്ക് പറയാനുള്ളത് നമ്മുടെ മനസ്സാക്ഷി ശുദ്ധമായിരിക്കണമെന്നുള്ളതാണ്. അത് പല കുറ്റപ്പെടുത്തലിൽ നിന്നും നമ്മെ രക്ഷിക്കുകയില്ലെങ്കിലും, അവസാനം

യുദ്ധഭീഷണിക്ക് സമമായ ഒരു മഹാ മാരിയത്രെ ഇൻഫ്ലുവൻസ്. കോടാനുകോടി ജനങ്ങൾ പ്രസ്തുത രോഗം ഹേതുവായി ലോകത്തിൽനിന്ന് ചത്തൊഴിഞ്ഞുപോകുന്നുണ്ട്. ഇന്ത്യയിൽ തന്നെയും പല ഘട്ടങ്ങളിലായി ഫ്ലൂനിമിത്തം നിരവധി ജനങ്ങൾ മരിച്ചു പോകുന്നു. ജനങ്ങൾ തിങ്ങിക്കൂടി നിൽക്കുന്നത് തടയുക, സ്കൂളുകൾ പൂട്ടിയിടുക എന്നീ കാര്യങ്ങൾ നിമിത്തം ലോകത്തിന് നൂറുനൂറായിത്തീരും എന്നു തോന്നിപ്പോകാം. ചിട്ട

നമ്മെ വെളിച്ചത്തിലേക്ക് നയിക്കാതിരിക്കയില്ല.

ജൂണിപ്പർ— വെളിച്ചമോ? എവിടെ? ഞാൻ മിക്കവാറും ഇരുട്ടിൽ തപ്പിത്തടയുകയാണ്. മനസ്സാക്ഷി കൊതുകിനെപ്പോലെയാണ് പിതാവേ.

മാത്തിയോ— കൊതുകിനെപ്പോലെയോ? അതെങ്ങനെ?

ജൂണിപ്പർ— അതെപ്പോഴും മനുഷ്യനെ നഗ്നനായി കാണുന്നു. അവന്റെ ഏറ്റവും ദുർബ്ബലമായ ഭാഗം കണ്ടുപിടിച്ച് കുത്തുകയാണ്. അതിന്റെ പിടിയിൽനിന്ന് ഓടിപ്പോകാൻ നിവൃത്തിയില്ല. മനുഷ്യന് കൊതുകിനേക്കാൾ വേഗം ഓടാൻ കഴിയുമെങ്കിലും ഓട്ടം നിറുത്തുമ്പോൾ അതു പിന്നെയും അവന്റെ ദേഹത്തുകാണും. ഒരു മനുഷ്യൻ തിരിഞ്ഞു നിൽക്കുകയോ മറിഞ്ഞുകിടക്കുകയോ തലകുത്തി നിൽക്കുകയോ ചെയ്താലും മനസ്സാക്ഷി മാറിപ്പോകുന്നില്ല. ഉച്ചോ? യോനാ അതു മനസ്സിലാക്കി. ഞാൻ തല കുത്തി നിന്നത് അക്കാര്യം കൊണ്ടാണ്.

മാത്തിയോ— എന്ത്?

ജൂണിപ്പർ— എന്നെത്തന്നെയും ഫാദർ ഏലിയാസിനെയും വേറൊരു വെളിച്ചത്തിൽ കാണാമെന്നു വിചാരിച്ചു.

മാത്തിയോ— എനിട്ട്? ശ്രമം ഫലിച്ചോ?

ജൂണിപ്പർ (ചിന്താധൂതനായതിനാൽ ചോദ്യം കേൾക്കുന്നില്ല) (തുടരും)

(അടുത്ത ലക്കംകൊണ്ട് അവസാനിക്കും.)

ലപ്പോൾ ഭവനങ്ങൾ നിശ്ശേഷം ചത്തൊടുങ്ങിപ്പോയതായി കാണാം.

പ്രസ്തുത രോഗം ഒരു മഹാസംക്രമിക രോഗമായിത്തീരുന്നത് എന്തുകൊണ്ടാണ്? അതിന്റെ കാരണം ഐക്യം അറിഞ്ഞുകൂടാ. യഥാർത്ഥത്തിൽ ഒരുവനിൽനിന്ന് മറ്റൊരുവനിലേക്ക് ഇൻ ഫ്ലൂവൻസ വ്യാപിക്കുന്നത് എങ്ങനെയാണെന്നുള്ളതുപോലും ശരിയായവിധത്തിൽ നമുക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. മിക്കവാറും അത് പ്രവേശിക്കുന്നത് വ്യക്തിപരമായ സമ്പർക്കത്താൽവെ റസിന്റെ സഞ്ചാരംകൊണ്ടത്രെ. ചുമയ്ക്കുകയോ സംസാരിക്കുകയോ തുമ്മുകയോ ചെയ്യുമ്പോൾ രോഗാണുക്കൾ വായുവിൽ ലയിക്കുന്നു. അവ എത്രനാൾ വായുവിൽ ജീവിച്ചിരിക്കുമെന്ന് അറിഞ്ഞുകൂടാ. അവയിൽ മിക്കവയും സ്വൽപ്പസമയത്തിനുള്ളിൽ ചത്തുപോകുന്നതാണ്. സാംക്രമികരോഗഘട്ടങ്ങളിൽ പ്രസ്തുത കൃമികൾ അത്ര എളുപ്പത്തിൽ ചത്തുപോയില്ലെന്നു വരാം. ഇതര മനുഷ്യമായി യാതൊരു സമ്പർക്കവും പാലിക്കാതെ ഒറ്റയ്ക്കു താമസിക്കുന്നവർക്കു ദ്വിചുവാസികൾക്കും ഫ്ലൂ ബാധിക്കുന്നത് എങ്ങനെയെന്നുള്ളത് ഇന്നും ഒരു പ്രശ്നംതന്നെയാണ്.

ശരീരത്തിന് ക്ഷീണം ബാധിച്ചിട്ടുള്ളവരെയാണ് രോഗം എളുപ്പത്തിൽ പിടികൂടുന്നത് യുദ്ധകാലങ്ങളിലും ആഹാരക്ഷാമമുള്ളപ്പോഴും അത് കൂടുതൽ വർദ്ധിക്കുന്നതായി കാണാം. പുതിയ ആൻറിബയോട്ടിക് ഔഷധങ്ങളായ പെനിസിലിൻ മുതലായവ ഇൻഫ്ലുവൻസയെ തുടർന്നുണ്ടാകുന്ന രോഗങ്ങൾക്ക് വളരെ ഫലപ്രദമത്രെ. എന്നാൽ നിർഭാഗ്യവശാൽ അവയ്ക്കൊന്നിനും തന്നെ ഫ്ലൂരോഗബിജത്തെ നശിപ്പിച്ചാൻ കഴിയുന്നില്ല.

ഭൂതക്കണ്ണാടിയിൽകൂടെ നോക്കിയാൽപോലും കാണാത്ത അതിസൂക്ഷ്മമുണ്ടായ വിഷബീജങ്ങളാലത്രെ ഇൻഫ്ലുവൻസായുണ്ടാകുന്നത്. അവയുടെ ആകൃതി കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിലേയ്ക്കായി ഇലക്ട്രോൺ ഭൂതക്കണ്ണാടി ഉപയോഗിക്കേണ്ടിയി

യെന്നാൽതന്നെ ഐക്യം നിശ്ചയമായി പായുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ല.

വിഷബീജങ്ങൾ വിവിധതരത്തിലുള്ളവയാണ്. അവയിൽ ഒരിനം പന്നിയെ കൂടെക്കൂടെ ബാധിക്കുന്നു. എല്ലാ വിഷബീജങ്ങളിലും പച്ച വളരെ ആപൽക്കരമായ ഒന്നാണ്. അത് പന്നികളെ ബാധിക്കുതയാൽ മനുഷ്യക്കുടുംബക്കന്മാർ ബ്രോങ്ക്കൈറിറ്റിസ് ന്യുമോണിയായും അവയ്ക്കും ബാധിക്കും. ഇത് അത്രകണ്ട് ഉറപ്പു. പായുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. കാരണം 1918-ൽ ഫ്ലൂ പൊട്ടിപ്പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ അതിനെ ഇതര രോഗങ്ങളിൽ നിന്നു വേർതിരിച്ച് കണ്ടുപിടിപ്പാൻ പ്രയാസമായിരുന്നു.

ഇൻഫ്ലുവൻസാ ആദ്യമായി ആരംഭിക്കുന്നത് തൊണ്ടവേദനയുകാറിനായ തലവേദനയുകൊണ്ടാണ്. അതു പിന്നിട്ട് ശ്വാസനാളത്തിലേയ്ക്കും ശ്വാസകോശത്തിലേയ്ക്കും പ്രവേശിക്കുന്നു. ഗുരുതരമായ അവസ്ഥയിൽ അത് തൊണ്ടയിലും ശ്വാസനാളശാഖകളിലും നിന്ന് രക്തസ്യന്മമുളവാക്കിയെന്നു വന്നേക്കാം. ചിലപ്പോൾ അതിന്റെ അനന്തരഫലമായി ന്യുമോണിയായും, പ്ലൂറിസിയായും, ശ്വാസകോശാവരണാൽ രാളത്തിൽ ചലനമുണ്ടാകുന്ന ഒരിനം രോഗവും നമ്മെ ബാധിച്ചുവെന്നും വരാം.

ശിശുക്കളിൽ അത് ചിലപ്പോൾ ദണ്ണുള്ളതായി ആരാഭിച്ഛേക്കാം. അതിനെ തുടർന്ന് പനി 102 ഡിഗ്രിയോ 105 ഡിഗ്രിയോ ആയി വർദ്ധിച്ചുവെന്നു കാണാം. മുഖത്തിനും, കഴുത്തിനും, നെഞ്ചിനും രക്തത്തുടിപ്പുണ്ടായിരിക്കാം. രോഗിയായ ശിശുവിന് വളരെ അസുഖവും പലപ്പോഴും മോഹാലസ്യവും ഉണ്ടാകുന്നതാണ്. തൊണ്ടവേദനയും വരട്ടച്ചുമയും അധികം താമസിയാതെ കൈകാലുകൾക്കു മുതുകിനും വേദനയും ആരംഭിക്കാം. ചുമ വർദ്ധിക്കുന്നതിനാൽ ഉദരപേശികൾക്ക് വലിച്ചുണ്ടാകാം. കണ്ണിന് ലേശമെങ്കിലും സമ്മർദ്ദം തട്ടിയാൽ വളരെ വേദനയുണ്ടായിരിക്കാം. രോഗിക്ക് ക്ഷീണവും അസുഖവും കൂടുതലായി തോന്നുകയും ചെയ്യും. ശ്വാസകോശങ്ങളെ മാത്രമല്ല, ഹൃദയത്തെ തന്നെയും അത് ബാധിക്കുന്നതാണ്. ഇൻഫ്ലുവൻസാശമിച്ചാലും ഇത്തരം സ്ഥിതിഗതികൾ ഉ

ർന്നുപോകുന്നതിനാൽ കൂടുതൽ ഉപദ്രവമുണ്ടാകും. ഇൻഫ്ലുവൻസയെ തുടർന്ന് ചിലപ്പോൾ ശരീരത്തിന് അസ്വാസ്ഥ്യം തോന്നിയേക്കാം ഒരു പക്ഷേ അതുണ്ടാകുന്നതു് തലച്ചോറിലും കേന്ദ്രനാഡിവ്യൂഹത്തിലും പ്രവേശിച്ചിട്ടുള്ള വിഷബീജംകൊണ്ടത്രെ. ചിലപ്പോൾ അമാശയത്തിലും ചെറുകുടലിലും ഗുരുതരമായ രക്തസ്രവമുണ്ടായെന്നും വരാം.

ഇൻഫ്ലുവൻസ ബാധിക്കാതെയിരിപ്പാൻ താഴെപ്പറയുന്ന നാലു കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതായിരിക്കും ഔഷധങ്ങളെ ആശ്രയിക്കുന്നതിനെക്കാൾ നല്ലതു്.

1. ജലദോഷം ബാധിച്ചിട്ടുള്ളവരിൽനിന്നു് അകന്നുനിൽക്കുക. സാംക്രമിക രോഗമുള്ളപ്പോൾ ഇതിൽ പ്രത്യേകിച്ചും ശ്രദ്ധിക്കണം. വായുസഞ്ചാരമില്ലാത്ത ഒരു മുറിക്കകത്തു് തിങ്ങിക്കൂടി നിൽക്കുന്നതായാൽ വായുവിൽ തങ്ങിനിൽക്കുന്നതായ ഏതു രോഗാണുവിനും ശരീരത്തിൽ പ്രവേശിപ്പാൻ എളുപ്പമുണ്ടു്.

2. നിങ്ങളുടെ ശരീരത്തിന്റെ ആരോഗ്യം സംരക്ഷിക്കുക. അതിലേയ്ക്കായി നിങ്ങൾ ശരിയായ തരത്തിലുള്ള ആഹാരം കഴിക്കേണ്ടതാകുന്നു. പാൽ, മുട്ട, പുതിയ പഴങ്ങൾ, പച്ചസസ്യങ്ങൾ എന്നിവ ഭക്ഷണത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തണം. പഞ്ചസാരയും മധുരപലഹാരങ്ങളും അമിതമായി ഉപയോഗിക്കുന്നത് വർജ്ജിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ഒരുവൻ ദിവസത്തോറും കുറഞ്ഞതു് എട്ടുമണിക്കൂറെങ്കിലും ഉറങ്ങുകയും ആരോഗ്യം എട്ടോ ഏഴോ വെള്ളം കുടിക്കുകയും വെളിമ്പ്രദേശത്തുനിന്നുകൊണ്ടു് ധാരാളം വ്യായാമം എടുക്കുകയും വേണം.

3. കാലാവസ്ഥയുടെപെട്ടെന്നുള്ള മാറ്റത്തെ അഭിമുഖീകരിപ്പാൻ നിങ്ങൾ അഭ്യസിപ്പിച്ചിരിക്കണം. മറ്റൊരുവിധത്തിൽ പറയുകയാണെങ്കിൽ, കൂടക്കൂടെ കുളിക്കുകയും കുളികഴിഞ്ഞാൽ ഒരു പരുക്കൻ തുവർത്തുകൊണ്ടു് നല്ലവണ്ണം ഉരസി തോർത്തുകയും വേണം. അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നതായാൽ ശരീരത്തിന് തിളക്കവും സുഖവും ലഭിക്കും.

4. നല്ല വായുസഞ്ചാരമുള്ള മുറികളിലിരുന്നു് ജോലിചെയ്യുകയോ അഥവാ കഴിയുന്നതും തുറസ്സായ സ്ഥലത്തിരിക്കുകയോ ചെയ്യുക. ഇതു് നിങ്ങളുടെ ചുറ്റുമുള്ള രോഗാണുവിനോടുകൂടി

കൂടുംബവേദം

അവരകു് ഉത്തമഭർത്താവിനെ നൽകുക

മാററിൽഡ അബയാ ഡയാ

മാററിൽഡ അബയാ ഡയയുടെ "യുവാവിനു് ഉത്തമ പത്നിയെ നൽകുക" എന്ന ലേഖനം ആഗസ്റ്റ് 9-ാംനമ്പരിലെ "ചർച്ച വീക്കിലി"യിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിരുന്നു. അബയാഡയ എഴുതിയ മറ്റൊരു ലേഖനമാണു് താഴെ ഉദ്ധരിക്കുന്നതു്. ഉത്തമ ഭർത്താവിനുണ്ടായിരിക്കേണ്ട ഗുണവിശേഷങ്ങളാണു് പ്രതിപാദ്യവിഷയം. — പത്രം.

രാജൻ അസ്വാസ്ഥനായി മുറിയിൽ അങ്ങോട്ടുമിങ്ങോട്ടും നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. സമാധാനപൂർവ്വം കിടന്നുറങ്ങുന്ന തന്റെ പത്നിയെ ആ യുവാവു് അമർഷത്തോടെ തുറിച്ചുനോക്കി— അവളെന്തോ തെ

ഗാണക്കളുടെ എണ്ണത്തെ ലഘൂകരിപ്പാനും ജീവനും ആധാരമായ ഓക്സിജൻ സമൃദ്ധിയായി ലഭിച്ചാനും സഹായിക്കും.

ഇൻഫ്ലുവൻസ ബാധിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ രോഗശമനം ഉണ്ടാകുന്നതുവരെയ്ക്കും കിടക്കയിൽ കിടന്നുള്ള വിശ്രമമാണു് ആവശ്യം. പനി അധികമുള്ളപ്പോൾ പാനീയവസ്തുക്കൾ കൂടുതൽ നൽകേണ്ടതാകുന്നു. തലവേദനയുണ്ടെങ്കിൽ ചെറുസ്നഞ്ചി നെറ്റിയിൽ വച്ചുകൊള്ളണം. ശ്വാസോച്ഛ്വാസസംബന്ധമായി കഴപ്പമുണ്ടെന്നുവരികിൽ നീരാവി ശ്വസിക്കുന്നതുകൊള്ളാം. അതു് ചുമയെ നിയന്ത്രിപ്പാൻ സഹായിക്കും. രോഗിയുടെ മുറിക്കകത്തുള്ള വായു ഈർപ്പമുള്ളതാക്കിത്തീർപ്പാൻ ആ മുറിക്കകത്തുവെച്ചു് പല പ്രാവശ്യവും വെള്ളം ചൂടാക്കിക്കൊണ്ടാൽ മതിയാകും കഠിനജ്വരമുണ്ടെന്നു കണ്ടാൽ ന്യൂമോണിയയോ മറ്റോ ബാധിച്ചിട്ടുണ്ടോയെന്നു് പരിശോധിപ്പാൻ ഡോക്ടറെ വരുത്തുന്നതു് കൊള്ളാം.

—ആരോഗ്യബോധിനി

ററു ചെയ്തുമട്ടിൽ, വീട്ടിലുള്ള എല്ലാവരും ഗാഢനിദ്രയിലാണ്ടു കഴിഞ്ഞു. രാജനു് ഇതിനു മുമ്പും ലപ്പോഴും ആശാടംനം നേരിട്ടിട്ടുണ്ടു്. ലില്ലി എന്താണിങ്ങനെ, തന്നോട്ടു തീരെ ചിതമല്ലാത്ത രീതിയിൽ, പ്രതിസ്ഥിതിക്കാതെ, പെരുമാറുന്നതെന്നു മനസ്സിലാക്കാൻ ആ യുവാവു് ശ്രമിച്ചു. അവൾ ഇന്നും ചെറുപ്പമാണു്, സുന്ദരിയാണു്. പത്തു വർഷം മുമ്പു് താൻ വിവാഹം ചെയ്ത മണവാട്ടിയിൽനിന്നു വലിയ മാറ്റമൊന്നുമില്ല. അവൾ തന്റെ നേർക്കു് ഇത്ര തണുപ്പനായി പെരുമാറാൻ എന്താണു് കാരണം?

രാജന്റെ നിരാശ ഒരു പുതിയ അനുഭവമല്ല. അനേകം ഭർത്താക്കന്മാർ അങ്ങനെയുള്ള സ്ഥിതിഗതിയെ നേരിടുന്നുണ്ടു്. എത്രതന്നെ കരുണയും ദീർഘക്ഷമയുമുള്ള മനുഷ്യനും, പ്രതിസ്ഥിതിക്കാത്ത മനോഭാവത്തോടു കൂടിയ ഭാര്യയുടെ മുമ്പിൽ നിരാശനായിത്തീരുന്നു.

ഒരു സ്ത്രീ എന്തുകൊണ്ടാണു് തണുപ്പനും ശ്രദ്ധാഹീനയുമായിത്തീരുന്നതു്? അവൾ വിവാഹം കൊണ്ടു് എന്താണു് പ്രതീക്ഷിക്കുക?

തന്റെ ഭർത്താവിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്നേഹത്തിലും ഒരു ഭാര്യയെന്ന നിലയിലുള്ള സുരക്ഷിതത്വമാണു് ഒരു സ്ത്രീ വിവാഹത്തിൽനിന്നു തേടുന്ന മൗലികമായ സംഗതി. സുരക്ഷിതത്വം, സംരക്ഷണം എന്നിവ തേടുവാൻ യുഗാന്തരങ്ങളായി അവൾ പരിശീലിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അ പളുടെ അന്തർലീനമായ ദുർബലതയും ശാരീരികമായ അപകർഷചിന്തയുമാണു് ഇതിനു കാരണം.

തന്റെ ഭർത്താവിനെ സന്തോഷിപ്പിക്കണമെന്നതാണു് ഒരു ഭാര്യയുടെ ഏറ്റവും വലിയ ആഗ്രഹം. നേരെ മാറിച്ച്, തന്നെ ശരിയായ വൈകാരിക കാലാവസ്ഥയിലേക്കു് നയിക്കാത്ത ഒരു ഭർത്താവിനോടു വേണ്ട വിധത്തിൽ പ്രതിസ്ഥിതി

പ്രകാശം കഴിയുന്നതല്ല. അപേക്ഷണീയമായ ആ അന്തരീക്ഷമാണ് പ്രേമം. തന്റെ പ്രേമം ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടാതെ അംഗീകൃതവസ്തുതയായി ഭാര്യ കരുതിക്കൊള്ളണമെന്നാണ് ഭർത്താവ് ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. സാധാരണയായി, അവളെ പരിഗണിക്കുകയും ചെയ്യും. പക്ഷെ, ഒരു സ്ത്രീ അതിനേക്കാൾ വളരെ കൂടുതൽ വ്യക്തിഗതമായ ഒരു വ്യക്തിയാണ്.

ഈ വ്യക്തിഗതതയുടെ ഭൗതികമായ കാരണം, അവളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പ്രേമലീലയുടെ ആവശ്യകതയാണ്. പ്രേമവായ്പിന്റെ ആ നാടകം ഭർത്താവ് ആവർത്തിച്ചുനടത്തിപ്പിക്കണമെന്നവർ ആഗ്രഹിക്കും. മുദ്രലവും മന്യുണവുമായ കരപരിലാളനങ്ങൾ വഴി ഭർത്താവ് തന്റെ പ്രേമത്തെപ്പറ്റി അവർക്ക് ആവർത്തിച്ചുറപ്പ് നൽകണം. "ഞാൻ നിന്നെ പ്രേമിക്കുന്നു" എന്നുള്ള ആത്മാർത്ഥമായ പ്രസ്താവന, ആവർത്തനം കൊണ്ട് ആസ്വാദ്യത കുറയുന്നതല്ല. പ്രേമരസനിഷ്ഠനായ ഈ ദുരംഗം പരസ്പരാനുരാഗം വളർത്താനും, ഇരുവരും പ്രതിസ്പന്ദിക്കുന്നതിനും ഇടയാക്കും. വിവാഹത്തിനുശേഷമുള്ള പ്രേമം, മാറുരൂപത്തിലുള്ള പ്രേമത്തെക്കാൾ വ്യക്തിഗതമാണ്. അത് കായികവും ധീഷണാപരവും വൈകാരികവുമായ വ്യക്തിസത്ത മുഴുവനെയും സ്പർശിക്കുന്നതാണ്.

ചിലപ്പോൾ ഒരു ഭർത്താവ് തന്റെ നേതൃത്വ ഗുണങ്ങൾ പ്രയോജനപ്പെടുത്തുന്നില്ലെന്നു വരും. തന്റെ സ്വന്തം ചാരിതാർത്ഥ്യമാണ് അയാളുടെ വിജയമാനദണ്ഡം. ഭാര്യ അസംതൃപ്തയും അനന്തുഷ്ടയുമായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുമ്പോൾ, ഭർത്താവ് ഖേദത്തോടും രോഷത്തോടും കൂടെ അവളെ നോക്കിപ്പോകുന്നു. അവൾ ജന്മനാ തണുപ്പനാണെന്ന് അയാൾ വിചാരിക്കും; തന്റെ ഭാഗ്യഹീനതയിൽ വിലപിക്കുകയും ചെയ്യും.

സ്ത്രീയുടെ പ്രകൃതി ആഴമേറിയ വിധത്തിൽ, തികച്ചും വൈകാരികമാണ്. "ഒരു പുരുഷന് പ്രേമം തന്നിൽനിന്ന് അന്യമായ ഒന്നാണ്, എന്നാൽ ഒരു സ്ത്രീക്ക് അത് വളരെ സമ്പൂർണ്ണമായ നിലനില്പാണ്" എന്നിങ്ങനെ ബൈറൺ പ്രഭു അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത് വാസ്തവമാണ്. ഒരു ഭാര്യയും ഭർത്താവും,

ഒരിടത്തരം മൃഗങ്ങളെ സാധാരണമായ വിവാഹത്തിൽ പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ, അവരുടെ സന്തോഷം ക്രമേണ നശിച്ചു, ജീവിതം വിരസവും വൈവിധ്യരഹിതവും ആയിത്തീരുന്നു. പുരുഷന് തന്റെ ജോലിയിലും മറ്റു കാര്യങ്ങളിലും അഭയം തേടാം. സ്ത്രീയാകട്ടെ, തന്റെ ഭർത്താവുമായുള്ള ബന്ധത്തെ പൂർണ്ണമായി ആശ്രയിച്ചാണ് കഴിയുക.

ഭർത്താവിനു തന്നിലുള്ള താല്പര്യം നശിക്കുന്നതായി തോന്നുമ്പോൾ ഭാര്യയുടെ ഹൃദയമനസ്സുകൾ ഏകാന്തമായിത്തീരുകയാണ്. അദൃശ്യമായ ഈ കഷ്ടാനുഭവം അവളുടെ വ്യക്തിത്വത്തെ നശിപ്പിക്കും. അവർ കർഷണബോധത്തിന്റെ അറയ്ക്കുള്ളിലേക്ക് അവൾ ചുരുങ്ങിപ്പോകും. താൻ അശരണനാണെന്ന് അവർക്കു മനസ്സിലാകുന്നു; അതോടെ നിരാശ മുർഛനൃത്തിലേത്തുന്നു. അവളുടെ സൗന്ദര്യവും വശ്യശക്തിയുമെല്ലാം നശിച്ചു, അവൾ തന്റെ കഷ്ടകാലത്തിൽ ദുഃഖിച്ചേക്കാം.

തന്റെ സ്നേഹവും കരുതലും പല വിധത്തിൽ പ്രകടിപ്പിക്കാൻ ഒരു ഭർത്താവിനു കഴിയും. ഉദാഹരണത്തിന്, വീട്ടിൽ സഹായത്തിന് ആരുമില്ലാത്തപ്പോൾ, ഭാര്യ അടുക്കളയുടെ ഭാരം മുഴുവൻ തനിയെ വഹിക്കേണ്ടി വരുമ്പോൾ, ഭർത്താവ് ചാരുകസാലയിൽ കിടന്ന്, പത്രാവായിച്ചു രസിക്കുക അയാളുടെ ചിന്താശൂന്യതയെയാണു കാണിക്കുക. വിവേകശാലിയാണെങ്കിൽ, ഉടുപ്പിന്റെ കൈ തെറ്റുതുറച്ചു, അയാൾ ഭാര്യയെ സഹായിക്കാൻ അടുക്കളയിലേക്കു ചെല്ലും. അയാൾ എത്രമാത്രം സഹായം നൽകുന്നുവെന്നതല്ല, അയാളുടെ കരുതലിന്റെയും ഉൽക്കണ്ഠയുടെയും ചിഹ്നമായ ആ സാന്നിദ്ധ്യമാണ് അവളെ സന്തുഷ്ടയാക്കുന്നത്.

ഭർത്താവിൽനിന്ന് മുന്നറിയിപ്പു കൂടാതെ ലഭിക്കുന്ന ചെറിയ സമ്മാനങ്ങൾ ഭാര്യയ്ക്കു എത്രമാത്രം സന്തോഷകരമാണെന്നോ—ഒരു വിശദീയോ, ഒരു സാരിയോ എന്തായാലും മതി; സമ്മാനത്തിന്റെ വിലയിലല്ല തന്റെ നേർക്ക് ഭർത്താവിനുള്ള സ്നേഹത്തിന്റെയും അഭിനന്ദനത്തിന്റെയും സൂചനയാണെന്നുള്ളതിൽ അവൾ ആനന്ദിക്കുന്നു. അത് അവൾ മററല്ലാത്തിലുമുപരിയായി വിലമതിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

നും.

ഒരു പുരുഷൻ തന്റെ സായുധ ഹ്നങ്ങൾ ഭാര്യയോടും മക്കളോടും കൂടെ വീട്ടിൽത്തന്നെ കഴിക്കണമെന്നുള്ളത് വളരെ ആവശ്യമാണ്. വളരെ കൂടുതൽ ക്ലേശ്യോഗങ്ങളും സാമൂഹ്യച്ചടങ്ങുകളും ആനന്ദപ്രദമായ വിവാഹബന്ധത്തിന് കോട്ടം തട്ടിക്കുന്നതാണ്. ഭൗതികമായ ആവശ്യങ്ങളും ആധ്വനവസ്തുക്കളുമെല്ലാം നൽകിയാലും ഭാര്യ പിന്നീട് അസംതൃപ്തയായിരിക്കും. എന്തോ അപഹരിക്കപ്പെട്ടവെന്നൊരു വിചാരം. അക്കാര്യത്തെപ്പറ്റി അവളുടെ വാസ്തവത്തിലുള്ള വികാരങ്ങൾ മിക്കപ്പോഴും പുറത്തു പ്രകാശിപ്പിക്കാൻ അവർക്കു കഴിയുന്നില്ല—ഭർത്താവ് നിർവികാരനായ അശ്രുചരനാണെങ്കിൽ പ്രത്യേകിച്ചും. ഭർത്താവ് മിക്ക സായാഹ്നങ്ങളിലും വീട്ടിലില്ലെന്നുവരുകിൽ, ദമ്പതിമാർ തമ്മിൽ അകൽച്ച ആരംഭിക്കുകയായി. വൈകാരികമായ ഒരു ശൂന്യാവസ്ഥ അവർക്കിടയിൽ ഒരു ഭിത്തി കെട്ടിയുയർത്തും. നേരേമാറിച്ചു, സാധാരണയായി സായാഹ്നങ്ങൾ വീട്ടിൽത്തന്നെ ചെലവഴിക്കുന്ന ഭർത്താവ് ചിലപ്പോൾ കൂടുതൽ സമയം ജോലി ചെയ്തു താമസിക്കുന്ന പക്ഷം, അവൾ അതു മനസ്സിലാക്കും, കരോസമയം തനിയെ ചെലവഴിക്കേണ്ടിവരുന്നതു സാരമാക്കുകയില്ല.

സ്ത്രീയുടെ പ്രകൃതി പൂർണ്ണമായി മനസ്സിലാക്കുന്നപക്ഷം, പുരുഷൻ ഒരു പക്ഷേ, തന്റെ ഭാര്യയെപ്പറ്റി കൂടുതൽ കരുതലുള്ളവനായിത്തീരും; സ്ത്രീ പുരുഷനേക്കാൾ വളരെ കൂടുതൽ വ്യക്തിഗതമായ വ്യക്തിത്വത്തോടുകൂടിയവളാണ്. തോന്നിയ വാസവും ചാപല്യവും അവർക്കു വളരെ കൂടിയിരിക്കാം. തന്റെ വ്യക്തിഗതതയെപ്പറ്റി അവർക്കറിയാം. അതിലവർ ആനന്ദം കൊള്ളുന്നു. അവൾ തന്നത്താൻ ശരിക്കു മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല; സ്വയം മനസ്സിലാക്കുന്നതിൽ അവർക്കു താല്പര്യവുമില്ല. എന്നാൽ, തന്റെ ഭർത്താവ് തന്നെ ശരിക്കു മനസ്സിലാക്കണമെന്ന് അവർക്കു നിർബന്ധമുണ്ട്.

പുരുഷന്റെ മനസ്സ് യുക്തിപരമാണ്. സ്ത്രീയുടേത് വികാരപരവും. പുരുഷൻ കാര്യകാരണങ്ങൾ വച്ചുകൊണ്ട് ചിന്തിച്ചും യുക്തിവിചാരം ചെയ്തും നിഗമനങ്ങളിലേത്തുന്നു. സ്ത്രീയാകട്ടെ, ചിന്തിക്കുന്നതിനേക്കാൾ കൂടുതൽ വികാരവി

നേക്കുമ്പോൾ ഭർത്താവും ഭാര്യയും പരസ്പരം പൂർത്തീകരിക്കേണ്ടവരാണ്. പകരയുടെ പൂർണ്ണപരിമാണത്തിലേയ്ക്കു വളരുന്നതിന് ഒരാൾ മറെറയാളെ സഹായിക്കുന്നു.

ഉത്തമനായ ഭർത്താവ് തന്റെ ഹൃദയം ഭാര്യയുടെ മുമ്പിൽ തുറന്നു വയ്ക്കുന്നു. തന്റെ ഓരോ ദിവസത്തെയും അനുഭവങ്ങളും രഹസ്യകിസാവകളും ഉൾക്കർഷേച്ഛകളുമെല്ലാം അയാൾ അവളോടു തുറന്നു പറയും. തന്റെ അടിമന്തിരമായ പ്രശ്നങ്ങളും ഭയങ്ങളും ഭാര്യയെ അറിയിക്കാതെ സൂക്ഷിക്കുന്നതുമൂലം താൻ അവളെ സ്നേഹിക്കുകയും രക്ഷിക്കുകയുമാണ് ചെയ്യുന്നതെന്നുള്ള മിഥ്യയാരണക്കു ഭർത്താവു ചിലപ്പോൾ വശംവദനാകാറുണ്ട്. അയാൾ അവളെ വിശ്വസിച്ചു കാര്യങ്ങൾ തുറന്നു പറയുകയാണു വേണ്ടത്. തന്റെ ഭർത്താവു തന്നെ വിശ്വസിക്കുകയും തന്നിൽ ആശ്രയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവെന്നു ബോധ്യപ്പെടുമ്പോൾ, ബുദ്ധി സ്വർപ്പം കറഞ്ഞ സ്ത്രീപോലും, ബുദ്ധിമതിയും സ്നേഹമയിയുമായ ഒരു ഭാര്യയുടെ നിലയിലേക്കു ഉയരാതിരിക്കയില്ല.

ഭർത്താവ് ഭാര്യയുടെ പ്രയാസങ്ങൾ കേൾക്കുകയും അവൾക്കുവേണ്ട മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശം നൽകുകയും ചെയ്യേണ്ടതാവശ്യമാണ്. ഭർത്താവാഴികെ മററാർക്കും അവളുടെ വ്യാകുലതയും അമ്പരപ്പും ദൂരീകരിക്കാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. സത്തുഷ്ടയായ ഒരു ഭാര്യയ്ക്കുപോലും ചിലപ്പോൾ ആശങ്കകളും പരിഭ്രമവുമുണ്ടായെന്നുവരാം. ഭർത്താവിന്റെ ഉറപ്പുനൽകുന്ന ഒരു വാക്കോ ദയാമന്യുണത കലന്ന പെരുമാറ്റമോ മതിയാകും, അവളുടെ വിഷമതകളെ ദൂരീകരിക്കാൻ. സതുലിതാവസ്ഥയും സുരക്ഷിതത്വവും പുനഃസ്ഥാപിക്കുവാൻ. ഇങ്ങനെ പരസ്പരമുണ്ടാകുന്ന ഇടപെടൽ, അവരെ ബന്ധിക്കുന്ന ശൃംഖല ശക്തിപ്പെടുത്താൻ ഉപകരിക്കുന്നതാണ്.

ഈ വിധത്തിൽ സ്നേഹിക്കപ്പെടുകയും അഭിനന്ദിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന ഭാര്യ ആവശ്യം നേരിടുമ്പോൾ ഏതൊരു ത്യാഗകർമ്മത്തിനും സന്നദ്ധയായിരിക്കും. കഷ്ടകാ

ലത്തു കഷ്ടതകളോടു പത്തിക കളേശങ്ങളുണ്ടാവുകയോ ചെയ്യുമ്പോൾ, അയാളോടൊപ്പം നിന്നു സഹിക്കുന്നതിന് അവൾക്കു കഴിയും. അതിനുള്ള ശക്തി അവൾക്കു ലഭിക്കും. മാത്രമല്ല, ആ ശക്തി ഭർത്താവുമായി പങ്കുവെക്കുകയും ചെയ്യും അവളിൽ അന്തർലീനമായ സഹനശക്തി വളരെ വലുതാണ്.

ജീവപര്യന്തമുള്ള ഒരു കടപ്പാടും സമർപ്പണവുമാണ് വിവാഹം.... ദമ്പതിമാർക്കു പരസ്പരമുള്ള വിശ്വസ്തതയും ചാരിത്ര്യബോധവും പ്രേമജീവിതത്തിന്റെ അവിഭക്ത ഭാഗമായ മന്യുണത പാലിക്കുവാൻ അവരെ സഹായിക്കുന്നു ഒരു വ്യക്തിയെ സ്വന്തമായി, സ്വന്തം മാത്രമായി, പരിഗണിക്കാനുണ്ടായിരിക്കുക, പ്രധാനമാണ്, നാഗരികതയുടെ സംഭാവനയായ ലൈംഗിക മാനദണ്ഡങ്ങൾ നിഷ്കർഷിക്കുന്ന നിയന്ത്രണങ്ങളുടെ ഫലമായി പ്രേമദാർഢ്യത്തിന്റെ ഉന്നതിയെ നാം പ്രാപിക്കുന്നു. ഏകഭാര്യ(ഭർത്തൃ)ത്വമാണ് ആ മാനദണ്ഡം.

വിവാഹിതന്റെ സത്യസന്ധതയും ആത്മാർത്ഥതയും പരിശോധിക്ക

പ്പെടുന്ന സമയം. കടപ്പാടും ഭർത്താവാണു ഉത്തരവാഹിയായി വിധേയനാകുന്നത്. വാഹബന്ധത്തിനു വെളിയിലുള്ള ഒരു പ്രേമബന്ധത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്ന മനുഷ്യൻ ഒരു നളബാഹുകജീവിതമാണു നയിക്കുന്നത്. താൽക്കാലികമായി ശാരീരികമായ ഒരു സുഖം രോന്നുമായിരിക്കാം. പക്ഷേ അതിനേത്തുടർന്ന് ആത്മപരിതാപവും കുററബോധവുമാണുണ്ടാകുക. അതിന്റെ ഫലമായി ഭാര്യഭർത്താക്കന്മാർ തമ്മിൽ അകൽച്ചയും. പൂർണ്ണമായും പകരത വന്ന ഒരു മനുഷ്യൻ തന്റെ ലൈംഗികജീവിതത്തെ വ്യക്തിഗതതയുടെയും മനോബോധ്യത്തിന്റെയും മുഴുവൻ ആദർശങ്ങളുമായി പൊരുത്തപ്പെടുത്താൻ കഴിയും. പൂർണ്ണമായും തനിക്കുതന്നെ അംഗീകാരയോഗ്യമായ ഒരു പെരുമാറ്റ മാതൃകയാണ് അയാൾ പുലർത്തുക.

ഒരു സ്ത്രീക്കു ഇത്തരത്തിലൊരു ഉത്തമനായ ഭർത്താവിനെ നൽകുക അവാൾ അയാളുടെ കൂടെ ഭ്രമിയുടെ അററത്തോളം പൊയ്ക്കാളും. അങ്ങനെയൊരു പുരുഷനുവേണ്ടി അവൾ തന്റെ ജീവനെ ത്യജിക്കാൻ പോലും തയ്യാറാകും.

— ക്രിസ്ത്യൻ ഹോം ബുള്ളറ്റിൻ

BANK WITH NEW INDIA

TRANSACTS ALL KINDS OF BANKING BUSINESS. BRANCHES:

ADOOR	KONNI	PATHANAPURAM
ALLEPPEY	KOTTARAKARA	PERUMBAVOOR
ALWAYE	KOTTAYAM	PUNALUR
CHATHANNOOR	KOZHENCHERRY	QUILON
CHENGANNOOR	KULANADA	TIRUVELLA
CHIRAYINKIL	KUMBANAD	TRIVANDRUM
EDATHUA	MAVELIKARA	VADASERIKARA
ENATHU	MONIPALLY	VAKKOM (Kadavoor)
ERNAKULAM	PANDALAM	VENNIKULAM
KAYAMKULAM	PATHANAMTHITTA	

THE BANK OF NEW INDIA, LIMITED

HEAD OFFICE:- TRIVANDRUM-1.

K. E. CHERIAN
General Manager

വീണ്ടും ഒരവസരം തിരയുക

എഴുതാൻ 9: 2, 3

ആഹ്ലാദകരമായ ക്രിസ്തുമസ്സും ആണ്ടു പിറപ്പും അടുത്തിരിക്കുന്ന ഈ സുദിനങ്ങളിൽ നമ്മുടെ ചിന്തകൾ വിഷയമാക്കേണ്ട പ്രധാന സംഗതി എന്താണ്? പാപത്തിന്റെയും തോൽവിയുടെയും ഇഹരാഭംഗത്തിന്റെയും കരിനിഴൽ വീശിയിട്ടുള്ള ജീവിതങ്ങളിൽ പ്രയാശയുടെയും ആത്മവിശ്വാസത്തിന്റെയും വിശുദ്ധിയുടേയും പ്രകാശം പരത്തുവാൻ കഴിയുന്ന ഏകമാർഗ്ഗമാണ് ക്രിസ്തു. തങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിന്റെ നിത്യജീവനായും, വ്യക്തിത്വം പരാജയവും ഓർത്തു നിസ്സഹായരായി നട്ടു തിരിയുന്നവർക്ക് നിർമ്മലവും ഉദ്ദേശ്യപൂർണ്ണവും വിജയകരവുമായ ജീവിതം നയിക്കുന്നതിനു രണ്ടാമതൊരവസരം കൂടി വാഗ്ദാനം ചെയ്യുവാൻ ക്രിസ്തുമതത്തിനല്ലാതെ മറ്റൊന്നിനും കഴിയുന്നില്ല. ഈ ചിന്ത അടുത്ത ചില ദിവസങ്ങളിൽ നമ്മെ ഭരിക്കട്ടെ.

നമുക്ക് ഒരു ശിശു ചൊല്ലാം

എഴുതാൻ 9: 6-7

എഴുതാൻ ദീർഘദർശിയുടെ ഈ പ്രവചനം എത്ര അത്ഭുതകരമായി നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ അവതാരത്തിൽ നിവൃത്തിയായി. എഴുതാൻ വിചാരിച്ച രീതിയിൽ യഹൂദ ജനതയ്ക്ക് മാത്രമായിട്ടല്ല, നമുക്കെല്ലാവർക്കുമായി ഒരു ശിശു ജനിച്ചിരിക്കുന്നു. എല്ലായിടത്തുമുള്ള എല്ലാവരെയും ഉദ്ധരിക്കുവാൻ ശക്തിയുള്ള ഒരു രക്ഷകൻ നമ്മുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ വന്നിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ക്രിസ്തുവിന്റെ മഹനീയ സന്ദേശങ്ങളെ ഉറപ്പോടും ആത്മവിശ്വാസത്തോടും കൂടെ നമുക്ക് സ്വീകരിക്കാം, കേവലം ഒരു ശിശു അതേസമയം അത്ഭുതമന്ത്രി, വിരനാം ദൈവം, നിത്യപിതാവ്, സമാധാനപ്രഭു—മനുഷ്യാവതാരത്തിന്റെ അത്ഭുതകരമായ വൈരുദ്ധ്യമാണത് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. ദൈവത്തിന്റെ പ്രാബല്യം മനുഷ്യന്റെ ബലഹീന ജഡത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. അവന്റെ മഹിമ നമ്മുടെ എളിമയിൽ വെളിപ്പെടുന്നു. എന്താണ് കാരണം?

അവൻ നമ്മെ സ്നേഹിക്കുന്നു. കപ്പയിൽ നിന്ന് നമ്മെ വീണ്ടെടുക്കുവാൻ വാങ്ങിക്കുന്നു.

ദൈവം നമ്മോടു കൂടെ ബുദ്ധൻ

മത്തായി 1: 18-23

ബലവാനായ ദൈവം തമ്പുരാൻ, സമാധാനത്തിന്റെ പ്രഭു, ഒരു പൈതലിന്റെ ബലഹീനതയിലും നിസ്സഹായതയിലും കൂടെ സ്രഷ്ടാവായ ദൈവത്തിന്റെ ഉദ്ദേശാനുസരണം അവന്റെ സ്വഭാവം മനുഷ്യക്ക് വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുന്നതിനും, അവന്റെ ഇഷ്ടം നടപ്പിലാക്കുന്നതിനും ഭ്രമിയിലേക്കിറങ്ങിവരുന്നു. തന്റെ സ്നേഹത്തിലും കരുതലിലും പാപമോചനത്തിലും സൗഹാർദ്ദത്തിലും കൂടെ അവൻ നമ്മെ സമീപിക്കുന്നു. അത്ഭുതകരമായ അവന്റെ സ്നേഹസംസർഗ്ഗം നിരന്തരം അനുഭവിക്കുന്നതിനുള്ള ഭാഗ്യം നമുക്കോരോരുത്തർക്കും ഉണ്ടാകട്ടെ!

മറിയാമ്മിന്റെ പുകഴ്ച വ്യാഴം

ലൂക്കോസ് 1: 46-55

അനേക നൂറ്റാണ്ടുകൾക്കു മുമ്പ് വീടിന പരിതഃസ്ഥിതികളിലും മറിയാം പാടിയ ഈ സ്തോത്രഗീതം ഇന്ന് ഹൃദയത്തുടിപ്പോടെ കൂടിയല്ലാതെ ആലപിക്കുവാൻ ഒരു വിശ്വാസികൾ സാധ്യമല്ല. നമ്മിൽ പലരും ദൈവത്തോടു കൂടുതൽ അടുക്കുന്നതു അവൻ ചെയ്ത ഉപകാരങ്ങൾ ഓർത്തു നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങൾ നന്ദികൊണ്ടു നിറയുമ്പോഴാണ്. എന്നാൽ നമ്മുടെ ആരാധന വികാരാവേശമാകുന്ന കാരാറിനാൽ ഉലയുന്ന ഒരു ഓടം മാത്രമായിത്തീരുന്നത്. നന്ദിയുടെയും സന്തോഷത്തിന്റെയും ഒരു സ്ഥിരഭാവം നമ്മിലുളവാകണം. കൂടാതെ ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹത്തേയും ശക്തിയെക്കുറിച്ച് നമുക്കുണ്ടായിട്ടുള്ള വിശ്വസ്തതയെ അനുഭവങ്ങൾ യഥാവസരം മറുത്തു വർഷ പങ്കിട്ടുകൊടുക്കുവാൻ നാം ശ്രദ്ധിക്കണം. ജീവിതത്തിന്റെ വിവിധാനുഭവങ്ങളിൽ കൂടി ദൈവം നമ്മിൽ പ്രവേശിച്ചു നമ്മെ തന്റെ സാക്ഷികളാ ഭൂതമാകുമായി രൂപാന്തരപ്പെടുത്തട്ടെ!

പ്രഭാതം! അത്ഭുതം! വെളി

ലൂക്കോസ് 2:4-7

ഫിലിപ്പിയിൽ 2:3-7

ക്രിസ്തുമസ്സോടനുബന്ധിച്ചുള്ള മഹാസത്യം ദൈവം മനുഷ്യന്റെ സാദൃശ്യത്തിൽ ജനിച്ചു എന്നുള്ളതാണ്. ദൈവം നമ്മെപ്പോലെതന്നെ നിസ്സഹായനായ ഒരു പൈതലായി ജനിച്ചുവളർന്നു ബാല്യവും കൗമാരവും പിന്നിട്ടു പുരുഷപുഷ്പിയിലെത്തി. ഈ മഹാ അത്ഭുതം എങ്ങനെ സംഭവിച്ചു? ദൈവത്തിന്റെ അളവറാ സ്നേഹം കൊണ്ടുതന്നെ. ആ സ്നേഹം കൊണ്ടു നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങൾ നിറയുമ്പോൾ പഴയോസ് പായുന്നതു പോലെ “ക്രിസ്തുവിലുള്ള ഭാവം” തന്നെ നമ്മിലും ഉണ്ടാകും, അപ്പോൾ നാം അവനെപ്പോലെ തന്നെത്താൻ താഴ്ത്തി മാറുള്ളവരെ സ്നേഹിക്കും. ഈ ലക്ഷ്യപ്രാപ്തിക്കുവേണ്ടി ഈ ക്രിസ്തുമസ്സിൽ നമുക്കു വീണ്ടും നമ്മെത്തന്നെ സമർപ്പിക്കാം. അപ്പോൾ നമ്മുടെ ബലഹീനതകളിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശക്തി അത്ഭുതകരമായി പ്രവർത്തിക്കും.

ആത്മസമർപ്പണത്തിന്റെ വില ശനി

അപ്പോ.പ്രവൃത്തികൾ 6:8-15 7:58-6

ഇന്നലെ നാം നടത്തിയ ആത്മസമർപ്പണത്തിന്റെ വിലയെന്താണെന്നു നാം റായിക്കുന്നു. ജീവൻകൊടുത്തുപോലും ക്രിസ്തുവിനോടുള്ള വിശ്വസ്തത പാലിക്കുവാൻ നാം ഒരുങ്ങു നില്ക്കുകിൽ നാം മുഴങ്ങുന്ന ചെമ്പോ ചിലമ്പുനക്കെത്താളമോ മാത്രമാണ്. ഈ പരമാർത്ഥം നമ്മെ നിരാശപ്പെടുത്തുന്നുണ്ടോ? നമ്മുടെ ആത്മസമർപ്പണം എത്രമാത്രം പൂർണ്ണമാണോ അത്രമാത്രം നമ്മുടെ ജീവിതം ഫലപ്രദമായിരിക്കും. വി. സ്തോത്രം നോസിന്റെ രക്തസാക്ഷിത്വപാലം കാഞ്ഞപക്ഷം ഒരു ആത്മാവെങ്കിലും ക്രിസ്തുവിനു ലാഭമായി. എന്നാൽ വാസ്തവത്തിൽ ഒരാത്മാവിന്റെ തിരിച്ചവരവു മാത്രമല്ല ശവ്വലിന്റെ മാനസാന്തരംകൊണ്ടു സാധിച്ചത്. ക്രിസ്തുവിന്റെ ക്രൂശാരോഹണം ഒരുതരത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ ആചാരാനുഷ്ഠാനങ്ങളിൽ മാ

ത്രം അതിനാൽ വിജയമായിരുന്നു. ആ സമ്പ്രദായത്തിന്റെ അധഃപതനമാണ് പരിശുദ്ധരിൽ പരിശുദ്ധരായ ശുഭിന്റെ (പൗലോസിന്റെ) മാനസാന്തരത്തിന്റെ വിശാലമായ അർത്ഥം. നമ്മുടെ സാക്ഷ്യം വ്യക്തികളെ മാത്രമല്ല സ്ഥാപനങ്ങളെ കൂടെ കീഴ്‌മേൽ മറിച്ചേക്കാം.

ഞായർ

യോഹന്നാൻ 21:20-22,24

ഇമ്മാനുവേൽ—ദൈവം നമ്മോടുകൂടെ—ഇതാണ് ക്രിസ്തുമസിന്റെ സാരവും സന്ദേശവും. വിശുദ്ധനായ പത്രോസിനോടും യോഹന്നാനോടും കൂടെ ദൈവം എത്രയധികം ചേർന്നുണ്ടെന്നു നമുക്ക്! ക്രിസ്തുയേശുവിൽ ദൈവത്തോടുള്ള നിത്യസമ്പർക്കവും സ്നേഹബന്ധവും നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ എത്രമാത്രം അനുഭവമാകുന്നുവോ അത്രമാത്രം മറ്റുള്ളവരോടുള്ള നമ്മുടെ സാക്ഷിക്കു ശക്തി കൂടും. വി. യോഹന്നാന്റെ കൃതികളിൽ സർവ്വത്ര പ്രതിഫലിച്ചു കാണുന്ന നന്മയും സ്നേഹവും വിനയവും മനസ്സലിപ്പും അവിനിമ്യ വികസിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു വന്നത് യേശുക്രിസ്തുവാണ്. നമ്മുടെ സ്വഭാവത്തിലും അവൻ ഈ വിശിഷ്ടഗുണങ്ങൾ വളർത്തിക്കൊണ്ടുവരുന്നു!

ഡിസംബർ 28 മുതൽ

തിങ്കൾ

ക്രിസ്തു മസ്സിയുടെ സത്യം

മത്തായി 2:13-16

നിർദ്ദോഷികളുടെ കൂട്ടക്കൊല, അയോർത്ഥികളുടെ ഒളിച്ചോട്ടം—ഈ അടുത്തകാലത്തു നടക്കുന്ന സംഭവങ്ങളെയൊന്നിച്ച് അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നത്. കണ്ണുകൊണ്ടു കാണാവുന്ന വിധത്തിൽ നമ്മുടെ ഈ ലോകത്തിലേക്ക്—പാപവും വേദനയും തെരുക്കവും നിറഞ്ഞതാണോ കത്തിലേക്ക്—തന്നെ ദൈവം വാസ്തവമായും വന്നതിനാൽ 'ദൈവം നമ്മോടുകൂടെ' എന്നു പറയുന്നതിൽ അലങ്കാരഭാഷ ഒട്ടുമില്ല. നമ്മുടെ മനുഷ്യസ്വഭാവം ധരിച്ച് മനുഷ്യജീവിതത്തിലെ പ്രതികൂലസാഹചര്യങ്ങളിൽ അടിപതറാതെ മുന്നേറിക്കൊണ്ടിരിക്കണം ദൈവം മനുഷ്യ

വിനിയോഗിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതാണ്.

പൊതു

ജ്ഞാനികളോടുകൂടെ

മത്തായി 2:7-11

തന്നെ വിശ്വാസത്തിൽ അന്വേഷിക്കുന്നവരുടെയെല്ലാം കൂടെ ദൈവമുണ്ട്—എത്ര സർവ്വജനീനമാണ് ക്രിസ്തുവിന്റെ സന്ദേശം! പാവം ആട്ടിയേന്മാനം ജോത്സ്യം പഠിച്ച വിദ്വാന്മാരും ഒരുപോലെ സമാധാനപ്രഭുവിനെ സന്ദർശിച്ചു വന്നു. സ്വന്തം കാര്യം ഒന്നും കാണാൻ കഴിയാതെ യേശുവിനെ വന്ദിക്കുവാൻ മാത്രമാണ് അവർ ദൂരയാത്ര ചെയ്തു വന്നെത്തുന്നത്. പൊന്നും മൂലും, കത്തുകയും കീഴ്‌വഴക്കത്തേ കുറിക്കുന്നു. പല ജാതിയിലും നിലയിലും വിലയിലും ഉള്ളവർ തങ്ങളുടെ പ്രത്യേക കഴിവുകൾ ക്രിസ്തുവിനു സമർപ്പിക്കേണ്ടതുണ്ട്. വാസനകളുടെ വൈശിഷ്ട്യമുള്ള സമർപ്പണത്തിന്റെ നിരപാധികതയാണ് പ്രധാന സംഗതി.

ബുധൻ

ദൈവവും യേശുനവും

ലൂക്കോസ് 2:40-51

ശിശുവായ യേശുവിന്റെ ശരീരവും മനസ്സും അരോഗദൃഢമായി, സ്വാഭാവികമായി വളർന്നു, അവൻ തനിക്കു താൻ പോന്നവനായിത്തീർന്നു അവന്റെ വളർച്ച സത്തലിതമായിരുന്നു. കൗമാരദശയിൽ കുട്ടികൾ കാണിക്കാറുള്ള തന്റേടവും തോന്നുവാനും വളരെ വിവേകപൂർവ്വം കൈകാര്യം ചെയ്യപ്പെടേണ്ടതാണ്. ദൈവം തന്റെ പിതാവാണെന്നും അവന്റെ ഇഷ്ടവും വേലയുമാണ് തന്റെ ജീവിതത്തിൽ സർവ്വപ്രധാനമെന്നും ദൃഢവിശ്വാസമുള്ള യേശുക്കുമാരൻ ദേവലയത്തിൽ തന്നെ ഇരുന്നു കളയാമെന്നു വിചാരിക്കാതെ തന്റെ ദേവനത്തിൽ തിരികെയെത്തി മാതാപിതാക്കന്മാർക്കു കീഴ്‌പ്പെട്ട ഒരു അജ്ഞാതജീവിതം നയിക്കുന്നു.

വ്യാഴം

നാമെല്ലാവരോടും കൂടെ

യോഹന്നാൻ 10:30 17:6-11,23

"ഞാനും എന്റെ പിതാവും ഒന്നാണ്" എന്നുള്ള യേശുവിന്റെ ദൃഢപ്രഖ്യാപനം ക്രിസ്തു മസ്സിയന്റെ യഥാർത്ഥ സാരം ഗ്രഹിക്കുവാൻ നമ്മെ സഹായിക്കുന്നു. വിശ്വാസ

ത്തിന്റെ ഉൾക്കൊള്ളിയെ വിനെ തൊട്ടിൽ മുതൽ ഉൾക്കൊള്ളിയും പുനരുത്ഥാനം മുതൽ സ്വഭാവരോഹണം വരെയും ദർശിക്കുന്നവർ വാസ്തവത്തിൽ ദൈവത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തെയും പ്രവർത്തനരീതിയേയുംമാണ് ദർശിക്കുക. അന്വേഷിതജീവിതത്തിൽ ക്രിസ്തുമസ്സിയുടെ സന്ദേശം എന്താണ്? ഇമ്മാനുവേൽ, നാമോരോരുത്തരുടെയും ഉള്ളിൽ വസിക്കുവാൻ—ഐക്യത്തിന്റെയും സ്നേഹത്തിന്റെയും പരസ്പരധാരണയുടെയും ആത്മാവു നൽകുവാൻ—ആഗ്രഹിക്കുന്നു.

വെള്ളി

ഭൂതകാലത്തിന്റെ ഭാരം

ഫിലിപ്പിയർ 3:13

പുറന്നാളിനും ആണ്ടുപിറപ്പിനും മറ്റും നാം പലരും പല പുതിയ ശപഥങ്ങൾ ചെയ്യാറുണ്ട്. എന്നാൽ കഴിഞ്ഞകാലത്തു നാം കാണിച്ചു കുററങ്ങളും പാപങ്ങളും നമ്മെ പുറകോട്ടു വലിക്കുന്നു. പിൻപിലുള്ളതു മറക്കാൻ നമ്മിൽ പലരേക്കാളും വിഷമമുണ്ടായിരുന്ന ഒരാളായിരുന്നു പൗലോസ്—പരിശുദ്ധരിൽ പരിശുദ്ധൻ, പണ്ഡിതൻ, റോമാപൗരൻ, അഭിമാനി... എന്നാൽ ക്രിസ്തു അവനെ ഉടച്ചുവാർത്തു. പിൻപിലുള്ള പരാജയങ്ങളെ തൊഴിച്ചെറിഞ്ഞു, മുൻപിലുള്ള പ്രയാശയ്ക്കു ലേക്ക് കുതിച്ചുകയറുവാൻ ക്രിസ്തുവിന്റെ നിരന്തരസംസർഗ്ഗം ഇന്നും ഈയാണ്ടിലും നമ്മെ സഹായിക്കട്ടെ!

ശനി

ഒരു പുതിയ സൃഷ്ടി

2കൊരിന്ത്യർ 5:17-19

നമ്മെ പുറകോട്ടു വലിക്കുന്ന ശക്തികളെ കീഴടക്കുവാൻ നാം ക്രിസ്തുവിചായിത്തീരണം. അഥവാ ക്രിസ്തുവുമായി നിരന്തരസംസർഗ്ഗം ചെയ്ത് എല്ലാ കാര്യത്തിലും ക്രിസ്തുവിന്റെ മനോഭാവം നമുക്കുണ്ടാകണം. ക്രിസ്തു നമ്മുടെ ഉള്ളിൽ വസിക്കുമ്പോൾ നമ്മെയൊന്നെ മനസ്സിലാക്കാൻ മാത്രമല്ല നമ്മെ പ്രവർത്തിക്കാനും കൂടിയുള്ള ശക്തി ലഭിക്കുന്നു. ആദിമ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ സവിശേഷത അവരുടെ ചൈതന്യമല്ലാ തിരുത്തുവാനും കേട്ടു പോക്കുവാനും ക്രിസ്തുവിൽ പുതിയ സൃഷ്ടികളായിത്തീരുവാനും അവർ പ്രേർശിപ്പിച്ച മെന്റൽ താൽപ്പര്യമാണ്. ഈ പുതു

ക്രിസ്തുമസ്സു സന്ദേശം

എം. തൊമ്മൻ

“അന്നു് ആ പ്രദേശത്തു് ഇടയന്മാർ രാത്രിയിൽ ആട്ടിൻകൂട്ടത്തെ കാവൽക്കാത്തു് പെട്ടിയിൽ പാത്തിരുന്നു. അപ്പോൾ കത്താവിന്റെ ഒരു ദൂതൻ അവരുടെ അരികെനിന്നു, കത്താവിന്റെ തേജസ്സ് അവരെ ചുറ്റിമിന്നി, അവർ ഭയപരവശരായിത്തീർന്നു. ദൂതൻ അവരോടു്; ഭയപ്പെടേണ്ട; സർവ്വജനത്തിനും ഉണ്ടാവാനുള്ളൊരു മഹാസന്തോഷം ഞാൻ നിങ്ങളോടു സുവിശേഷിക്കുന്നു. കത്താവായ ക്രിസ്തു എന്ന രക്ഷിതാവു് ഇന്നു ദാവീദിന്റെ പട്ടണത്തിൽനിന്നു കയറി ജനിച്ചിരിക്കുന്നു...എന്നു പറഞ്ഞു.” (ലൂക്കോസ് 2: 8-11)

കർത്താവായ ക്രിസ്തു എന്ന രക്ഷിതാവു് ജനിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നുള്ള വാർത്തയാണ് സർവ്വജനത്തിനും ഉണ്ടാവാനുള്ള മഹാസന്തോഷമായി ദൈവദൂതൻ പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തത്. ക്രിസ്തുമസ്സിന്റെ സന്ദേശം സർവ്വോപരി സന്തോഷത്തിന്റെ ഒരു സന്ദേശമാണ്. ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഇത്ര ആഹ്ലാദപൂർവ്വം ആഘോഷിക്കുകയും ആകാംക്ഷയോടുകൂടി നോക്കിപ്പാക്കുകയും ചെയ്യുന്ന മറ്റൊരു നദർഭം ഉണ്ടോ എന്ന സംശയമാണ്. നമ്മുടെ സന്തോഷത്തിനെല്ലാം നിദാനമായിരിക്കേണ്ടതു്, ഏകദേശം രണ്ടായിരം വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പു്

വർഷത്തിൽ ദൈവം നമ്മെ പുനർജീവിപ്പിക്കട്ടെ

ഞായർ

സകലവും പുതുക്കുന്നവൻ
വെളിപ്പാടു് 21:1 5
വെളിവാടുപുസ്തകത്തിൽ പറയുന്നതെല്ലാം അതേപടി നമ്മുടെ കണ്മുമ്പിൽ ആസന്നഭാവീമിൽ വന്നെത്തുമെന്നു വാദിക്കുന്നവരുണ്ടു്. എന്നാൽ കുറച്ചുകൂടെ ഗഹനമായ അർത്ഥം അതിലെ പല പ്രസ്താവനകൾക്കും ഉണ്ടെന്നു് ഇന്നത്തെ പാഠം വ്യക്തമാക്കുന്നു. ദൈവം നമ്മിൽ കൂടാറവാസം ചെയ്യു്, നമ്മുടെ കണ്ണുനീരെല്ലാം തുടച്ചു് നമുക്കു് ഒരു നവോന്മേഷം നൽകുന്ന സൗഭാഗ്യാനുഭവം ഈ നവവൽസരകാലത്തു നമുക്കുണ്ടാകട്ടെ!

ണ്ടായ ആദ്യത്തെ ആ ക്രിസ്തുമസ്സ് ദിനത്തിൽ മനുഷ്യകുലത്തിന്റെ മുഴുവനും രക്ഷയ്ക്കായി ദൈവം മനുഷ്യാവതാരം ചെയ്തു എന്ന വസ്തുതയാണ്. ആണ്ടിലൊരിക്കലുള്ള നമ്മുടെ ക്രിസ്തുമസ്സാഘോഷം വിസ്തൃതമായ ആ ചരിത്രസംഭവത്തിന്റെ സ്മരണ പുതുക്കുവാനും അതിന്റെ ആത്മീയ അർത്ഥം കോർപ്പി ആഴമായി ഗ്രഹിക്കുവാനും നമ്മെ സഹായിച്ചേക്കാം. എന്നാൽ അതുകൊണ്ടുമാത്രം ക്രിസ്തുമസ്സാഘോഷം പൂർത്തിയാക്കുകയോ അതിന്റെ ഉദ്ദേശം സഫലമാക്കുകയോ ചെയ്യുകയില്ല. ദൈവം മനുഷ്യാവതാരം ചെയ്തതു് മനുഷ്യരെ ദൈവമക്കളാക്കിത്തീർക്കുവാനാണ്. എന്നാൽ ദൈവം മനുഷ്യാവതാരം ചെയ്തതുകൊണ്ടുമാത്രം മനുഷ്യർ ദൈവമക്കളായിത്തീരുന്നില്ല. മനുഷ്യാവതാരം ചെയ്ത ദൈവത്തെ വിശ്വാസത്താൽ സ്വഹൃദയങ്ങളിലേക്കു സ്വീകരിച്ചു് അവന്റെ ഹിതത്തിനു ജീവിതമുഴുവനും വിധേയമാക്കുന്നവർ മാത്രമാണ് ദൈവമക്കൾ എന്ന പദവിയിലേക്കു് ദൈവത്തിന്റെ കൃപയാൽ ഉയർത്തപ്പെടുന്നത്. ഇതാണ് ക്രിസ്തീയ രക്ഷ. രണ്ടായിരം കൊല്ലം മുമ്പു് ഭൂജാതം ചെയ്ത ക്രിസ്തു അഭ്യുദയനായിട്ടെങ്കിലും സജീവനായി ഇന്നും നമ്മുടെ മദ്ധ്യേ സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നു. ആ ക്രിസ്തുവിനാടുള്ള സുദൃഢമായ ആത്മീയബന്ധമാണ് ഓരോ ക്രിസ്ത്യാനിയുടെയും ജീവൻ. “ക്രിസ്തു ഒരായിരം പ്രാവശ്യം ബേത്ലഹേമിൽ ജനിച്ചാലും നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ജനിക്കാത്ത പക്ഷം നീ എന്നേക്കുമായി നശിച്ചുപോയേക്കാം” എന്നു് ഒരു കവിപാടിയതു് പരമാർത്ഥമാണ്. നമ്മുടെ ഓരോരുത്തരുടെയും ഹൃദയത്തിൽ ക്രിസ്തു ജനിക്കേണ്ട ആവശ്യകതയെ ആണ് ഇതു് ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നത്. പൗലോസ് അപ്പോസ്തോലൻ ഗലാത്യർക്കുള്ള ലേഖനത്തിൽ പറയുന്നതു് നോക്കുക. “ക്രിസ്തു നിങ്ങളിൽ ഉദയാകുടുംബം ഞാൻ പ്രസവവേദനപ്പെടുന്നു.” (ഗലാത്യർ. 4:19)

ബേത്ലഹേമിൽ ജനിച്ച ആ ആത്മീയ ദൈവം തന്നെ ആത്മീയനാണെന്നു മനസ്സിലാക്കുകയും വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതോടൊപ്പം ആ ജനനം ഇന്നു നമ്മുടെ ഓരോരുത്തരുടെയും ഹൃദയത്തിൽ ആത്മീയമായി ആവർത്തിക്കപ്പെടണമെന്നുള്ളതാണ് സർവ്വപ്രധാനമായ കാര്യം. അതു സംഭവിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ നമ്മുടെ ക്രിസ്തുമസ്സാഘോഷമെല്ലാം കേവലം നിരർത്ഥകവും നിഷ്പ്രയോജനവും നിർജ്ജീവവുമായ ഒരു ചടങ്ങായി പരിണമിച്ചേക്കാനിടയുണ്ടു്. ക്രിസ്തു തന്നിൽ ഉദയമായ അനുഭവം അപ്പോസ്തോലനുണ്ടായി. അതിന്റെ ഫലമായി “ഇനി ജീവിക്കുന്നതു ഞാനല്ല, ക്രിസ്തു അത്രെ എന്നിൽ ജീവിക്കുന്നു” എന്നു സാക്ഷിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം ധൈര്യപ്പെട്ടു. തനിക്കുണ്ടായ അനുഭവം തന്നെ തന്റെ ഗലാത്യസഹോദരന്മാർക്കുണ്ടാകണമെന്നു പൗലോസ് ആഗ്രഹിച്ചു അതിനായി താൻ പ്രസവവേദന അനുഭവിക്കുന്നതായി തനിക്കു തോന്നി. ഇതു വെറും അലങ്കാരഭാഷയായി നമുക്കു തോന്നിയേക്കാം. എന്നാൽ മറ്റൊരു കാര്യം മനസ്സു തിരിവിനാ ആത്മീയ വളർച്ചയ്ക്കും ആത്മാർത്ഥമായി ആഗ്രഹിക്കുകയും പ്രാർത്ഥിക്കുകയും പ്രവർത്തിക്കുകയും സ്വയം വിശുദ്ധീകരിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളവർക്കു മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിയുന്ന ഒരു വാഗ്ദാനമാണ് ഇതു്. ഒരു മാതാവു തന്റെ ഗർഭത്തിൽ വഹിക്കുന്ന ശിശുവിന്റെ ജനനത്തിനായി പ്രസവവേദന അനുഭവിക്കുന്നതുപോലെ തന്നെയാണ് ഒരാത്മീയ പിതാവു തന്റെ മക്കളിൽ ക്രിസ്തു ഉദയാകുന്നതിനായി ഭാരപ്പെടുകയും ആത്മാവിൽ വേദന അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത്. ക്രിസ്തുവിന്റെ ബിജം, മാമോദീസാമൂലം തന്റെ ശരീരത്തോടു സായോജിപ്പിക്കപ്പെട്ട നാമോരോരുത്തരിലും സ്ഥിതിചെയ്യുന്നുണ്ടു്. എന്നാൽ അതു വളർച്ച പ്രാപിച്ചു നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ പ്രത്യക്ഷമാകണമെങ്കിൽ നഭയിൽ ലഭ്യമായിട്ടുള്ള സമൃദ്ധിയായ കൃപ വരണ്ടുകൂടെ സഹായത്തോടുകൂടി നാം സഹകരിക്കേണ്ടതാവശ്യമാണ്.

യേശു ക്രിസ്തുവിന്റെ സുവിശേഷം നമ്മുടെ വിശ്വാസവും കൂടി ചുരുമ്പോൾ ഒരു പുതിയ മനുഷ്യൻ സംജാതമാകണം “ഒരു മനുഷ്യൻ

ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് അത് പ്രതിപക്ഷമായിട്ടാണ്. എന്നാൽ അപ്പോസ്തലൻ പറയുന്നു. ഈ പുതിയ സൃഷ്ടി മനുഷ്യന്റെ ആന്തരിക ജീവിതത്തിൽ ഒളിഞ്ഞിരിക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതല്ല. അത് മറ്റുള്ളവയ്ക്ക് ദുശ്ശക്തിയായ വിധത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയും ഫലം പുറപ്പെടുവിക്കുകയും ചെയ്യണം. എല്ലാം പുതുക്കപ്പെടുന്ന ഒരു പ്രതിഫലമാണ് ക്രിസ്തു മസ്സികാലത്ത് എവിടെ നോക്കിയാലും ഉണ്ടാകുന്നത്. വിട്ടുകളം പള്ളികളും അലങ്കരിച്ച മോടിപിടിപ്പിക്കുവാനോ കിസ്തുമസ്സി കിത്തനങ്ങൾ പാടുവാനോ എളുപ്പമാണ്. എന്നാൽ ജീവിതത്തെ പുതുക്കിത്തുറുപ്പാനോ ക്ഷമയുള്ള അത് എളുപ്പമല്ല. അത് ദൈവശക്തിയായി പലരും കരുതുന്നില്ല. നമ്മുടെ ക്രിസ്തീയജീവിതം പുനരാരംഭിക്കുന്നതിനുള്ള അവസരമായി ഈ ക്രിസ്തുമസ്സുകാലം നാം സ്വീകരിക്കണം. അതിനായി നമുക്ക് എന്തു ചെയ്യുവാൻ കഴിയും? വഴക്കുകളോ വിദ്വേഷങ്ങളോ ഉണ്ടെങ്കിൽ അവ പറ്റാത്ത തീർത്തു മറ്റുള്ളവരുമായി നിരപ്പാകുവാൻ നമ്മൾ കഴിയുന്നതെല്ലാം നാം ചെയ്യുമോ? ഒരു സ്വയം പരിശോധന നടത്തി സത്യ അനുതാപത്തോടുകൂടി നമ്മുടെ പാപങ്ങളെ ഏറ്റവും പറ്റാത്ത ദൈവപുനരീതി നിരപ്പാകുവാൻ നാം തയ്യാറാകുമോ? കത്തോലിക്കാ ജനങ്ങളെ നാം ആലോചിക്കുന്ന വേളയിൽ വിശുദ്ധകർത്താക്കളോടൊപ്പം വഴിയായി കത്തോലിക്കാ നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങളിലേക്കു പുതുതായി പ്രവേശിപ്പിച്ചു. കത്തോലിക്കാക്കളുടെ ആത്മീയതയിൽ പങ്കുകൊള്ളുവാൻ നമുക്കു കഴിയുമോ? ഇങ്ങനെയുള്ള സന്ദർഭങ്ങളിൽ വിശുദ്ധകർത്താക്കളോടൊപ്പം നമ്മുടെ പരസ്പരമായ നല്ല ആത്മീയതയെ പരസ്പരം മകൾമാർത്തുവാൻ കഴിഞ്ഞെങ്കിൽ എത്ര നന്നായിരുന്നു!

ക്രിസ്തുമസ്സ് സന്തോഷത്തിന്റെ കാലമാണ്. എന്നാൽ നമ്മുടെ സന്തോഷം കേവലം സ്വാതന്ത്ര്യപരമായ ഒന്നായിരിക്കരുത്. സന്തോഷിക്കുവാനുള്ള കഴിവോ പരിതസ്ഥിതിയോ ഇല്ലാത്ത അനേകരുണ്ടെന്നുള്ള വസ്തുത നാം വിസ്മരിക്കരുത്. സ്നേഹപൂർവ്വമായ ഭാവങ്ങൾ കൊണ്ടും പെരുമാറ്റംകൊണ്ടും ചുറ്റക്കും ചിലരെങ്കിലും സന്തോ

ഷിപ്പിക്കുകയും സന്തോഷം പ്രദാനം ചെയ്യുന്നതിൽ നിന്നുളവാകുന്ന സന്തോഷമാണ് ഏറ്റവും സംതൃപ്തി നൽകുന്നത്. ആ വിധത്തിലുള്ള സന്തോഷം കൈവരുത്തുവാൻ നാം കൂടുതൽ കൂടുതലായി യത്നിക്കണം. ക്രിസ്തീയ കുടുംബങ്ങളിൽ കുട്ടികൾക്കു നിസ്സാർത്ഥമായി സന്തോഷിക്കുന്നതിനുള്ള പരിശീലനം നൽകുവാൻ മാതാപിതാക്കന്മാർ പ്രത്യേക ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്. അതിനുള്ള മാതൃങ്ങൾ ആലോചിച്ചുകണ്ടു പിടിക്കണം!

ജീവിതത്തിന്റെ ഉപരിതലത്തെ മാത്രം സ്പർശിക്കുന്ന ഒന്നായിരിക്കരുത് നമ്മുടെ സന്തോഷം. കുടുംബാംഗങ്ങൾക്കുമിടയ്ക്കുള്ള അനുകൂലതയോടുകൂടി നമ്മുടെ സന്തോഷം അതിലേറ്റവും ഉപരിയായി ദൈവദത്തമായ ഒന്നായിരിക്കണം. ദുഃഖവും ദുരിതവും ആത്മീയതയോടുകൂടി തടസ്സമായി നിന്നാൽ തന്നെയും ദൈവദത്തമായ ആഴമായ സന്തോഷം നമുക്കു സാധ്യമായിരിക്കും. ആ കലാപിതയേയും ഭയത്തേയും അകറ്റി നിറുത്തുവാൻ ഈ സന്തോഷത്തിനു കഴിയും. കാരണം അതിന്റെ ഉത്ഭവം ദൈവത്തിലുള്ള അടിയുറച്ച വിശ്വാസത്തിൽ നിന്നാണ്. ദൈവം ചോകത്തിലേക്കിറങ്ങിപ്പറന്ന മനുഷ്യനായി മനുഷ്യരുടെ ഇടയിൽ വാസം ചെയ്തു എ

ന്നുള്ള പരിശീലനം ക്ഷമ വഹിക്കുകയാണ് ക്രിസ്തുമസ്സ് ദിനത്തിൽ നാം ചെയ്യുന്ന നമ്മുടെ വിശ്വാസത്തിനു സന്തോഷത്തിനുമെല്ലാം നിദാനമായിട്ടുള്ളത് അതുകൊണ്ട്. നമ്മുടെ അധരംകൊണ്ടും ആത്മീയതയോടെയും മറ്റുമല്ല. നമ്മുടെ സ്നേഹവും സമാധാനവും നിങ്ങളെ ജീവിതങ്ങൾ കൊണ്ടും ആ സാക്ഷ്യം ഫലപ്രദമാക്കുവാൻ വേണ്ടി നമ്മെ സഹായിക്കട്ടെ.

നിലയ്ക്കൽ കർത്താക്കൾ

നിലയ്ക്കൽ കർത്താക്കൾ 1959 ഡിസംബർ 22-ാം തീയതി മുതൽ 27-ാം തീയതിവരെ നിലയ്ക്കൽ പള്ളി മൈതാനത്തു വച്ച് മാത്യുസ് മാർ ക്രിസ്റ്റോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താതിനുമുന്നിലെ അദ്ധ്യക്ഷതയിലും, മാത്യുസ് മാർ ഈവാനിയോസ്, എബ്രാഹാം മാർ ക്രിസ്റ്റോസ് എന്നീ തിരുമേനികളുടെ സാന്നിധ്യത്തിലും നടത്തുന്നതാണ്. യോഗങ്ങളിൽ ഫാദർ. കെ. റാഫി സഖിയ, ഫാദർ വിജയഗോപാൽ, ഫാദർ എം. വിജയലക്ഷ്മി, മി. എ. ജോർജ്ജ്, വി. റാഫി. ചാക്കോ മാസ്റ്റർ എന്നിവർ പ്രസാദിക്കുന്നതാണ്. എല്ലാ ദിവസവും രാവിലെ 9 മണി മുതൽ 11 മണി വരെ ഉച്ചയ്ക്കുള്ള സമയം വൈകുന്നേരം 4 മണി മുതൽ 6 മണി വരെ ഉണ്ടായിരിക്കും.

സാറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ പ്രാർത്ഥനക്രമം

സപ്തമസ്തോത്രങ്ങളും കൃതായും കർബാനക്രമവും ചേർന്നത്	1	37
കൃതായും കർബാനക്രമവും മാത്രം	0	75
നമസ്കാരക്രമങ്ങൾ മാത്രം	0	75

ഒന്നിപ്പെട്ടത്താൽ മറ്റൊരു ലാഭം വെച്ചേറെ തയ്യാറാക്കിയിട്ടുള്ള കൃതായും കർബാനക്രമവും, നമസ്കാരക്രമങ്ങളും ഒന്നിപ്പെട്ടത്താൽ 1 37 വിവിധ കളരിൽ മെച്ചമായ കാലിക്കോബയൻറിംഗ് പള്ളികൾക്കും സബ്ബേ സ്കൂളുകൾക്കും വ്യവസ്ഥാപാലികൾക്കും ആകർഷകമായ കമ്മീഷൻ

ആവശ്യപ്പെടുക:
മനോരമ പബ്ലിഷിംഗ് ഹൗസ്
പി. ബി. 26 — കോട്ടയം.

ക്രിസ്തുവിന്റെ ഏകോപിപ്പ്

കെ.

പാത്രങ്ങൾ:

വർഗീസ് മതലാളി

അനന്തരവൻ ജോണി

ഭരത ലക്രിസ്തുമസ്സ്

വത്സമാനകാല ക്രിസ്തുമസ്സ്

ഭാവിക്കാല ക്രിസ്തുമസ്സ്

അനാഥമന്ദിരപ്രവർത്തകൻ

ക്ലാർക്ക് മത്തായി

മത്തായിയുടെ ഓരുകഞ്ഞാണ്ടമ്മ

.. മകൾ ഗാനമ്മ

.. മകൻ തമ്പി

.. മകൻ കുഞ്ഞുമോൻ

ചെറിയാൻമാപ്പിളയുടെ പ്രേതം

സ്മൃതി

മമ്മുമാപ്പിള

ചതുൻ

യുവാതി

ഒന്നാമൻ

രണ്ടാമൻ

ജോണി—മാവൻ, ആനന്ദപ്രദമായ ഒരു ക്രിസ്തുമസ് ആശംസിച്ചുകൊള്ളൂ! ദൈവം അങ്ങയെ അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ!

വർഗീസ് മതലാളി—ഓ! ക്രിസ്തുമസ്സിന് നാശം! ചൊയ്ക്കാളുള്ള അഭയത്തെക്കാൾ.

ജോണി—എന്നാ, ഓവാ! ക്രിസ്തുമസ്സ് നാശമാണോ? അമ്മച്ചൻ അടിപ്രായം അങ്ങനെയാണോ?

വ. മ—എന്താണിത്ര സംശയിക്കാൻ? ക്രിസ്തുമസ്സാണെന്നും പറഞ്ഞു, ഇറങ്ങി അലഞ്ഞുതിരിഞ്ഞു നടന്നാൽ മതിയല്ലോ! കാശിൻ കൊള്ളാത്തവർട്ട്! സന്തോഷം നൽകുന്ന ക്രിസ്തുമസ്സാണത്രേ! മടി പിടിച്ച്, സ്ത്രീയും പറഞ്ഞുനടക്കുന്ന കള്ളപ്പരിഷ്! എങ്ങനെ ഗതി പിടിക്കും! എന്റെ ഇഷ്ടംപോലെ കാര്യങ്ങൾ നടക്കുമായിരുന്നെങ്കിൽ ഈ സന്തോഷവും പറഞ്ഞു നടക്കുന്നവനെയൊക്കെ ഞാൻ മക്കാലിയിർക്കട്ടെ! അടിച്ചേനെ! ഇവനെയൊക്കെ വെറുതെ വെട്ടുകൂടാ.

ജോണി—അമ്മച്ചാ?

വ. മ—എടാ! പോയി നിന്റെ പാപം കാക്ക, നോക്ക, നിന്റെ

നരവൻ ആശംസകളുമായി ഈ ഞിയിരിക്കട്ടെ! എന്റെ കാര്യം ഞാൻ നോക്കിക്കൊള്ളാം.

ജോണി—പക്ഷേ, അമ്മച്ചൻ എന്റെ ഓർമ്മയിലൊരിക്കലും ക്രിസ്തുമസ്സ് ആഘോഷിച്ചു കണ്ടിട്ടില്ലല്ലോ.

വ. മ—അതാണു പറഞ്ഞത്! എന്നെ വെറുതെവിട്ടേക്കാൻ! അതു ആചരിച്ച് നിനക്ക് ഒത്തിരി നന്മവരാൻ പോണം!

ജോണി—അമ്മച്ചാ! എന്തിനെ നെ ചരിവഴിക്കുന്നു? എനിക്ക് ഉപകാരപ്രദമായി തോന്നിട്ടുള്ളതിലൊന്നാണ് ക്രിസ്തുമസ്സ്. അക്കാലം ഞാൻ ഒരിക്കലും മറക്കില്ല. ഉന്മേഷവും ജീവിതത്തിന് ആവേശവും നൽകുന്ന കാലഘട്ടമാണിത്. പട്ടുപുതച്ച പൂക്കൾ ചൂടിയ പ്രകൃതി, തുടുത്തുത്ത ആകാശവിതാനം, ക്ഷമിക്കാനും പൊറുക്കാനും ദയകാണിക്കാനും സന്തോഷിക്കാനും പററിയ ഒരു കാലം! ദൈവം അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ!

മത്തായി—ആമ്മേൻ.

വ. മ—ആരെടാ അത്? മത്തായിയോ? ഇനിയും ഒരക്ഷരം ശബ്ദിച്ചുപോകരുത്. അതോടെ നിന്റെ പണി തീർത്ത് പിരിച്ചു ചൂഴ്ത്തും, പറഞ്ഞേക്കാം! ജോണി! നിന്റെ നാക്കു തരക്കേടില്ലെന്നു തോന്നുന്നു. പാർലമെന്റിലോ മറ്റോ ചെയ്തുകൂടെ?

ജോണി—അമ്മച്ചാ! എന്നോടുകോപിക്കേണ്ട. നാളെ ക്രിസ്തുമസ്സ് ദിനമാണല്ലോ. ഞങ്ങളുടെ കൂടെ വിട്ടിൽ ഭക്ഷണത്തിന് വന്നാലും.

വ. മ—നിയൊന്നു പോടാ!...

ജോണി—അതെന്താണ്, അമ്മച്ചാ?

വ. മ—എടാ! നി എന്തിന് കലയാണം കഴിച്ചു?

ജോണി—ഞങ്ങൾ പരസ്പരം പ്രേമബദ്ധരായിരുന്നതുകൊണ്ട്.

വ. മ—ഓഹോ! പ്രേമിച്ചുപോയോ? പാവം! എനിക്കു കേൾക്കണ്ട. നീ പൊയ്ക്കാളുക. അയാണു തല്ലൂത്.

ജോണി—അമ്മച്ചൻ! വാഹത്തിന് മുമ്പം അങ്ങ് എന്റെ വിട്ടിൽ വരാറില്ലല്ലോ. പിന്നെ നീക്ക് അതൊരു കാരണമായി പറയുന്നു?

വ. മ—വേണ്ടാ! പോയാലും.

ജോണി—അമ്മച്ചൻ ഇങ്ങനെ ശാഠ്യം പിടിക്കുന്നതിന് എനിക്കു സങ്കടമുണ്ട്. ഇതു ക്രിസ്തുമസ്സ് കാലമാണ്. അങ്ങ് എന്തെല്ലാം പറഞ്ഞാലും ഞാൻ മുഖം കറുപ്പിച്ചൊന്നും പറയാൻ നിശ്ചയിച്ചിട്ടില്ല. ക്രിസ്തുമസ്സ് പ്രസന്നതയുടെയും പ്രസാദത്തിന്റെയും അവസരം.

വ. മ—നിറുത്തിയാട്ടെ! ഇവിടെ എനിക്കു ചെവിതല കേൾക്കണം! ജോണി—അങ്ങേയ്ക്ക് സന്തോഷപ്രദമായ ഒരു ചുരുവൽസരപ്പിറവി കൂടി ആശംസിക്കുന്നു!

വ. മ—പോകാനല്ല പറഞ്ഞത്?

ജോണി—മത്തായി! നിനക്കും സന്തോഷപ്രദമായ ഒരു ക്രിസ്തുമസ്സ് ആഘോഷിക്കാനിടവരുട്ടെ! മത്തായി—ജോണിക്കുട്ടിക്കും അതിനു ഭാഗ്യമുണ്ടാകട്ടെ. ദൈവമനുഗ്രഹിക്കും!

വ. മ—ഹോ! എന്തൊരു നാശം! (ഒരു നിമിഷനേരത്തെ നിശ്ശബ്ദത)

അനാഥമന്ദിരപ്രവർത്തകൻ—സാർ, ക്ഷമിക്കണം. ഇതുതന്നെയല്ലേ, വർഗീസ് ആൻഡ് ചെറിയാൻ കമ്പനി?

വ. മ—അതേ!

അ. പ്ര—ഞാനിപ്പോൾ സംസാരിക്കുന്നത് വർഗീസ് മാപ്പിളയോടോ അതോ ചെറിയാൻ മാപ്പിളയോടോ?

വ. മാ—ചെറിയാൻമാപ്പിള മരിച്ചിട്ട് ഏഴുകൊല്ലമായി. അതേ, ഇന്നേക്ക് ഏഴുകൊല്ലം തികയുകയാണ്.

അ. പ്ര—വർഗീസ് മാപ്പിളേ! സന്തോഷത്തിന്റെ അലയടികൾ അനുരക്ഷിതെ പ്രകമ്പനം കൊള്ളിക്കുന്ന ഈ പെരുനാൾ കാലത്ത് നാം അനാഥരെയും അശരണരെയും ഓർത്ത്, അവർക്ക് എന്തെങ്കിലും സംഭാവന നൽകി നാളത്തെ ദിവസം അവരെ ധന്യരാക്കുക വലിയൊരു അനുഗ്രഹമാണ്.

വ. മ—അതിന്!

അ. പ്ര—ഞാൻ ഒരു അനാഥമന്ദിരപ്രവർത്തകനാണ്. അനാഥ കുട്ടികൾക്ക് നാളെ ഒരു നേരം ചുരുവൽ

15

നിങ്ങൾക്ക് മനസ്സിലാക്കേണ്ടി വന്നുവെന്ന് ഞാൻ ഉദ്ദേശിച്ചുവെന്ന് ഇന്നത്തെ രീതിയിൽ തുടരുന്ന പക്ഷം നിങ്ങൾക്ക് ഏതൊരു വിധിതന്നെ കിട്ടിയേക്കാതെ ഇടയുള്ളപ്പോൾ വരാതിരിക്കുന്നതിലേക്ക് നിങ്ങൾക്ക് ആ ദുഃഖിയിൽനിന്നു കൈവെടിഞ്ഞ് ഒരുപക്ഷം നൽകുകയാണ് ഞാൻ വളരെ ക്ഷേമമായിട്ടു നമ്പാദിച്ച ഒരു മാർഗ്ഗമാണത്.

വ.മ.—കൂട്ടുകാരാ! നിങ്ങൾ എന്നും ഏതോട് നല്ല ഒരു സ്നേഹിതനെപ്പോലെ ചെലവാക്കിയിരുന്ന ഞാൻ അതിന് നന്ദി പറയുന്നു.

ചെ.പ്ര.—മുന്നപ്രേതങ്ങൾ വിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വരും.

വ.മ.—അതാണോ ആശനൽകുന്ന അറമ്പര? പ്രേതങ്ങളെ അയച്ചു എന്നെ അലട്ടുകയോ?

ചെ.പ്ര.—അവർ വരാതിരുന്നെങ്കിൽ, എന്റെ ഈ അലച്ചിലിനിടയാക്കിയ പാതയിൽ നിന്ന് നിങ്ങൾ തെറിമാറുമെന്ന് എന്നെക്കുറേയൊന്നിപ്പോൾ ആദ്യത്തെ പ്രേതനാളെ രാത്രി മണിക്കണക്കിപ്പോൾ ഇവിടെ ഏതു രണ്ടാമത്തേത് മറന്നാൽ രാത്രി അതേ സമയത്ത്, മൂന്നാമത്തേത്, പിറ്റേ രാത്രി പത്താമണി അടിച്ചുകഴിഞ്ഞ ഉടനെയും ഇനിയും ഏതെങ്കിലും കാരണമെന്നു പ്രതീക്ഷിക്കേണ്ട. കൂടിച്ചിരുന്നോട്ടു നിങ്ങളുടെ സ്വന്തം നന്മയ്ക്കു വേണ്ടിയാണ്!

[ശബ്ദം നിലയ്ക്കുന്നു.]

[സംഗീതം. ഒരു കിസ്തു മസ്സിംഗ് എന്നും അരിച്ചരിച്ചുവരുന്നു. അഞ്ചു നിമിഷത്തിനകം അതു നിലയ്ക്കുന്നു. നിശ്ശബ്ദത.]

[മണി കണക്കിടുന്നു. നിശ്ശബ്ദത. ചിറകടിയുടെ ശബ്ദം അടുത്തു കേൾക്കാം.]

വ.മ.—എന്റെ അടുക്കൽ വരുമെന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള പ്രേതമാണോ?

ഭൂതകാല പ്രേതം—അതേ!

വ.മ.—നിങ്ങൾ ആരാണു്? അഥവാ, എന്താണു്?

ഭൂ—ഞാൻ ഭൂതകാല കിസ്തു മസ്സിന്റെ പ്രേതമാണ്.

വ.മ.—വളരെ പണ്ടുകാലത്തേതാണോ?

ഭൂ—അല്ല! നിങ്ങളുടെ ഭൂതകാലം. നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ എന്റെ കൂടെ

യവയുടെ നിഴൽ രൂപങ്ങൾ മാത്രമാണ്. അവയ്ക്കു നമ്മെപ്പോലെ ബോധമുണ്ടാവില്ല. വെറും നിഴൽ മാത്രം.

വ.മ.—നിങ്ങൾ എന്തു കാര്യത്തിന് ഇവിടെ വന്നു?

ഭൂ—നിങ്ങളുടെ നന്മയെ കരുതി എഴുന്നേറ്റു എന്റെ കൂടെ വരൂ! [നിശ്ശബ്ദത.]

വ.മ.—(കേണിരുന്നുകൊണ്ട്) അയ്യോ! അമ്മാവേ! ഞാൻ ജനലയ്ക്കൽകൂടി പുറത്തുകടക്കാനോ? ഞാൻ മരണമുറയാണ്. വിനയപോയേക്കാമിടമുണ്ട്!

ഭൂ—ഇതാ, എന്റെ കൈ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിലൊന്നു കൊടുവിച്ചാൽ മതി. ഇതും ഇതിലപ്പുറവും നിങ്ങൾക്കു സഹിക്കാറാവും. വരൂ! [നിശ്ശബ്ദത.]

[സംഗീതം. വീണാനാദവും പിന്നോടും മനോഹരവും മനോഹരവും കേൾക്കും. സംഭാഷണം നടക്കുന്നതിനിടയിലും നേരിയ സ്വരത്തിൽ സംഗീതം കറെ നിമിഷത്തേക്കുകൂടി തുടരുന്നു.]

ഭൂ—മുതലാളി ഈ കാണിക്കുന്ന ആഹ്വാനം പരിചയമുണ്ടോ?

വ.മ.—പരിചയമുണ്ടോ? ഇവിടെയാണ് ഞാൻ ജോലി അപ്രവേശിച്ചു ചെയ്തത്! ആഹ്! രോമമുട്ടുന്നാണല്ലോ അവിടെയിരിക്കുന്നത്. അന്നും വളരെ പ്രായമുണ്ടായിരുന്നു. ഈ വ്യാപാരശാല നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നത്. അല്ല, ആനിൽക്കുന്നത് മാത്തപ്പനല്ലേ? എന്റെ കൂടെ അപ്രവേശിച്ചു ചെയ്തിരുന്ന മാത്തപ്പൻ! ഞങ്ങൾ വലിയ കൂട്ടുകാരായിരുന്നു. അയ്യയ്യോ! ഭൂതകാലചെയ്തികളെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു നിമിഷം നിൽക്കുന്നു.) അക്കാലത്തു് കിസ്തു മസ്സിനും മറ്റും എന്തെന്തു സർക്കാരങ്ങളാണ് ഞങ്ങൾക്ക് തോമാച്ചേട്ടനും ചെറുച്ചിപ്പേട്ടനെയും കൂടി നൽകിയിരുന്നത്! ഹാ! ഒരൊറ്റ കൂട്ടം പോലെയായിരുന്നു ഞങ്ങൾ! സന്തുഷ്ടിനിറഞ്ഞ കാലങ്ങൾ! അമ്മാവേ! അത് ആനന്ദത്തിന്റെ നാളുകളായിരുന്നു, ആ കിസ്തു മസ്സ് ദിനങ്ങൾക്ക് ഞങ്ങൾ തോമാച്ചേട്ടനോട് എത്രയധികം കടപ്പെട്ടിരിക്കണമെന്നോ!

ഭൂ—ഓ! ഇതു മണ്ടന്മാരെ നന്ദിയുള്ളവരാക്കാൻ പാറിയ ഒരു നിശ്ശാരംഗം!

ഇതാണോ?

വ.മ.—നിങ്ങളെ നന്മോഷിപ്പിക്കാൻ വളരെ തോമാച്ചേട്ടൻ നാലഞ്ചു രൂപാ കിസ്തു മസ്സിനു ചെലവാക്കിക്കാണും, അതൊരു വലിയ കാര്യമാണോ അതിന് അങ്ങരെ ഇത്ര വളരെ പ്രശംസിക്കാനെന്നിരിക്കുന്നു?

ഭൂ—അങ്ങനെയല്ല. ഞങ്ങളെ സന്തുഷ്ടനാക്കാനോ അനന്തുഷ്ടനാക്കാനോ അങ്ങങ്ങൾ കഴിയുമായിരുന്നു. ഞങ്ങളുടെ ജോലി ക്ഷേമകരമാക്കാനും നേരെ മറിച്ചു ആയാസരഹിതമാക്കാനും തോമാച്ചേട്ടൻ സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ട്. അതൊരു മുഷിപ്പുന്നായ അദ്ധ്വാനമോ രസപ്രദമായ തൊഴിലോ ആക്കിത്തീർക്കാനും ചേട്ടനും കഴിവുണ്ടായിരുന്നു. അധികം കൊടുക്കുന്നതിലല്ല ചേട്ടന്റെ സാമർത്ഥ്യം, ആനോട്ടത്തിലും സംസാരത്തിലുമാണ് ശക്തി. ഹാവൂ! ഇന്നും മറക്കാനാവില്ല;— സ്നേഹം നിറഞ്ഞ ആനോട്ടങ്ങളും കാരുണ്യമൂർന്ന ആവാക്കുകളും! ഓരോന്നോരോന്നായി എടുത്താൽ തീരെ നിസ്സാരമാണെന്നതോന്നും എന്നാൽ അവയുടെ ആകെത്തുക അളവില്ലാത്തവണ്ണം ഭരിച്ചതാണ്. തോമാച്ചേട്ടൻ ഞങ്ങൾക്കു നൽകിയ സന്തോഷം ഒരു വലിയ നിധി തന്നെ തന്നിരിക്കാൻ വലയേറിയതായിരുന്നു.

[നിറുത്തുന്നു]

ഭൂ—എന്തു പറി?

വ.മ.—ഓ, പ്രത്യേകിച്ചൊന്നുമില്ല.

ഭൂ—അതല്ല; എന്തോ കാര്യമുണ്ട്.

വ.മ.—ഒന്നുമില്ല. എന്റെ ക്ഷാങ്കിനോട് ഒന്നരണ്ടു വാക്കുകൾ പറഞ്ഞാൽ കൊള്ളാമെന്നു തോന്നി. അത്രമാത്രം.

ഭൂ—എന്റെ സമയം തീരാൻ പോകുന്നു! വേഗം വരൂ! എന്റെ കൂട്ടം നടക്കൂ!

[സംഗീതം. ഒരു നിമിഷനേരം നിശ്ശബ്ദത]

ഭൂ—വറുഗിസ് മുതലാളി, ഈ രംഗം ഓർമ്മയുണ്ടോ?

വ.മ.—അല്ല! അതു ഞാൻ തന്നെയാണല്ലോ. എന്റെ യുവത്വത്തിലെ രൂപം. അടുത്തുനിൽക്കുന്നത് ഞാൻ പ്രേമിച്ചിരുന്ന യുവതിയു!

[സംഗീതം. ഒരു പ്രേമഗാനം. സംഭാഷണത്തിനിടയിലും സംഗീതം തുടരുന്നു.]

(തുടരും.)

അവരുടെ ആ ചുമട്ട് ഒന്നിാക്കിവയ്ക്കാൻ സഹായിക്കണം!

(ലളിത)

“ലളിതേ ക്രിസ്തുമസ്സിന് മേള മൊക്കെ കുറച്ചിട്ട് പാവപ്പെട്ടവരുടെ കാര്യം കൂടെ കുറച്ചൊക്കെ നോക്കാൻ കൂട്ടുകാരികളോടു പറയൂ.”

അമ്മായിയുടെ സ്വരം വിഷാദാകലർന്നതായിരുന്നു തന്റെ ജീവിതത്തിലെ സഖസൗകര്യങ്ങൾപോലും കഷ്ടപ്പെടുന്നവരുടെ വേദന ശമിപ്പിക്കാനും കർയുന്നവരുടെ കണ്ണനീരൊപ്പം നീന്തിയും വിശന്ന ഭാഹിക്കുന്നവരുടെ വിശപ്പും ദാഹവും തീക്കാനും സദാ ചെലവഴിച്ചുകൊണ്ടു ജീവിക്കുന്ന ആ തൃഗിനിയുടെ മിതഭാഷണം അത്യധികം വാചാലവും ഹൃദയത്തിലേക്കു ആഞ്ഞിറങ്ങുന്നതുമായിരുന്നു. അമ്മായി തുടന്നു: “കഷ്ടത പെരുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. എന്തുമാത്രം പേരാണ് ഭിക്ഷയാചിച്ചുകൊണ്ടുവരുന്നതും! വൈ, എം. സി. ഏ. കളം വൈ. ഡബ്ബ്ളിയു. സി. ഏ. കളം മറ്റു സംഘടനകളുമെല്ലാം ഒത്തൊരുമിച്ചു പ്രയത്നിക്കേണ്ട ഒരു കാര്യമാണിത്. ക്രിസ്തുമസ്സിന് എല്ലാവരും വെടിക്കെട്ടും പുത്തിരിയും അട്ടഹാസവും കറേ കുറച്ചു, പാവപ്പെട്ടവരുടെ കാര്യത്തിൽ കൂടുതലായി ശ്രദ്ധിക്കട്ടെ.”

അമ്മായിയുടെ മനസ്സിനെ അന്നു പ്രത്യേകിച്ചു ദണ്ഡു പിടിക്കുന്ന ഒരു സംഭവമുണ്ടായി. 70 കഴിഞ്ഞ ഒരു സാധു കിഴവി വന്ന് അവളുടെ ശോകകഥ വിവരിച്ചുകേൾപ്പിച്ചിട്ടു പോയതേയുള്ളൂ. അവളുടെ മകൾക്ക് ഏഴു കുട്ടികളുണ്ട്. മകളുടെ ഭർത്താവിന്റെ ജോലി നഷ്ടപ്പെട്ടിട്ട് ഏതാനും മാസമായി. ആദായമാർഗ്ഗം യാതൊന്നുമില്ല. ആ കിഴവിയുടെ ചങ്കുപൊടിയുകയാണ്. താൻ ഓമനിച്ചു വളർത്തി കെട്ടിച്ചുവട്ടു പൊന്നമകളും അവളുടെ ഭർത്താവും ഏഴു പേരക്കിടാങ്ങളും പട്ടിണിയാണ്—മുഴുപ്പട്ടിണി! അതും എവിടെ! നാഗരികതയുടെ ഉന്നത നിലയിലെത്തിയെന്നഭിമാനിക്കുന്ന, സുറിയാനിക്രിസ്ത്യാനിയുടെ നല്ല പാരമ്പര്യങ്ങളുടെ പുണ്യഭൂമിയെന്നവകാശ

പ്പെടുന്ന, ധന പ്രതാപങ്ങളുടെ കളിത്തൊട്ടിലായി പ്രകീർത്തിക്കപ്പെടുന്ന, സുഖലോലുപമായ പട്ടസാരികളുടെയും തരിവളകളുടെയും പുതിയ മോഡൽകാറുകളുടെയും വിഹാരരംഗമായ, പരിഷ്കൃതനഗരത്തിന്റെ ഒരു മദ്ധ്യത്തിൽത്തന്നെ.

അമ്മായിയുടെ ആ സ്വരം ഇപ്പോഴും പൊലികളിൽ മാറ്റൊലിക്കൊള്ളുകയാണ്. “ലളിതേ ക്രിസ്തുമസ്സ് ഉൽസവകാലത്തു് ആർഭാടങ്ങൾ കറേ കുറച്ചു, പാവപ്പെട്ടവരെ കൂടുതലായി കരുതാൻ കൂട്ടുകാരികളോടു പറയൂ!”

ചങ്ങനാശ്ശേരിമെത്രാപ്പോലീത്താ മാർ മാത്യു കാവുകാട്ടു തിരുമേനിയുടെ ഇടയലേഖനത്തിലൊരു ഭാഗം ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ശ്രദ്ധേയമായി തോന്നി:

“വീടില്ലാത്തവർക്കു വീടുണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുവാൻ ഓരോ ഇടവകയിലും ഒരു പഞ്ചവൽസരപദ്ധതി ആരംഭിക്കണം. സാമാന്യം സാമ്പത്തികക്കഴിവുള്ള 120 ഇടവകകൾ ഈ അതിരൂപതയിലുള്ളവ ഓരോന്നും ശരാശരി ആണ്ടുതോറും 5 വീടുകൾ നിർമ്മിക്കുകയാണെങ്കിൽ അഞ്ചുകൊല്ലംകൊണ്ടു് 3000 വീടുകൾ പണിയാൻ കഴിയും.....”

ഇടയലേഖനത്തിന്റെ മറ്റൊരു ഭാഗത്തു് ഇപ്രകാരം പറയുന്നു:

“ഓരോ ഇടവകയിലും നേരംകൊണ്ടും ദാരിദ്ര്യംകൊണ്ടും വളരെധികം വലയുന്നവരുണ്ട്. അതുപോലെ തന്നെ സാമ്പത്തികമായ അവശത കൊണ്ടു പെൺകുട്ടികളെ വിവാഹം കഴിപ്പിച്ചയക്കുവാൻ നിർബാഹമില്ലാതെ വിഷമിക്കുന്നവരുമുണ്ട്. ഇങ്ങനെയുള്ളവരെ സാധായിക്കുവാൻ ഓരോ ഇടവകപ്പള്ളിയിലും ഒരു “ജീവകാരുണ്യഫണ്ട്” ഏർപ്പെടുത്തേണ്ടതാണ്. പള്ളിയുടെ വരവിൽ അഞ്ചു ശതമാനം ഈ ഫണ്ടിൽ ചേർക്കാവുന്നതാണ്.....”

ഈ ക്രിസ്തു മസ്സ് കാലത്തു്, കാലിത്തൊട്ടിൽ നിരാലംബനായി

പിറന്നുവന്ന, വിജ്ഞാപനം വിന്റെ ജന്മദിനമാലോചന ഈ വേളയിൽ, സുറിയാനിക്രിസ്ത്യാനികളുടെ സവിശേഷശ്രദ്ധയെ ക്ഷണിക്കുന്ന ഒരു ഇടയലേഖനമാണതു്, സംശയമില്ല.

“ഉന്നതങ്ങളിൽ ദൈവത്തിന് മഹത്വം.

ഭൂമിയിൽ സമാധാനം. മനുഷ്യർക്കു സംപ്രീതിയും.”

ക്രിസ്തു മസ്സ് രാത്രിയിൽ ആലപിക്കപ്പെട്ട ഗാനത്തിന്റെ സാരമിതാണ്. സന്ദർശ്ശോകനായകന്മാർ ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തി. അവരുടെ ഗാനസുര സ്വർഗ്ഗസീമകളെ അതിലാലിച്ചു. ഭൂമിയിലേക്കു പ്രാപ്തമാക്കി. അതു്, വേദനപ്പൂണ്ടു കേഴുന്ന ലോകത്തെ സമാശ്വസിപ്പിച്ചു. ലോകം ആ നാകഗാനം ശ്രവിച്ചു കോൾമയിർക്കൊണ്ടു

ലോകത്തിന് ഒരു സന്ദേശം ആ ഗാനത്തിലുണ്ടു്. “മനുഷ്യർക്കു സമാധാനവും സംപ്രീതിയും”മാണു് നായകർ ആശംസിക്കുന്നതു്. ദൈവിക സ്നേഹത്തിന്റെ ഏറ്റവും മികച്ച തെളിവു് ലോകത്തിലേക്കു് അയക്കപ്പെട്ടു. “നിങ്ങൾക്കു് ഇന്നൊരു ക്ഷൺ ജനിച്ചിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം ക്രിസ്തുവെന്നു പ്രട്ട അത്രെ.” സംപ്രീതി, സന്മനോഭാവം എന്നിവയുടെ വാഗ്ദാനമാണിവിടെ ലഭിക്കുന്നതു്. ആ രണ്ടു ഗുണങ്ങളും വളർത്തുന്നതിൽ നാം എത്രമാത്രം ശ്രദ്ധിക്കാറുണ്ടു്? അതിൽ നാം ജാഗ്രത കാണിക്കാത്തപക്ഷം, സമാധാനത്തിന്റെ ലോകം സൃഷ്ടിക്കുകയെന്ന ദൈവഹിതത്തെ നാം നടപ്പാക്കുവാനാകുമായിരിക്കു ചെയ്യുന്നതു്.

“നാം ബേതലഹേമോളും ചെന്താകർത്താവു് നമ്മോടായിച്ചു ഈ സംഭവം കാണണം.”

ആ പുൽത്തൊട്ടിയിലേക്കു് ദുഷ്ടികളെ പായിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു രാഹപാതമാണിതു്. “മതിലേക്കു് കിളുണ്.” ന സ്രാണിക്രിസ്ത്യാനി, “ഒരിക്കലായി ഭരമേല്ക്കപ്പെട്ടു്” വിശ്വസത്തിന്റെ നിത്യതൈർമ്മ്യത്തിൽ അഭിമാനംകൊള്ളുന്ന കേരളക്രൈസ്തവൻ, ആ ധൃത്യാഹ്വന കലത്തിൽനിന്നുള്ള ജന്മത്തിൽ പുകൾച്ചുകൊള്ളുന്ന ക്രിസ്ത്യാനിയുവാവു്, ആണ്ടിലൊരിക്കലൊന്നും ആ വിനീതമായ, സുഖസമാധാന

...നന്ദിനിക്കേണ്ടത് അവർക്കുമാണ്. സാധാരണക്കാരെ കൂടെ, പാപികളുടെയും ചുക്കാരെക്കൂടെ സാധാരണത്തിന്, പാവപ്പെട്ട കർമ്മശൃംഖലയിലും മൂക്കുവെൻറ മാളയിലും, നമഭാവേന കയറിയിറങ്ങി, പെരുമാറിപ്പോന്ന ഒരു ആശാരിച്ചെറുക്കൻറ ജന്മദിനമാണ് നാം തിരഞ്ഞെടുത്തത്. ആഘോഷിക്കാൻ പറ്റുന്നതു്. സാധാരണക്കാരാണ് ആയുവാറിൻറ ചുറകെ കാടിയെത്തുന്നതു്. സാധാരണക്കാരായ കർമ്മശൃംഖല മൂക്കുവെറുമായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിൻറ സഹചാരികൾ. ആ സാധാരണക്കാരിൽ ഒരവനായിട്ടാണ് അദ്ദേഹം ജീവിച്ചതു്. സാധാരണക്കാരെ നേർക്കുള്ള നമ്മുടെ പ്രതികരണമെന്താണ്?

രണ്ടു ക്രിസ്ത്യൻസ്ഥാപനങ്ങളിൽ പരസ്പരം നേടി, ഇന്നു ജീവിതത്തിന്, സുഖമായികഴിയുന്ന ഒരു വനിത അടുത്തയിടെ ഒരു സംഭാഷണമേളയിൽ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: "ലളിതേ, ഒരു കാര്യം. ഒരുവശം മാത്രം മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ടു നീ അഭിപ്രായം പറയരുതു്. എനിക്കു അറിയാം, നീ ഇപ്പോൾ വാനോളം പുകഴ്ത്തുന്ന ഈ കൊച്ചമ്മമാരുടെ മനസ്സിനകത്തൊന്നാളുള്ളതെന്ന്. കടുത്ത വിഷമാണവിടെ! കാരോളം! നിനക്കറിയാമോ? നീ പുകഴ്ത്തുന്ന ഈ കൊച്ചമ്മമാരുമായി ഞാൻ അടുത്തു പരിചയിച്ചുവളാണ്. അന്ന് ഞാൻ തിരിന്നുകരയീടുന്നു, ഇന്നു നീ കാണുന്ന ഈ സുഖസൗകര്യങ്ങളൊന്നും എനിക്കു ഇല്ലാതിരുന്ന ഒരു കാലമുണ്ട്. ഞാൻ ഒരിടത്തും കർഷകകുടുംബത്തിലാണു പിറന്നതു്. എന്നെ വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്യിക്കാൻ എന്റെ അമ്മ വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടി. നീ ഇപ്പറയുന്ന കൊച്ചമ്മമാരുണ്ടല്ലോ, അവർക്കു് അന്നെന്നോട്ടു് എന്തു പുച്ഛമായിരുന്നു നോ! പണക്കാരെ മക്കളെ അവരെടുത്തു നെറുകയിൽ വച്ചുകൊള്ളാം. എന്തൊരു ഭക്തിയാണവർ നടിക്കുന്നതു്! ഇന്നവർക്കെന്നെ കമ്മിറ്റിയിൽ വേണം!"

പണക്കുച്ചിയുടെ വലുപ്പച്ചെറുപ്പം മനസ്സുടനേക്കുള്ള മനോഭാവത്തിൽ മാറാം വരുത്താൻ നമ്മെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നുണ്ടോ?

* * *

"നമുക്ക് ഒരു ശിശുവിനെ നീച്ചിക്കുന്നു. നമുക്ക് ഒരു പുത്രനെ നീച്ചിക്കുന്നു..."

രിക്കുന്നു.....അങ്ങുത്ത്, ഉപദേശി 'ടാവു', ശക്തനായ ദൈവം, നിത്യനാം പിതാവു്, നമാധാനത്തിൻ പ്രഭ എന്നായിരിക്കും അദ്ദേഹത്തിൻറ നാമധേയം."

നന്ദിനിറഞ്ഞ ഹൃദയത്തോടെ ഈ ക്രിസ്തു മസ്സീദിനത്തിൽ നാം ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കണം. ദേവനും, ദുഃഖം, ശങ്ക തുടങ്ങിയവ തുടച്ചു നീക്കുന്നതിനു് ഒരുമിച്ചുള്ള പ്രവർത്തനമാറ ശ്രമമാണ്. മാലാഖമാരുടെ സ്തോത്രഗീതം ഈ അശയമാണ് ദിനങ്ങളിൽ പ്രകീർത്തിക്കുന്നതു്. നമാധാനപ്രഭവിൻറ ആഗമനത്തിനു് വേണ്ടി ലോകത്തെ ഒരുക്കുന്നതിനുള്ള ഉത്സാഹനമാണ് ഓരോ ക്രിസ്തു മസ്സീദിൽ കർമ്മം.

* * *

ബേതലഹേമിലെ വഴിയമ്പലം സൂക്ഷിപ്പുകാരനെ നാം കുറപ്പെടുത്താറില്ലേ? അയാൾ നിർദ്യന്തനായിപ്പോരുന്നതാണ് നാം വിധിയെഴുതാറില്ലേ? ഗർഭിണിയായ മറിയമയുടെ മുമ്പിൽ അയാൾ വാതിലടച്ചുകുളഞ്ഞതിൽ നാം കപിതാകാറില്ലേ?

പക്ഷേ, ഇന്നു നാം എന്താണു ചെയ്യുന്നതു്? ബാഹ്യമായി നാം ക്രിസ്തു മസ്സീദിനമായി ആഘോഷിക്കുന്നു. ലോകരക്ഷിതാവിൻറ അവതാരത്തെ നാം പാടിപ്പുകഴ്ത്തുന്നു. പക്ഷേ, നാം നെഞ്ചത്തുകൈവച്ചു കൊണ്ടു ചോദിക്കു, നമ്മുടെ ഹൃദയമെവിടെയാണ്? ക്രിസ്തുവിനു് പ്രവേശിക്കാൻ അവിടെ സ്ഥലമൊരുക്കിട്ടുണ്ടോ? അദ്ദേഹത്തിനു കടന്നുവരാൻ തക്കവണ്ണം അവിടം അടിച്ചുതളിക്കുകയെങ്കിലും ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ?

* * *

ആ പുൽത്തൊട്ടിയിൽ കിടന്നു് ഒരു ശിശു കഞ്ഞിക്കാലും കൈയും കുടഞ്ഞു കരയുന്നു. തയാഗസ്തനായ ആ ധന്യ ജീവിതത്തിൻറ മുമ്പിൽ നാം കൈകൾ കൂപ്പിപ്പോകാം. കഷ്ടതകളനുഭവിക്കുന്നവരെ തേടിപ്പിടിച്ച്, സുസ്തേരപദനരായി അവരെ സഹായിക്കാൻ വെമ്പൽ കൊള്ളുന്ന കാഴ്ച എത്ര ഹൃദയാവർജ്ജകമാണ്! നാം അനുഭവിക്കുന്ന കഷ്ടതകൾ, മറുത്തു പരുടെ നേർക്കു് ദയയും അനുകമ്പയും പ്രദർശിപ്പിക്കാൻ നമ്മെ സഹായിക്കട്ടെ. ദയയോടുകൂടിയ പെരുമാറാംകൊണ്ടു സഹായിക്കുന്നതിനുള്ള സന്നദ്ധത കൊണ്ടു മറുത്തുവരുടെ ചുമടി

ന്റെ ഭാഗം കഴിയുന്നത്ര ചുരുക്കുകക്കാൻ നാം ശ്രമിക്കാം.

അമ്മായിയുടെ വേദന നിറഞ്ഞ ആവാക്കുകൾ വീണ്ടും വീണ്ടും ചെവികളിൽ വന്നലയ്ക്കുകയാണ്. "ഈ ക്രിസ്തു മസ്സീദിലോഷത്തിൽ, പാവപ്പെട്ടവരെക്കൂടി അന്വേഷിക്കാൻ കൂട്ടുകാരികളോടു പറയൂ."

സഭാനമാധാന വാർഷികം

മലങ്കരസഭയിൽ സഭാനമാധാനം കൈവരുത്തുന്നതിനു മുൻകൈയെടുത്തു പ്രവർത്തിച്ചു്, ഉപവാസയജ്ഞം കൊണ്ടു മറ്റും പ്രകീർത്തിതമായ പുത്തനങ്ങാടി കുരിശുപള്ളിയിൽ സഭാനമാധാനത്തിൻറ വാർഷികം ഡിസംബർ 16-ാം തീയതി കൊണ്ടാടിയിരിക്കുന്നു മാർ ക്ലീമീസ് മെത്രാപ്പോലീത്താതിരുമേനി വിശുദ്ധകർബാന അനുഷ്ഠിക്കുകയും അനന്തരം കൂടിയ പൊതുയോഗത്തിൽ തിരുമേനി അദ്ധ്യക്ഷത വഹിച്ച സാരഗർഭമായ ഒരു പ്രസംഗം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. യോഗത്തിൽ പീസ് ലീഗ് പ്രസിഡണ്ടു് ശ്രീ. റി. എം. ചാക്കോയും വികാരി ദിവ്യശ്രീ വി. ജെ. ഗബ്രിയേലും ഓരോ പ്രസംഗം ചെയ്തു.

അരശതാബ്ദക്കാലമായി മലങ്കരസഭയിലായിരുന്നതിൽ നിലനിന്നിരുന്ന അനാഥാദിത്തങ്ങൾ അവസാനിച്ച സഭയിൽ ഐക്യമുദയം കൈവളർത്തിയ പരിശുദ്ധ പാത്രീയകീസ് ബാവാ തിരുമേനിയോടും പരിശുദ്ധ കാരോലിക്കാബാവാ തിരുമേനിയോടും യോഗത്തിനുള്ള നിസ്സിമമായ ഭക്തിദാഹങ്ങളെ രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടുള്ള പ്രമേയം പാസാക്കി.

ക്രിസ്ത്യൻ ട്രാക്ട് സൊസൈറ്റി, കോതമംഗലം

സുവിശേഷസമുദായം പ്രചരിപ്പിക്കണമെന്ന ഉദ്ദേശത്തോടെ 1955-ൽ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു സ്ഥാപനമാണിതു്. 'ജീവിക്കുന്ന ക്രിസ്തു' ക്രിസ്തു മൂലമുള്ള രക്ഷ, 'നിങ്ങളുടെ ജീവൻ എങ്ങനെയുള്ളതു്', 'അൽത്തപുരുഷനായ ക്രിസ്തു' എന്നിങ്ങനെ നാലു ലഘുലേഖകൾ ഇ (ശേഷം 22-ാം പേജിൽ)

എസ്. കെ.

മനസ്സതി

സ്റ്റുഡൻറ് കോൺഫറൻസുകളിലും യുവജനസമാജങ്ങളിലും ചുരുക്കം ചിലപ്പോൾ സണ്ടേസ്കൂളിലെ മൂതിൻ ക്ലാസ്സുകളിലും ചിന്താശീലരായ ചെറുപ്പക്കാർ ഇടയ്ക്കിടയ്ക്ക് ഉന്നയിക്കാറുള്ള ഒരു ചോദ്യമാണ്: “നാം ഇങ്ങനെ നിങ്ങളിൽ മതിയോ? നമ്മുടെ ജീവിതം ഈ നിലയിൽ പോയാൽ എങ്ങനെയാണ് ദൈവരാജ്യം ഒരു വാസ്തവമായിത്തീരുക? സഭ ഈ വിധത്തിൽ കക്ഷിപരിഞ്ഞും വഴക്കടിച്ചും കഴിഞ്ഞാൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ ജോലി ഒന്നുമൊന്നുമാകാതെ കിടന്നുപോകുകയില്ലേ?”

തികഞ്ഞ ആത്മാർത്ഥതയിൽനിന്ന് ഉയിരെടുക്കുന്ന സംശയങ്ങളാണിവ. ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രബോധനങ്ങളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ ഗതിവേഗം തീരെ അപര്യാപ്തമാണെന്നുള്ളതോന്നൽ അവർക്കുണ്ടായതിന്റെ ഫലമായിരിക്കണമത്. ഈ രീതിയിൽ മുന്പോട്ടുപോയാൽ ദൈവരാജ്യസ്ഥാപനത്തിന് ലക്ഷക്കണക്കിനോ കോടിക്കണക്കിനോ കൊല്ലങ്ങൾ വേണ്ടിവരുമല്ലോ എന്നാണവരുടെ സംശയം. രണ്ടായിരം കൊല്ലമായിട്ടും സ്ഥിതിഗതികൾ ഇന്നത്തെ നിലയിൽ മാത്രമേ എത്തിട്ടുള്ളവെങ്കിൽ ഇനിയും എന്നാണ് കാര്യങ്ങൾ ശരിപ്പെടുവാൻ പോകുന്നതെന്ന് അവർ അക്ഷമയോടെ ചോദിക്കുന്നു.

മുൻപറഞ്ഞ സംശയങ്ങൾക്ക് ചിലർ ഈ വിധത്തിലുള്ള മറുപടി നൽകികേട്ടിട്ടുണ്ട്. “സന്ദേഹിതാ! അക്ഷമനാകാതെ! ക്രിസ്തു ഭൂമിയിൽ അവതരിച്ച സഭ സ്ഥാപിച്ചിട്ട് രണ്ടായിരം വർഷങ്ങൾ ഇനിയും തികഞ്ഞിട്ടില്ലല്ലോ. പ്രപഞ്ചമുണ്ടായി എത്രയോ ലക്ഷം വർഷത്തിനു ശേഷമാണ് തന്റെ പുത്രനെ ലോകത്തിലേയ്ക്കയക്കാൻ ദൈവത്തിന് തീരുമാനസ്സായത്! അപ്പോൾ നമ്മുടെ ഈ വർഷവും കാലപരിഗണനകളുമൊന്നും ദൈവത്തിന്റെ ദ

ഷ്ടിയിൽ വലിയ കഥയൊന്നുമില്ല.”

മറ്റു ചിലരുടെ മറുപടി ഈ വിധത്തിലാണ്: “കുളേശിക്കാതെ! സഭ ദൈവം തന്മൂലാൻതാണ്. അദ്ദേഹത്തിന് അതിനെപ്പറ്റി ഒരു പ്ലാനും പരിപാടിയുമൊക്കെയുണ്ട്. അതനുസരിച്ച് കാര്യങ്ങൾ നടക്കും. നേരെമരിച്ചു, നമ്മൾ ഇവിടെക്കിടന്നു വേവലാതിപ്പെട്ടുനളുകൊണ്ടൊന്നും യാതൊരു പുണ്യവുമില്ല. നശിച്ചുപോകുന്ന കാരാമനുഷ്യനെപ്പറ്റിയും നമുക്കുള്ളതിനെക്കാൾ എത്രയോ മടങ്ങു കൂടുതൽ ഉൽക്കണ്ഠയും വേദനയും ദൈവത്തിനുണ്ടായിരിക്കും! ദൈവത്തിന്റെ പരിപാടിയനുസരിച്ചു കാര്യങ്ങൾ നടക്കും. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈയ്ക്കു പിടിച്ചു പ്രവർത്തിപ്പിക്കാൻ നാം ഒരുമ്പെടേണ്ടതില്ല. സമാധാനമായി അടങ്ങിയൊതുങ്ങി കഴിഞ്ഞോളം. എല്ലാം നേരെയോ!”

ആത്മാർത്ഥതയിൽനിന്ന് ഉറപ്പുള്ള സംശയത്തിന് അർദ്ധസത്യങ്ങൾ നിറഞ്ഞ മറുപടി മതിയായ സമാധാനമാവുമെന്ന് ആരും വാദിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. മാത്രമല്ല ആ മറുപടി ദൈവത്തിന്റെ വാസ്തവത്തിലുള്ള രൂപത്തെപ്പറ്റി വളരെ തെറ്റായ ഒരു ധാരണ കേൾവിക്കാർന്റെ മനസ്സിൽ നട്ടുവളർത്തുന്നതിനും ഇടയാക്കിയേക്കാം. അങ്ങനെ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ ഗുണം ചെയ്യുന്നില്ലെന്നു മാത്രമല്ല: പരോക്ഷമായി അത് ദോഷത്തിന് ബീജാപാചം ചെയ്യുന്നതിനുമിടയുണ്ട്.

നേരല്ലേ? നാമെന്തിനു ധൂതിവയ്ക്കുന്നു? പ്രശാന്തഗംഭീരനായ സർവലോകനാഥന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിഷ്കൃഷ്ടമായ പരിപാടിയനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു, ധൂതഗതിയിലുള്ള എടുത്തു ചാട്ടമൊന്നും അദ്ദേഹത്തിനിഷ്ടമല്ല. എല്ലാത്തിനും ഒരു ചിട്ടയും നടയുമുണ്ട്; നിയതമായ ഒരു സംവിധാനക്രമമുണ്ട്; താളലയ സമ്മിളിതമായ ഒരു ധ്യാനത്തിന്റെ മനോരഞ്ജകമായ ചുവടുവയ്പിന്റെ മനോഹാരിതയുണ്ട്. ചിന്ത നാം

പെട്ടു. അതിന്റെ ഭാരം ഗതിയിൽ അലമ്പുണ്ടാക്കണം?

അപ്പോൾ, ആ ധാരണയനുസരിച്ചുള്ള ദൈവം മനുഷ്യരുടെ ദൈവമാണ്. അവധാനതയാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രധാന ഗുണം. ഒരു കാര്യത്തിലും വേവലാതിയില്ല. എന്തുതന്നെ സംഭവിക്കട്ടെ, അദ്ദേഹം സമചിത്തതയോടെ, അക്ഷോഭ്യനായി ഇരിക്കുന്നുണ്ടാവും. പിന്നെ എന്തിന് കിടസദൃശനായ മനുഷ്യൻ ഇവിടെക്കിടന്ന്, പ്രവർത്തനത്തിനു വേഗത പോരെന്നു പറഞ്ഞു ബഹളം വയ്ക്കുന്നു?

ദൈവത്തിനു ഒരു കാര്യത്തിലും ധൂതിയില്ല. കാര്യങ്ങൾ മനുഷ്യരിൽ അടിപച്ചുനീങ്ങിയാൽ മതി സംഖ്യയുടെ കാര്യത്തിലും അദ്ദേഹത്തിന് ഉൽക്കണ്ഠയില്ല. രക്ഷിക്കപ്പെടുന്നവരുടെ സാഖ്യ കാത്തിരിക്കും. ധൂതി കൂട്ടിയതുകൊണ്ട് അത് മാരിക്കിട്ടാൻ പോകുന്നുണ്ടോ? ഒരിക്കലുമില്ല.

നാഴികമണി നോക്കി ജോലി ചെയ്യുകയോ ജോലി ചെയ്യുകയോ ദൈവത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തിൽ പെട്ടതല്ല നേരം പോയല്ലോ, അതുകൊണ്ട് ചെയ്യുന്ന പണിയുടെ വേഗത സ്വല്പമൊന്നു വർദ്ധിച്ചില്ലേക്കാം, എന്നൊന്നും അദ്ദേഹം ചിന്തിക്കാറില്ല. എട്ടുപൊട്ടു തിരിയാത്ത മനുഷ്യന് മാത്രമേ ആ വിധത്തിൽ ചിന്തിക്കാൻ സാധിക്കൂ.

എന്നാൽ പുനാണ് വാസ്തവം? മുകളിൽ പറച്ച ചിത്രങ്ങളിലൊക്കെ ദൈവവചനത്തിന്റെ കേവലം പ്രാകൃതമായ രൂപം മാത്രമേ കാണാൻ സാധിക്കുന്നുള്ളൂ. മനുഷ്യവർത്തനപ്പറ്റിയുള്ള ഉൽക്കണ്ഠയുടെ ഫലമായിട്ടാണ് ദൈവം തന്റെ തിരക്കുമാരനെ മനുഷ്യാദ്ധാരണാർത്ഥം ഭൂമിയിലേയ്ക്ക് അയച്ചതെന്നു. മനുഷ്യന്റെ ധിക്കാരപൂർവ്വമുള്ള മറുപടിയും, ദൈവസന്ദേഹം തിരിച്ചറിഞ്ഞു പ്രതിസ്പന്ധിക്കുന്നതിലുള്ള ചിട്ടയായും ദൈവത്തിന്റെ സന്ദേഹസ്നിദ്ധമായ ഹൃദയത്തെ നൊമ്പരപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടാണിരിക്കുന്നത് അതാണ് സത്യസ്ഥിതി.

ചില മനുഷ്യന്മാർ യേശു ക്രിസ്തുവിനെക്കാൾ യഹോവയെയാണ് അവർക്കു ചെറു പുതിയ നിയമത്തെക്കാൾ കൂടുതലായി പഴയനിയമത്തിന് അവർ പ്രാധാന്യം കൽപിക്കുക.

യഹോവയുടെ കൂടെ ചിലക്കു വളരെ പ്രയാസം കറങ്ങുന്നവരിൽ അവർ കാണുന്നു. ജീവിതം അവരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ ഏതോ കർമ്മപാതയാണ്. ആ കർമ്മ അവസരിച്ചു നടന്നപ്പോൾ മതി. അങ്ങനെ ചില നിയമങ്ങൾ അനുസരിച്ച് ജീവിക്കുന്ന പക്ഷം, യഹോവ അവരെ വിശ്വസ്തതയോടെ കാത്തുസൂക്ഷിച്ച് അവരുടെ കാര്യങ്ങൾ ഭവിതമായി നടത്തി കൊടുക്കുമെന്നാണ് പഴയ വിശ്വാസം. യഹോവാ മോശ വഴിയായി നൽകിയ പത്തു കല്പനകൾ അനുസരിച്ചാൽ മതി. എന്തു ദർശനസാഹചര്യത്തിൽനിന്നും ദൈവം മോചനമരുളും.

ഈ ചിന്താഗതിയാൽ ഭരിക്കപ്പെടുന്നവരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും ഏറ്റവും സംഗ്രഹിതമായ രൂപത്തിൽ കെട്ടിയൊക്കി വെച്ചിരിക്കണം, — കാച്ചിക്കറുക്കിയ പാലുപോലെ ആവശ്യപ്പെടുമ്പോൾ എടുത്തുപയോഗിക്കത്തക്ക വിധത്തിൽ ഏതാനും സൂത്രവാക്യങ്ങളാക്കി മതത്തെ മുഴുവൻ സംഗ്രഹിച്ചു കിട്ടിയാൽ ഏറെ നല്ലതു്. എന്നാണ് ഈ മതം എന്ന പറയുന്നത്? ദൈവം നൽകിയ ഏതാനും കല്പനകൾ അനുസരിക്കുന്നതുതന്നെ! സുവിശേഷം പോലും അവർ ഏതാനും പ്രമാണങ്ങളിൽ ഒതുക്കിക്കൊള്ളിച്ചു കളയും. അക്കാര്യത്തിൽ അത്രകണ്ട് അതിസാമാന്യമാണവർ പ്രദർശിപ്പിക്കുക. ഇന്നിന്ന പ്രമാണങ്ങൾ അനുസരിച്ചുകൊള്ളൂ, നിങ്ങൾക്കു മോക്ഷം നിശ്ചയം എന്തൊരളെല്ലാമാണ്! ആത്മാവിനേക്കാൾ അക്ഷരത്തിനാണ് അവർ പ്രാധാന്യം നൽകുക. അവ്യക്തമായ തത്വങ്ങളല്ല, ഖണ്ഡിതവും നിഷ്പ്പശ്ചയവുമായ കല്പനകളാണ് അവർ ആവശ്യപ്പെടുന്നത്.

യേശുക്രിസ്തു ഉൽപ്പാദനം ചെയ്ത സുവിശേഷ സത്യത്തിന്റെ വിപ്ലവാത്മകസ്വഭാവം അടുത്തു മനസ്സിലാക്കിത്തീർക്കേണ്ടതാണ്. ദൈവം ക്രിസ്തുവിൽ ലോകത്തിൽ അവതരിച്ച മഹാ സന്ദേശത്തിന്റെ

അർത്ഥം, ക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവിതാനുഷ്ഠാനം ചില നിയമങ്ങൾക്കുള്ളിൽ സങ്കോചിപ്പിച്ചുനിറുത്തുന്നതിൽ കഥയില്ല. “പുരാതന കാലത്തു് ഇപ്രകാരം പറയപ്പെട്ടിരുന്നു.....എന്നാൽ ഞാനോ നിങ്ങളോടു പറയുന്നത്” — യേശുവിന്റെ പ്രഖ്യാപനങ്ങളുടെ രീതി സൂക്ഷിക്കുക, പരമ്പരാഗതമായ സങ്കേതങ്ങളിൽനിന്നു് വിഭിന്നമായ ഒരു രീതിയാണ് അദ്ദേഹം അവലംബിക്കുന്നത്. തികച്ചും വിപ്ലവാത്മകമായ ഒരു സരണി.

ആധുനിക മനുഷ്യന്റെ ഹൃദയഭാഹം ശമിപ്പിക്കാൻ പഴയനിയമത്തിലെ ദൈവത്തെക്കൊണ്ടായില്ല, ആധുനികകാലത്തെ ‘വിശ്വാസമില്ലായ്മ’യെ അപലപിക്കുകയോ ഞെരിപരി കൊള്ളുകയോ ചെയ്തുകൊണ്ടു കാര്യമായില്ലെന്നും ഓർക്കണം. ദൈവം മരിച്ചവരുടെ ദൈവമല്ല; ജീവനോടിരിക്കുന്നവരുടെ ദൈവമാണ്.

ഇഷ്ടജനം

ക്രിസ്തീയ ജീവിതത്തിൽ കണ്ടുപിടിക്കുന്നവരിൽ ഏറ്റവും വിഷമകാരികളായ മനുഷ്യർ സ്വയം നിതീകരണഭാവം പുണ്ട ക്രിസ്ത്യാനികളാണെന്നു് തോന്നുന്നു. അടുത്തയിടെ ഒരു സ്നേഹിതൻ പറയുകയാണ്. “ഞാൻ 1951-ൽ മനപ്പൂർവ്വം ഒരു കള്ളം പറഞ്ഞുപോയി. അതിൽ പിന്നീടു് എനിക്ക് അങ്ങനെ ഒരു ബുദ്ധി പറ്റിയില്ല.” തികഞ്ഞ ആത്മവിശ്വാസത്തോടെ താൻ ആ രീതിയിൽ പരിപൂർണ്ണ സംതൃപ്തമായ ഒരു ജീവിതമാണ് നയിക്കുന്നതെന്നാണ് ആ മനുഷ്യന്റെ വിചാരം. മറ്റു പലരേയുംപോലെ അറിഞ്ഞുകൊണ്ടു് യാതൊരു ചാപവും ചെയ്യാറില്ലെന്നും, വല്ലതും ചെയ്യുമ്പോഴെന്നെങ്കിൽ അതു് അറിവില്ലായ്മ കൊണ്ടു് വന്നുപോകുന്നതാണെന്നും അതു മനസ്സിലാകുന്നതുകൊണ്ടു് ക്ഷമായാചനം ചെയ്യുമെന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. അറിഞ്ഞുകൊണ്ടു് ഒരു തെറ്റും ചെയ്യാറില്ലെന്നു് ഒരു ദിവസമെങ്കിലും ആത്മാത്മമായി പായാൻ സാധിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ! എന്ന അതു കേട്ടപ്പോൾ ആശിച്ചുപോയി. മാത്രമല്ല, അങ്ങനെ സൂക്തജീവിതം നയിക്കുന്നതുകൊണ്ടു്, ദൈവവുമായി സാധാരണയിൽ കവിഞ്ഞു്

പ്രശ്നമെന്നും, ആ സ്നേഹിതൻ വിചാരമുള്ളതുപോലെ തോന്നി ദൈവത്തിന്റെ പ്രത്യേക പ്രീതി വാത്സല്യങ്ങൾക്കു് പാത്രീഭവിച്ചു ഇഷ്ടജനം!

മറ്റൊരു കൂട്ടരുണ്ടു് — സ്വന്തം ഗൃഹത്തിലിരുന്നു കുട്ടികളെ പരിചരിക്കാനോ ഗൃഹകാര്യങ്ങൾ ക്രമീകരിക്കാനോ സമയമില്ലാത്ത സ്ത്രീ-പുരുഷന്മാർ. സഭാകാര്യങ്ങളും സുവിശേഷപ്രസംഗങ്ങളും “ആത്മാക്കളെ ലാഭപ്പെടുത്തലും” അവരുടെ സമയത്തിൽ സിംഹാഭാഗവും അപഹരിക്കുന്നു ദൈവത്തിന്റെ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ജനം ഗാർഹികോത്തരവാദിത്തങ്ങളുടെ പേരിൽ സമയം മെനക്കെടുത്തു്, തങ്ങൾക്കു് ലഭിച്ചിരിക്കുന്ന വിളിയോടു് അനുസരണക്കേടു് ഭാവിക്കുകയായിരിക്കുകയില്ലേ? വീട്ടുകാര്യാനുപചാരം മാത്രമല്ല, ആഫീസുജോലിയും കച്ചവടവും മറ്റു തൊഴിലുകളുമെല്ലാം വെറും അരസികവും അപ്രധാനവുമാണെന്നൊരു തോന്നൽ മനസ്സിൽ വേരോടുകയും ചെയ്യാം.

ഇനിയും വേറൊരു തരക്കാരുണ്ടു്. പ്രത്യേകപദവി സമാജ്ജിച്ചിട്ടുള്ള കൂട്ടരാണ്. ആദ്ധ്യാത്മികമായി മറ്റുള്ളവരിൽനിന്നു് ഒരു തലവണ്ണം ഉയർന്നിട്ടാവരുടെ നില. സാധാരണ മനുഷ്യർ സംബന്ധിക്കുന്ന പൊതുവാരാധനകളിലും, പൊതുപ്രാർത്ഥനകളിലും മറ്റും സംബന്ധിക്കാൻ അവർക്കു് വൈമനസ്യമുണ്ടു്. അതൊക്കെ സാധാരണക്കാർക്കു് പറ്റിയതായിരിക്കാം. എന്നാൽ തങ്ങൾക്കു് അതൊന്നും മതിയാകുകയില്ല. ദൈവത്തെ നേരിട്ടു ഗ്രഹിച്ചു്, ദൈവവുമായി നേരിട്ടു് സംസർഗ്ഗം ചെയ്യാൻ അവർക്കു് കഴിയും. സ്വന്തം രഹസ്യ മന്ദിരയിൽ ദൈവത്തിന്റെ ദർശനങ്ങൾ തങ്ങളെ പ്രതീക്ഷിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ, എന്തിനു് ഇടവകപ്പള്ളിയിൽ പോയി അവിടെ നടക്കുന്ന ആരാധനയിൽ സംബന്ധിക്കണം!

എന്നാൽ ഈ രീതിയിലുള്ള രഹസ്യവാദ (Mystical) മതത്തിനോ ദർശന പ്രാപ്തിക്കോ പുതിയനിയമം സാധാരണം നല്കിക്കാണുന്നില്ല. പുതിയനിയമത്തിൽ കാണുന്ന മതം സാധാരണവും പ്രായോഗികവുമാണ്. അതു് അസാധാരണമായ ചുരുക്കം ചിലക്കുപേണ്ടി മാത്രം ആനുകൂല്യം ചെയ്തിട്ടുള്ളതല്ല. മനുഷ്യൻ

പാത്രീയർക്കു സിംഹാസനം ഹോംസിൽ നിന്ന് ഡമാസ്ക്കസിലേക്കു മാറ്റുന്നു

അമേരിക്കയിലൊരു കേരളീയശിശുവിന്റെ മാമ്മോദീസാ

ഫാദർ റവ. വി. പീലിപ്പോസ്

ഇവിടെ ഇപ്പോൾ നമ്മുടെ സഭയിലെ അഞ്ചു പട്ടക്കാരും അഞ്ചു ശെമ്മാശനാരും ഉണ്ട്. ഞങ്ങൾ മൂന്നു പട്ടക്കാർ (ഞാനും ഈപ്പനച്ചനും, യോശുവാ അച്ചനും) ന്യൂയോർക്കിൽ അടുത്തടുത്തു താമസിക്കുന്നു. മറ്റുള്ളവർ വളരെ അകലെ താമസിക്കുന്നുതുകൊണ്ട് തമ്മിൽ ഒന്നിച്ചു കാണുവാൻ പ്രയാസമാണ്. ന്യൂയോർക്കിൽ എല്ലാ ഞായറാഴ്ച

പുറപ്പെട്ടുവരുന്ന ഫലങ്ങളനുസരിച്ചാണ് അവരുടെ നൽകുപ്പാടുകൾ അളക്കപ്പെടുക. രോഗികളെ സന്ദർശിച്ചു സമാശ്വസിപ്പിക്കുക, കഷ്ടപ്പെടുന്നവർക്ക് സഹായഹസ്തം നീട്ടിക്കൊടുത്ത് അവരെ ശക്തിപ്പെടുത്തുക. വിധി വൈപര്യങ്ങൾ ജീവിതത്തെ അടിച്ചുലയ്ക്കുമ്പോഴും അചഞ്ചലവും ഭൂതവുമായ വിശ്വാസത്തിൽ ഉറച്ചുനിൽക്കുക എന്നിങ്ങനെ ജീവിതസാധാരണങ്ങളായ ക്രിയകളിലാണ് യഥാർത്ഥത പ്രതിഫലിപ്പിക്കേണ്ടത്. ദൈവത്തിൽ പക്ഷഭം ദമിത ചിലപ്രത്യേക വ്യക്തികളോടു പ്രത്യേക പ്രീതിയോ ഉണ്ടെന്ന് സങ്കല്പിച്ചു കൂടാ. ഒരു മനുഷ്യന് ദൈവദർശനം ഉണ്ടാവുകയില്ലെന്ന് പുതിയ നിയമം ശരിക്കുണതായോ, അങ്ങനെയുണ്ടാകുന്ന ദർശനം ഒരു ചിത്തക്കാര്യമായി പുതിയ നിയമം പരിഗണിക്കുന്നതായോ ഇവിടെ വാദമില്ല. നേരെമറിച്ചു അങ്ങനെ ലഭിക്കുന്ന ദർശനം, കൂടുതൽ ഗാഢമായി മറ്റുള്ളവരെ സ്നേഹിക്കുന്നതിനും സേവിക്കുന്നതിനും ഉത്തേജനം നൽകണമെന്നു മാത്രം. വാസ്തവത്തിലുള്ള ക്രിസ്തുമതത്തിൽ പ്രത്യേക പദവികളോടുകൂടിയ ഒരു പ്രത്യേക വർഗ്ഗത്തിന് സ്ഥാനമില്ല. ക്രിസ്തു അന്തരായികളെ ഇപ്രകാരം ഉൽബോധിപ്പിച്ചു. “നിങ്ങളിൽ അങ്ങനെ ആകരുത്, നിങ്ങൾ എല്ലാവരും സഹോദരന്മാരാകുന്നു”

ന്യൂയോർക്ക്, നവം 29 യും വി. കുർബാന ഞങ്ങൾ ചൊല്ലുന്നു. നമ്മുടെ ആളുകളിൽ ചുരുക്കം ചിലർ പതിവായി ആരാധനയിൽ സംബന്ധിക്കുന്നുണ്ട്. ഇന്ന് ഞായറാഴ്ച റവ. ഈപ്പനച്ചന്റെ തവണയായിരുന്നു. ദൈവത്തോടു ശ്രീ. കെ. സി. മാമ്മൻമാപ്പിളയുടെ കൊച്ചു മകൻ ഡോക്ടർ മാമ്മനും ഭാര്യയും മൂന്നു മാസം പ്രായമായ കുട്ടിയെയും കൊണ്ട് ബാൾട്ടിമോറിൽ നിന്നും വന്നു. ഇൻഡ്യയിൽ മാർത്തോമ്മാശ്ലീഹായാൽ സ്ഥാപിതമായ പുരാതന ഓർത്തഡോക്സ് സഭയിലെ ഒരു മാമ്മോദീസാ നടക്കുന്നുണ്ടെന്നറിഞ്ഞ് സ്നേഹിതരായ ചില അമേരിക്കൻ ഒരു ജപ്പാൻകാരനും നേരെത്തെ വന്നെത്തി. വി. കുർബാനാനന്തരം ബ. ഈപ്പനച്ചൻ കുട്ടിയുടെ തലതൊട്ടുപ്പനായി, ഞാൻ കുട്ടിയെ മാമ്മോദീസാ മുക്കി. ക്രിസ്താബ്ദം 52-ൽ മലങ്കരയിൽ കത്തിച്ച വിളക്ക് കെടാതെ മറ്റുള്ള സ്ഥലങ്ങളിലും ജ്വലിപ്പിക്കുവാൻ സംഗതി വരുത്തിയ ദൈവത്തെ ഞങ്ങൾ സ്തുതിക്കുന്നു. മനോഹരമായ നമ്മുടെ ആരാധനകളിൽ സംബന്ധിച്ച അതിഥികൾ സന്തോഷം പ്രകടിപ്പിച്ചു. തോമസ് എന്നതന്നെ കുട്ടിക്കു പേരിട്ടു. ഉച്ചയ്ക്കുശേഷം, ഈപ്പനച്ചന്റെ വസതിയിൽ വെച്ച് നടന്ത വിഭവസമൃദ്ധമായ കേരളീയ സദ്യ ഏറ്റെടുക്കുകയായിരുന്നു.

എത്തിയോപ്യയിൽ ആയിരുന്ന റവ. കെ. എം. സൈമണച്ചൻ ന്യൂജേഴ്സിയിൽ ശമുവേൽ മാർ അത്താനാസ്യോസ് തിരുമേനിയുടെ സെക്രട്ടറിയും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു പള്ളിയുടെ വികാരിയുമായി, കുടുംബസമേതം പള്ളിക്കടുത്തുള്ള ഒരു ബംഗ്ളാവിൽ താമസിക്കുന്നു. ചിലപ്പോൾ ഞങ്ങൾ അവിടവും, അദ്ദേഹം ഇവിടവും സന്ദർശിക്കാറുണ്ട്. അടുത്ത കാലത്ത് എത്തി

യോപ്യൻ സഭയിലെ മാർ ഫീലോസ് തിരുമേനി അമേരിക്കയിൽ ഒരു പര്യടനം നടത്തി, റവ. സൈമൺ അച്ചൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെ ഈ അവസരങ്ങളിലെല്ലാം ചുറ്റി നടന്ന് പല മിറാസികളിലും പ്രസംഗിച്ചു. മുമ്പിലെ മാർ ഗ്രിഗോറിയോസ് തിരുമേനി ഇവിടെ ന്യൂയോർക്കിൽ ഈ കൊല്ലം മുഴുവൻ, താമസിക്കുകയാണ്. അദ്ദേഹത്തെ, ഞായറാഴ്ച തോറും മാർ അത്താനാസ്യോസ് തിരുമേനി കാർ അയച്ച് ന്യൂജേഴ്സിയിലുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ പള്ളിയിലേക്കു കൊണ്ടുപോകയാണ്. ഞങ്ങൾ പലപ്പോഴും അദ്ദേഹത്തെ കണ്ടു സംസാരിക്കാറുണ്ട്. ഇൻഡ്യയിൽ സഭായോജിപ്പിൻ ശേഷമുള്ള സംഭവവികാസങ്ങൾ ഞങ്ങളിൽനിന്നും അദ്ദേഹം അറിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇൻഡ്യ സന്ദർശിക്കുന്നതിന് അദ്ദേഹം പലപ്പോഴും ആഗ്രഹം പ്രകടിപ്പിച്ചു. അധികം താമസിയാതെ ഇപ്പോഴത്തെ പ. പാത്രീയർക്കീസ് ബാവാ അമേരിക്കയിൽ ഒരു പര്യടനം നടത്തുന്നതാണെന്നും അതിന്റെ ശേഷം പാത്രീയർക്കീസ് സിംഹാസനം ഹോംസിൽ നിന്നും ഡമാസ്ക്കസിലേക്കു മാറ്റുന്നതാണെന്നും തിരുമേനി പ്രസ്താവിച്ചു.

(18-ാം പേജ് തുടർച്ച) തിനകം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു കഴിഞ്ഞു. അടുത്ത ലഘുലേഖ “കന്യാവു” എപ്പോൾ വരും” എന്നത് 1960 ജനുവരിയിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതാണ്. ഒരു രൂപാ കൊടുത്ത അംഗങ്ങളായി ചേരുന്നവർക്ക് 100 ലഘുലേഖകൾ വിതരണത്തിനായി അയച്ചുകൊടുക്കുന്നതാണ്. അംഗത്വഫീസും സംഭാവനകളും, ഡീക്കൺ എം. പി. പൗലസ്, ക്രിസ്ത്യൻ ഓക്സ്ഫോർഡ് സൊസൈറ്റി, കോതമംഗലം എന്നവിഭാസത്തിൽ അയച്ചുകൊടുക്കുക. കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾക്കെഴുതുക.

വനിതാസമാജം

പുതുപ്പള്ളി ഗ്രൂപ്പിൽ പെട്ട 9 ഇടവകകളിലെ മത്തറിയം സമാജങ്ങളുടെ തന്നാണ്ടത്തെ വാർഷികസമ്മേളനം ഡിസംബർ 6-ാം തീയതി റവ. ഫാദർ എം. വി. ജോർജ്ജിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ നിലയ്ക്കൽ സൺഡേസ്കൂൾ ഹാളിൽ വെച്ച് സമാഗമം നടന്നിരിക്കുന്നു. പുതിയ വർഷത്തേക്കുള്ള ഗ്രൂപ്പ് സെക്രട്ടറി

പ്രസിദ്ധൻ ഡോ. രാജേന്ദ്രപ്രസാദ് ഐസൻ ഹോവരും പള്ളിശുശ്രൂഷയിൽ സംബന്ധിച്ചു

നവംബർ 13

പ്രസിദ്ധൻ ഐസൻഹോവർ ഇന്ന് (ഞായർ) പ്രസിദ്ധൻ രാജേന്ദ്രപ്രസാദ് ഐസൻ ഐസൻ ഐസൻ കത്തീഡ്രൽ പള്ളിയിലെ അരാധനാശുശ്രൂഷയിൽ സംബന്ധിക്കുകയുണ്ടായി.

രണ്ടു പ്രസിദ്ധൻമാരെയും പള്ളിയുടെ ഗേറ്റിന് മുമ്പ്, കത്തീഡ്രൽ വികാരി റവ. ഫാദർ ഏണസ്റ്റ് ജോൺ സ്വീകരിച്ച് കത്തീഡ്രലിന്റെ തെക്കേ കവാടത്തിലേക്ക് ആനയിച്ചു. അവിടെ അരാധനയ്ക്കുള്ള വാശേഷവസ്തുക്കളും അഭ്യർത്ഥനകളും അംഗവടിയും ധരിച്ച ബിഷപ്പ് റൈറ്റ്. റവ. വാലിസ് രണ്ടു പ്രസിദ്ധൻമാരെയും കത്തീഡ്രലിലേക്ക് സ്വാഗതം ചെയ്തു. ബിഷപ്പ് കലാഭംഗിയുള്ള വെള്ളിപ്രയോഗിച്ച് കത്തീഡ്രലിന്റെ ഒരു ഫോട്ടോ പ്രസിദ്ധൻ ഐസൻഹോവർക്ക് സമ്മാനിച്ചു.

രണ്ടു പ്രസിദ്ധൻമാരും കത്തീഡ്രലിന്റെ മദ്ധ്യഭാഗത്ത് മൂന്നാൽക്കു വരിയിലുള്ള ഇരിപ്പിടങ്ങളിൽ ഇരുന്നു. ദൈവകൃപയാൽ, മഹത്തായ രണ്ടു രാഷ്ട്രങ്ങളുടെ നേതാക്കന്മാർ അരാധനയിൽ തങ്ങളുടെ കൂടെ ചേരാൻ ആഗതരായതിൽ തനിക്കും തന്റെ ഇടവകാംഗങ്ങൾക്കും വളരെ സന്തോഷമുണ്ടെന്ന് റവ. ഫാദർ ജോൺ സ്വാഗതപ്രസംഗത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചു. പ്രസിദ്ധൻ ഐസൻഹോവർ, പതിനൊന്നു രാഷ്ട്രങ്ങൾ സന്ദർശിച്ചുകൊണ്ടുള്ള സമാധാനദൗത്യം, മനുഷ്യരാശിയുടെ ക്ഷേമത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പ്രസിദ്ധനുള്ള നിർവ്യാജമായ സ്നേഹത്തിന്റെയും ആത്മാർത്ഥതയുടെയും സൂക്ഷ്മമായ തെളിവാണ് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. വേദപുസ്തകത്തിൽ നിന്ന് അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ ഉദ്ധരിച്ചു. “സമാധാനം പ്രസംഗിച്ചു

മാരായി ശ്രീമതി മറിയമ്മ വക്കിയേയും ശ്രീമതി മറിയമ്മ ചാണ്ടിയേയും യോഗം ഐക്യപ്പെട്ടു തെരഞ്ഞെടുത്തു. മിസ്സിസ് സാറാ പൂത്തസ് പ്രസാദിച്ചു.

കൊണ്ട് ലോകത്തിൽ സഞ്ചരിക്കുന്നവൻ എത്ര ഭാഗ്യവാനാണ്. പ്രസിദ്ധൻ ഐസൻഹോവർ ഇന്ത്യ സന്ദർശനം എല്ലായിടങ്ങളിലെയും സൗമനസ്യമുള്ള എല്ലാവരും അതിയായി ആഗ്രഹിക്കുന്ന സമാധാനത്തിനായുള്ള ഉദാരമായ ഒരു സംഭാവനയാണെന്ന് ഫാദർ ജോൺ തുടർന്ന് പ്രസ്താവിച്ചു.

ഗായകസംഘം, “Holy Holy Holy” എന്ന ഗാനം ആലപിച്ചു തോട്ടുകുടി ശുശ്രൂഷ ആരംഭിച്ചു. അതിനുശേഷം, മഹാത്മഗാന്ധിക്ക് വളരെ പ്രിയപ്പെട്ട “When I survey the wondrous Cross” എന്ന പാട്ട് ഗായകസംഘവും ജനങ്ങളും കൂടിപാടി. പ്രസിദ്ധൻ ഐസൻഹോവറും മേജർ ഐസൻഹോവറും മിസ്സിസ് ബാർബറാ ഐസൻഹോവറും അവരോട് ചേർന്ന് പാടി.

പ്രസിദ്ധൻ പ്രസാദിന്റെ ഇരുവശങ്ങളിലും ആനന്ദപരമായിത്തന്നെ അംബാസഡർ എൽസ്വർത്ത് ബങ്കറും മി. ഐസൻഹോവറും അദ്ദേഹത്തിന് ശുശ്രൂഷ വിശദീകരിച്ചുകൊടുത്തു. ബിഷപ്പ് വാലിസ്, സുവിശേഷം വായിച്ചശേഷം റവ. ഫാദർ ജോൺ ഒരു പ്രസംഗം ചെയ്തു. “സമാധാനമുണ്ടാക്കുന്നവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അവർ ദൈവത്തിന്റെ പുത്രന്മാരാണ്” എന്നുള്ള ഭംഗം ഫാദർ ജോൺ ബൈബിളിൽനിന്ന് ഉദ്ധരിച്ചു.

“ക്രിസ്തു ചെറുമൊരു ചിഹ്നമല്ല. പുരാതനമായ ഒരു വിശുദ്ധ വേദഗ്രന്ഥത്തിൽ അദ്ദേഹം പവിത്രമായി പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയല്ല; സമാധാനം തേടുന്ന ഒരാൾക്കുവേണ്ടിയും ഹൃദയത്തിൽ ക്രിസ്തു ഉണ്ടായിരിക്കണം” എന്ന് പരേതനായ ദീനബന്ധു ആൻഡ്റൂസ് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് അദ്ദേഹം അനുസ്മരിപ്പിച്ചു.

സ്കോട്ടുകാഴ്ച അർപ്പിച്ചശേഷം പ്രസിദ്ധൻ ഐസൻഹോവർ പ്രസിദ്ധൻ പ്രസാദും കത്തീഡ്രലിൽനിന്ന് പിരിഞ്ഞു.

THE TRUE LIGHT The Rev. Philip Bunter

“That was the true light which lighteth man that cometh in to the world” St. John 1: 9.

Very recently we have all seen, and perhaps our little children have taken part in, the festival of Diwali. We have all heard big and almost terrifying crackers go off. We have seen lights of various descriptions. To the Hindus this festival of lights signifies a purification of the air—the display of lights invoking blessings of prosperity from Lakshmi, the goddess of wealth.

The True light
Each year as Christmas draws near, Christians all over the world come together to worship and adore the new-born Saviour of Bethlehem. They sing His age-old praises and glory; they make numerous preparations for this great festive occasion: they exchange gifts and greetings. But very often this feast remains merely festive and joyous, robbed of its true joy and blessing. It must, as it should, go far deeper than that.

To us Christians light has always had a deeply significant meaning and purpose. When God created the world the first physical object of His creation was light. Light was denied the Egyptians as one of the ten plagues of God. The light, the pillar of fire by night and the cloud by day led the Israelites on into the Promised Land. Moses was permitted to behold the divine light on Mt. Sinai and so we can go on through the pages of the Old Testament. But at Christmas light has a different and special meaning to each one of us. Was it not the light of the angel scene which convinced the shepherds to go to Bethlehem? Was it not the light of the star which led the wise men to the same place? Yes, it was the light.

But the light or lights related to our Christmas story were not merely physical—they were also signs from God which led both simple and learned men to the greatest event in human history. God, who had revealed Himself through the pages of Old Testament history was now to express Himself in the fullest and completest sense. When St. John says the ‘true light’, he says so with

Discovery of the "Gospel of Thomas"

Oscar Cullmann and Henry-Charles Puech

(Continued from last issue)

finite mind—and into the true light was no longer physical in so far that men could stand and stare, but it was the true light in that men could behold and believe. This then was the great and mighty wonder of that first Christmas day when our Lord, the Infant Saviour was born. To the ordinary work-a-day world it seemed then to be of no more importance than some trivial incident of which we read and think no more about. But indeed it was the most astounding fact that the world was yet to know—the world was yet to learn—and, indeed the world has yet to believe.

'lighteth every man'

Even if the light of Christ was not physical (although He did reveal that at the Transfiguration), at Christmas time it is important for us to examine that light in relation to ourselves. His light has always stood as a force against the powers of evil and ignorance. It dispels the darkness of men's minds of selfishness and hatred, of greed and malice, and, in the words of St. Paul "leads them from darkness into light, and from the power of Satan to the power of God." This would then begin to be the operation of the 'true light'. In the words of the great prophet, 'the people that sat in darkness have seen a great light.' So when our Lord Jesus came into the world He set a standard, both by His words and deeds, which were indeed true and perfect. Men and women who strive to attain to the loftiest height, spiritually, will necessarily fall short by reason of their human weakness and frailty when they measure their standards with His. But the struggle for them is never to be unequal nor hopeless—the goal is there, the means of sacrifice, of love, of humility, of peace, of God's grace are always at their command to use and to exercise. The light has lighted every man in the life and nature of Jesus Christ.

Each Christmas we call to mind the fact that true light was born into the world some 2,000 years ago. Each year we must look at that light and adore, worship and praise the Infant Saviour as we think about Him lying in a lowly manger. And so during the period of Advent that had been specially kept apart for our preparation for Christmas, we must ask ourselves the questions: Are we truly ready to come into the presence of that true light? Can we

The mention of a *Gospel of Thomas* by Hippolyte, Origen, Eusebius and other authors, hitherto imperfectly interpreted, appears now to relate to the newly found document. At the request of Professor Quispel, Professor Puech explained the results of his researches at the University of Utrecht in 1956—the connection with the papyrus of Oxxyrhynchus and the *Acts of Thomas*; parallels in the apocryphal Gospels such as that of the Hebrews; in Patristic, Gnostic and Manichean literature, of which he was soon to find more examples, even among the Cathars of the Middle Ages.

Professor Puech had also remarked on the Aramaic character of certain sayings.

allow its searching, penetrating beams to enter our hearts and cleanse them from all that is wrong, from all that is unworthy? Has the true light of Jesus made us new men and women, or have we wilfully turned our backs upon it only to continue on our way of darkness and sin?

This then is the challenge of Christmas each year. Have we truly found our Messiah our Saviour and Redeemer as did those simple shepherds of the Christmas story? Have we diligently sought Him, and after much hardship and difficulty found Him and offered to him gifts of the highest order, as did those Wise Men, and gone back enriched and rewarded? Or have we forcefully and selfishly thrust Him aside as did the cruel Herod, seeking our own ends? These are questions we cannot disregard—challenges which each Christian man and woman must meet and answer.

Let us then enter into the presence of that true light this Christmas with three requisites in mind: (a) By casting self, error, hatred and wickedness aside, (b) By offering the very best gifts we can, but above all, the gift of a humble and penitent heart, and (c) By resolving to go out into the world as messengers of that light, taking with us peace, joy and contentment.

To come to that true light is to come nearer God—to know that true light is to know God Himself.

—N. C. C. Review.

At the first meeting on the international committee in Cairo in 1956, the photographic edition of the Coptic text by Pahor Labib (Coptic Gnostic Papyri I) was ready. Professors A. Guillaumont and Puech, of Paris, and Professor Quispel, of Utrecht, were able to examine the originals and collate them on the spot.

Thereafter the Suez affair made relations with Egypt difficult. In 1957 the professors who had collated the manuscript met the Coptologist, Dr. W.C. Till, formerly of Manchester University, and drew up a translation in common.

Professors Guillaumont, Puech, Quispel and Till are preparing a full and complete critical edition, with an introduction and detailed commentary, for early publication by Messrs. Brill of Leiden. It is an extract of this large edition which is shortly to appear in Britain; this extract, text and precise translation, will give the scientific world the indispensable instrument necessary for its further work on the subject.

From the very beginnings it is remarkable that this collection of "Saying of Jesus" is quite different from the other Gnostic writings found at the same time; for many of the sayings are not Gnostic but belong, rather, absolutely to the same realm of thought as the words of Jesus which we can read in Matthew, Luke or Mark.

On the other hand, the Coptic collection contains a great many sayings with a strong Gnostic character. It is clear that the last reviser was a Gnostic with a strong ascetic tendency, similar to that which we find among Gnostics especially in Syria.

The first Saying obviously comes from the Gnostic reviser: *These are the secret words which the living Jesus spoke and Didymos Judas Thomas wrote.*

And He said: Whoever finds the explanation of these words will not taste death.

The attribution of the collection to the Apostle Thomas is naturally factitious. It corresponds

പാഴ്ച വിചിത്രം

to a tendency dear to authors of apocrypha to place their work under the patronage of an Apostle to confer authority on it. The way Thomas is called Jude here, designated both by the Aramaic word (Thoma) and the Greek (Didymos), corresponds to a tradition which is peculiar to Syria.

In another saying of the collection (No. 13) the well-known story of Matthew, Chapter 16 (Peter's confession) has been used, but Thomas is put in the place of Peter; he is said to have uttered the decisive words, and in exchange Jesus confides him his secrets.

It can be shown that certain non-Gnostic sayings have been recast in the Gnostic sense, either by the addition of certain phrases, or by the suppression of phrases contrary to Gnostic beliefs.

It is well known that the Jewish Christians idolised James, the brother of Jesus, after they had settled in Transjordan. Thus we find the following saying in our document (No. 12);

The disciples said to Jesus:—
"We know that thou wilt go away from us. Who is it who shall be great over us? Jesus said to them: Wherever you have come, you will go to James the righteous for whose sake heaven and earth came into being."

Here, surely, also, in reference to Matthew 16, James is being played off against Peter, to whom the Keys of Heaven are there entrusted. On the one hand Thomas is opposed to Peter (Saying 13); on the other we have James (Saying 12).

This corresponds to the two different stages in the evolution of the collection.

But perhaps we can take for granted an even more ancient collection similar to, but not identical with, that which Mathew and Luke are admitted to have used. It has, in fact, long been thought that Mathew and Luke used, for the words of Jesus, a common source since lost. Work on an oral tradition before the Gospels teaches us that this hypothetical source was not necessarily a written one with clearly-defined limits.

In the light of the new document it should perhaps be said that there existed several sources of Sayings. Mark, whose Chapter 4 resembles certain parts of our *Gospel of Thomas*, seems equally to have known one of these sources, since he puts together a long series of Sayings with the aid of the formula "*And He Said*".

In any case we now know that the literary form of a collection of Sayings existed at the latest at the beginning of the second century, and probably earlier.

This fact in itself is important. Probably it is even the oldest Christian literary form. It is natural that first the Words of Jesus should be written down before the story of His life was told. But one must beware for the moment of any too precise affirmation about the age of the first collection, which is at the root of the present *Gospel*.

Four Kinds of Sayings

The collection includes four kinds of Sayings:

1. Those which are nearly word for word the same as in our Gospels.
2. Sayings which provide variants to the Sayings in our Gospels.

These are especially interesting for the interpretation of the Synoptics. It is extremely important that we have now a fourth variant to use in our study of Mark, Matthew and Luke, and all future editions of a Gospel synopsis must at all events take the newly-found Sayings into consideration in a fourth column. Each case must be examined individually. It would be entirely false to generalise by saying that all the variants are secondary developments of the Synoptics or that all belong to an independent tradition. The canonical Gospel to which the *Gospel of Thomas* comes nearest is that of Luke, but there again this is far from being a general rule.

3. Those Sayings which are not found in our four Gospels in any form, but which were known from the apocryphal Gospels (especially the Gospel of the

Hebrews and that of the Egyptians), from the Church Father and Manichean literature.

Thus the words quoted by Origen and Didymos as a Saying of Jesus: "*Whoever is near to me is near to the fire and whoever is far from me is far from the Kingdom*" appear in the *Gospel of Thomas* (No. 82). In this category should also be mentioned a Saying quoted by Paul in I Corinthians 11. 9, with the formula "*as it is written*," without it being said where he took it from: "*What eye has not seen, what ear has not heard. . . .*" This Saying is found in our collection as (No. 17), "*Jesus said: I will give you what eye has not seen and what ear has not heard and what hand has not touched and (what) has not arisen in the heart of man*".

4. Sayings which were hitherto completely unknown.

There are some forty of these, of which several are manifestly explicable only by Gnostic doctrine, while others are of the same order as Synoptic sayings.

It will never be possible to give a firm answer to the question: were some of these unknown Sayings really spoken by Jesus?

But it is already a great deal if we are able to attribute them to an ancient Judeo-Christian tradition, if we are able to find veritable Aramaisms in them and if, in studying their meaning, we are able to relate them to the authentic Sayings of our Gospels.

The study of Semitism, so happily begun by Professor Guillaumont, will be of very great help in this as in other fields. In philology, the study of Gnosticism, the history of Judeo-Christianism, the Synoptic problem; the exegesis of the Sayings of Jesus, even the study of manuscripts—in all these fields these few pages found by Egyptian peasants looking for fertiliser in an ancient cemetery will keep specialists busy for many years. Perhaps, while throwing up fresh questions, they may resolve old problems.

—The Sunday Times.